

Uradni list

Evropske unije

L 157

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 57

27. maj 2014

Vsebina

I Zakonodajni akti

DIREKTIVE

- ★ Direktiva 2014/66/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav v okviru premestitev znotraj podjetja 1

SKLEPI

- ★ Sklep št. 565/2014/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o uvedbi poenostavljenega režima nadzora oseb na zunanjih mejah, ki temelji na tem, da Bolgarija, Hrvaška, Ciper in Romunija enostransko priznajo nekatere listine kot enakovredne svojim nacionalnim vizumom za tranzit čez svoje ozemlje ali predvideno bivanje na svojem ozemlju, ki ne presega 90 dni v katerem koli 180-dnevnem obdobju, ter o razveljavitvi odločb št. 895/2006/ES in št. 582/2008/ES 23

II Nezakonodajni akti

MEDNARODNI SPORAZUMI

2014/300/EU:

- ★ Sklep Sveta z dne 15. julija 2013 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in vlado Demokratične socialistične republike Šrilanke o nekaterih vidikih zračnih prevozov 31

2014/301/EU:

- ★ Sklep Sveta z dne 19. maja 2014 o sklenitvi Dogovora med Evropsko unijo in Kraljevino Norveško o podrobnostih njenega sodelovanja pri Evropskem azilnem podpornem uradu 33

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

UREDBE

★ Uredba Sveta (EU) št. 566/2014 z dne 26. maja 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 617/2007 v zvezi z uporabo prehodnega obdobja med 10. ERS in 11. ERS do začetka veljavnosti Notranjega sporazuma za 11. ERS	35
★ Uredba Sveta (EU) št. 567/2014 z dne 26. maja 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 215/2008 o finančni uredbi, ki se uporablja za 10. Evropski razvojni sklad za uporabo prehodnega obdobja med 10. Evropskim razvojnimi skladom in 11. Evropskim razvojnimi skladom do začetka veljavnosti Notranjega sporazuma za 11. Evropski razvojni sklad	52
★ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 568/2014 z dne 18. februarja 2014 o spremembi Priloge V k Uredbi (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta glede ocenjevanja in preverjanja nespremenljivosti lastnosti gradbenih proizvodov	76
★ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 569/2014 z dne 23. maja 2014 o spremembi Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1389/2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz triklorizocianurne kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po pregledu glede novega izvoznika v skladu s členom 11(4) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009	80
★ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 570/2014 z dne 26. maja 2014 o zaključku delne obnove protidampinške preiskave glede uvoza nekaterih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije	85
★ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 571/2014 z dne 26. maja 2014 o odobritvi aktivne snovi ipkonazol v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet ter o spremembi Priloge k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 540/2011 ⁽¹⁾	96
Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 572/2014 z dne 26. maja 2014 o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave	101

Popravki

★ Uredbe Komisije (ES) št. 889/2008 z dne 5. septembra 2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov glede ekološke pridelave, označevanja in nadzora (UL L 250, 18.9.2008)	103
--	-----

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2014/66/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 15. maja 2014

o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav v okviru premestitev znotraj podjetja

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti točk (a) in (b) člena 79(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za postopno vzpostavitev območja svobode, varnosti in pravice Pogodba o delovanju Evropske unije (PDEU) predvideva sprejete ukrepe na področju priseljevanja, ki so pravični do državljanov tretjih držav.
- (2) PDEU določa, da mora Unija oblikovati skupno politiko priseljevanja, s katero v vseh fazah zagotovi učinkovito upravljanje migracijskih tokov in pravično obravnavo državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državah članicah. V ta namen morata Evropski parlament in Svet sprejeti ukrepe glede pogojev vstopa in prebivanja ter standardov glede postopkov držav članic za izdajo vizumov in dovoljenj za daljši čas ter opredelitev pravic državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici, vključno s pogoji, ki urejajo svobodo gibanja in prebivanja v drugih državah članicah.
- (3) V Sporočilu Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom „Evropa 2020: Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ je opredeljen cilj, v skladu s katerim bi se morala Unija razviti v gospodarstvo, temelječe na znanju in inovacijah, zmanjšati upravna bremena za podjetja ter bolje uskladiti ponudbo delovne sile in povpraševanje po njej. Na ukrepe, ki olajšujejo vstop vodstvenih delavcev, strokovnjakov in zaposlenih na usposabljanju iz tretjih držav v Unijo v okviru premestitev znotraj podjetja, bi bilo treba gledati s tega širšega vidika.

⁽¹⁾ UL C 218, 23.7.2011, str. 101.⁽²⁾ UL C 166, 7.6.2011, str. 59.⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 13. maja 2014.

- (4) V Stockholmskem programu, ki ga je Evropski svet sprejel 11. decembra 2009, je zapisana ugotovitev, da lahko priseljevanje delavcev prispeva k večji konkurenčnosti in gospodarski vitalnosti ter da bodo ob povečanem povpraševanju po delu in zaradi velikih demografskih izzivov, s katerimi se bo v prihodnosti soočala Unija, fleksibilne politike priseljevanja dolgoročno pomembno prispevale h gospodarskemu razvoju in uspešnosti Unije. Zato sta v Stockholmskem programu Komisija in Svet pozvana, naj še naprej izvajata načrt politike zakonitega priseljevanja, kakor je bil določen v Sporočilu Komisije z dne 21. decembra 2005.
- (5) V zadnjih letih zaradi globalizacije gospodarstva, naraščanja obsega trgovine ter rasti in širjenja multinacionalnih skupin dobivajo vse večjo težo premiki vodstvenih delavcev, strokovnjakov in zaposlenih na usposabljanju, ki so zaradi kratkotrajnejših nalog začasno premeščeni iz podružnic in hčerinskih podjetij multinacionalnih družb v druge enote podjetja.
- (6) Rezultat takih premestitev ključnega osebja znotraj podjetja so nove kompetence, znanje in inovacije ter večje gospodarske priložnosti za subjekte gostitelje, s čimer se spodbuja na znanju temelječe gospodarstvo v Uniji, hkrati pa se pospešujejo tudi naložbeni tokovi po vsej Uniji. Premestitve osebja iz tretjih držav znotraj podjetja bi lahko tudi olajšale premestitve osebja znotraj podjetja iz podjetij Unije v podjetja v tretjih državah in postavile Unijo v boljši položaj v odnosih z mednarodnimi partnerji. Lažje premestitve znotraj podjetja omogočajo multinacionalnim skupinam, da kar najboljše izkoristijo svoje človeške vire.
- (7) Pravila iz te direktive so lahko koristna tudi za matične države migrantov, saj se lahko s temi začasnimi migracijami v skladu z dobro uveljavljenimi pravili spodbuja prenos kompetenc, znanja, tehnologije in izkušenj.
- (8) Kar zadeva dostop do trga dela držav članic, ta direktiva ne bi smela posegati v načelo prednostnega obravnavanja državljanov Unije, kot je zapisano v ustreznih določbah ustreznih aktov o pristopu.
- (9) Ta direktiva ne bi smela posegati v pravico držav članic, da za različne zaposlitvene namene poleg dovoljenj za osebe, premeščene znotraj podjetja, izdajajo druga dovoljenja, če državljan tretje države ni zajet v področje uporabe te direktive.
- (10) Ta direktiva bi morala določiti pregleden in poenostavljen postopek za sprejem oseb, premeščenih znotraj podjetja, ki temelji na skupnih opredelitvah in usklajenih merilih.
- (11) Države članice bi morale zagotoviti ustrezno preverjanje in učinkovite inšpekcijske preglede ter tako zagotavljati pravilno izvrševanje te direktive. Dejstvo, da je bilo izdano dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ne bi smelo vplivati na uporabo ali državam članicam preprečevati, da v obdobju premestitve znotraj podjetja uporabljajo svoje določbe delovnega prava, katerih namen je – v skladu s pravom Unije – preverjanje spoštovanja delovnih pogojev, kot to določa člen 18(1).
- (12) Z ničemer ne bi smeli posegati v možnost držav članic, da v skladu z nacionalnim pravom naložijo sankcije delodajalcu osebe, premeščene znotraj podjetja, s sedežem v tretji državi.
- (13) Za namene te direktive bi morale biti osebe, premeščene znotraj podjetja, vodstveni delavci, strokovnjaki in zaposleni na usposabljanju. Njihova opredelitev bi morala temeljiti na posameznih zavezah Unije iz Splošnega sporazuma o trgovini s storitvami (GATS) in dvostranskih trgovinskih sporazumih. Ker te zaveze na podlagi GATS ne zajemajo pogojev za vstop, bivanje in delo, bi se morala uporaba teh zavez zato dopolniti in poenostaviti s to direktivo. Vendar bi pojem premestitev znotraj podjetij po tej direktivi moral biti širši od tistega, ki izhaja iz trgovinskih zavez, saj ni nujno, da so premestitve omejene na storitveni sektor, izvirajo pa lahko tudi iz tretje države, ki ni pogodbenica trgovinskega sporazuma.
- (14) Države članice bi morale pri oceni kvalifikacij oseb, premeščenih znotraj podjetja, po potrebi uporabljati Evropski okvir kvalifikacij (EOK) za vseživljenjsko učenje, da bi zagotovile primerljivo in pregledno oceno kvalifikacij. Nacionalne točke za usklajevanje EOK lahko zagotovijo informacije in smernice o ustreznih nacionalnih stopenju kvalifikacij v EOK.

- (15) Osebe, premeščene znotraj podjetja, bi morale biti upravičene do vsaj enakih določb in pogojev v zvezi z zaposlitvijo kot napoteni delavci, katerih delodajalec ima sedež na ozemlju Unije, kot določa Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES ⁽¹⁾. Države članice bi morale zahtevati, da so osebe, premeščene znotraj podjetja, z vidika osebnih prejemkov ves čas premestitve deležne enake obravnave kot državljani na primerljivih delovnih mestih. Vsaka država članica bi morala biti odgovorna za preverjanje stanja glede osebnih prejemkov za osebe, premeščene znotraj podjetja, med njihovim bivanjem na njenem ozemlju. To je namenjeno varovanju delavcev in zagotavljanju poštene konkurence med podjetji s sedežem v državi članici in podjetji s sedežem v tretji državi, saj zagotavlja, da slednja ne bo mogla izrabljati nižjih delovnih standardov za doseganje kakršne koli konkurenčne prednosti.
- (16) Za zagotovitev, da so kompetence osebe, premeščene znotraj podjetja, specifične za subjekta gostitelja, bi morala biti premeščena oseba v isti skupini podjetij zaposlena neprekinjeno vsaj tri do dvanajst mesecev neposredno pred premestitvijo, ko gre za vodstvene delavce in strokovnjake, ter neprekinjeno vsaj tri do šest mesecev, ko gre za zaposlene na usposabljanju.
- (17) Ker premestitve znotraj podjetja pomenijo začasno migracijo, posamezna premestitev v Unijo, vključno z mobilnostjo med državami članici, ne bi smela trajati več kot tri leta za vodstvene delavce in strokovnjake ter eno leto za zaposlene na usposabljanju; po preteku tega obdobja bi se morali vrniti v tretjo državo, razen če pridobijo dovoljenje za prebivanje na drugačni podlagi v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom. Najdaljše obdobje premestitve bi moralo zajemati skupno obdobje zaporedno izdanih dovoljenj za osebe, premeščene znotraj podjetja. Do naslednje premestitve v Unijo lahko pride po tem, ko je državljani tretje države zapustil ozemlje držav članic.
- (18) Da se zagotovi, da bodo premestitve znotraj podjetja začasne, in da se preprečijo zlorabe, bi države članice morale imeti možnost zahtevati, da od konca najdaljšega obdobja posamezne premestitve do vnovične prošnje za istega državljan tretje države v isti državi članici za namene te direktive preteče določeno časovno obdobje.
- (19) Ker premestitve znotraj podjetja pomenijo začasno napotitev, bi moral prosilec predložiti dokazilo, ki bi se navezovalo na pogodbo o delu ali potrdilo o napotitvi, o tem, da bo državljani tretje države po končani napotitve mogoče premestiti nazaj v subjekt, ki pripada isti skupini in ima sedež v tretji državi. Prosilec bi moral predložiti dokazila, da ima vodstveni delavec ali strokovnjak, državljani tretje države, poklicne kvalifikacije in ustrezne delovne izkušnje za potrebe subjekta gostitelja, v katerega naj bi bil premeščen.
- (20) Državljan tretjih držav, ki zaprosijo za sprejem kot zaposleni na usposabljanju, bi morali predložiti dokazilo o univerzitetni izobrazbi. Poleg tega bi morali na zahtevo predložiti pogodbo o usposabljanju z opisom programa usposabljanja ter navedbo njegovega trajanja in pogojev, pod katerimi bodo zaposleni na usposabljanju deležni mentorstva, ki dokazuje, da se bodo dejansko usposabljali in da ne bodo uporabljeni kot običajni delavci.
- (21) Razen če je to v nasprotju z načelom prednostnega obravnavanja državljanov Unije, izraženim v ustreznih določbah ustreznih aktov o pristopu, se ne bi smel zahtevati nikakršen preskus trga dela.
- (22) Država članica bi morala poklicne kvalifikacije, ki jih je državljani tretje države pridobil v drugi državi članici, priznati na enak način kot tiste, ki so jih pridobili državljani Unije, kvalifikacije, pridobljene v tretji državi, pa bi morala upoštevati v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES ⁽²⁾. Tako priznanje ne bi smelo posegati v nobeno omejitev dostopa do reguliranih poklicev, ki izhaja iz pridržkov do obstoječih zavez v zvezi z reguliranimi poklici, ki so jih Unija oziroma Unija in njene države članice sprejele v okviru trgovinskih sporazumov. V vsakem primeru ta direktiva ne bi smela biti podlaga za obravnavo, ki bi bila, kar zadeva dostop do reguliranih poklicev v posamezni državi članici, za osebe, premeščene znotraj podjetja, ugodnejša kot za državljane Unije ali Evropskega gospodarskega prostora.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev (UL L 18, 21.1.1997, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L 255, 30.9.2005, str. 22).

- (23) Ta direktiva ne bi smela vplivati na pravico držav članic, da v skladu s členom 79(5) PDEU določijo, koliko državljanov tretjih držav bodo sprejele.
- (24) Zaradi preprečevanja morebitnih zlorab te direktive bi države članice morale imeti možnost, da zavrnejo, odvzamejo ali ne podaljšajo dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, kadar je bil subjekt gostitelj ustanovljen zlasti zaradi omogočanja vstopa osebam, premeščenim znotraj podjetja, in/ali ne izvaja pristne dejavnosti.
- (25) Namen te direktive je olajšati mobilnost oseb, premeščenih znotraj podjetja, v Uniji (v nadaljnjem besedilu: mobilnost znotraj EU) in zmanjšati upravno breme, povezano z napotitvami na delo v več državah članicah. Direktiva v ta namen uvaja poseben sistem mobilnosti znotraj EU, v okviru katerega lahko imetnik veljavnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, izdanega v določeni državi članici, vstopi v eno ali več držav članic ter v njih biva in dela v skladu z določbami te direktive, ki urejajo kratko- in dolgoročno mobilnost. Kratkoročna mobilnost bi za namene te direktive morala zajemati tudi bivanja v drugih državah članicah, kot je država članica, ki je izdala dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, za obdobje do 90 dni na posamezno državo članico. Dolgoročna mobilnost bi za namene te direktive morala zajemati tudi bivanja v drugih državah članicah, ki niso država članica, ki je izdala dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, za obdobje, daljše od 90 dni, na posamezno državo članico. Da bi preprečili izmikanje razlikovanju med kratkoročno in dolgoročno mobilnostjo, bi bilo treba kratkoročno mobilnost v zvezi z določeno državo članico omejiti na največ 90 dni v katerem koli 180-dnevem obdobju, obenem pa ne bi smelo biti mogoče istočasno predložiti tudi uradnega obvestila o kratkoročni mobilnosti in prošnje za dolgoročno mobilnost. Kadar se pojavi potreba po dolgoročni mobilnosti po tem, ko je že steklo obdobje kratkoročne mobilnosti osebe, premeščene znotraj podjetja, lahko druga država članica zahteva, da se prošnja predloži vsaj 20 dni pred iztekom obdobja kratkoročne mobilnosti.
- (26) Ta direktiva določa poseben sistem mobilnosti, ki bi moral uvesti avtonomen skupek pravil glede vstopa in bivanja za namene opravljanja dela s statusom osebe, premeščene znotraj podjetja, v državi članici, ki ni država članica, ki je izdala dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, vendar se še naprej uporabljajo vsa druga pravila, ki urejajo gibanje oseb prek meja, kot so določena v zadevnih določbah schengenskega pravnega reda.
- (27) Če premestitev vključuje več krajev v različnih državah članicah, bi morali imeti pristojni organi drugih držav članic zaradi lažjega preverjanja, kadar je primerno, na voljo ustrezne informacije.
- (28) Kadar so osebe, premeščene znotraj podjetja, uveljavile pravico do mobilnosti, bi druga država članica pod določenimi pogoji morala imeti možnost sprejeti ukrepe, tako da dejavnosti oseb, premeščenih znotraj podjetja, niso v nasprotju z zadevnimi določbami te direktive.
- (29) Države članice bi morale določiti učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije, kakršne so denarne sankcije, ki se naložijo v primeru nespoštovanja te direktive. Te sankcije bi med drugim lahko vključevale ukrepe, določene v členu 7 Direktive 2009/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Te sankcije bi bilo mogoče naložiti subjektu gostitelju s sedežem v zadevni državi članici.
- (30) Določitev enotnega postopka za pridobitev kombinirane listine, ki bi zajemala tako dovoljenje za prebivanje kot za delo (v nadaljnjem besedilu: enotno dovoljenje), bi morala prispevati k poenostavitvi pravil, ki se sedaj uporabljajo v državah članicah.
- (31) Moralo bi biti možno uvesti poenostavljen postopek za subjekte ali skupine podjetij, ki so bili priznani v ta namen. Status bi bilo treba redno preverjati.
- (32) Ko se država članica odloči sprejeti državljana tretje države, ki izpolnjuje merila iz te direktive, bi bilo treba temu državljanu tretje države izdati dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ki mu omogoča, da pod določenimi pogoji opravlja svoje naloge v različnih subjektih iste transnacionalne družbe, vključno s subjekti v drugih državah članicah.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o minimalnih standardih glede sankcij in ukrepov zoper delodajalce nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 168, 30.6.2009, str. 24).

- (33) Kadar je potreben vizum in državljani tretje države izpolnjuje merila za izdajo dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, bi morala država članica državljanu tretje države nuditi vse potrebno za pridobitev zahtevanega vizuma in zagotoviti učinkovito sodelovanje pristojnih organov v ta namen.
- (34) Kadar dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, izda država članica, ki ne izvaja schengenskega pravnega reda v celoti, in bi oseba, premeščena znotraj podjetja, v okviru mobilnosti znotraj EU prešla zunanjo mejo v smislu Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, bi morala država članica imeti pravico zahtevati dokazila, iz katerih bi bilo razvidno, da prihaja oseba, premeščena znotraj podjetja, na njeno ozemlje zaradi premestitev znotraj podjetja. Države članice, ki uporabljajo schengenski pravni red v celoti, bi poleg tega v primeru prehoda zunanje meje v smislu Uredbe (ES) št. 562/2006 morale opraviti poizvedbo v schengenskem informacijskem sistemu in zavrniti vstop ali izreči nasprotovanje mobilnosti za osebe, za katere je bil v tem sistemu razpisan ukrep zaradi zavrnitve vstopa ali prepovedi prebivanja iz Uredbe (ES) št. 1987/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (35) Države članice bi morale imeti možnost navedbe dodatnih informacij v papirni obliki ali shranjevanja takšnih informacij v elektronski obliki, kot je določeno v členu 4 Uredbe Sveta (ES) št. 1030/2002 ⁽³⁾ ter točki (a)(16) Priloge k navedeni uredbi, in tako natančneje opredeliti zaposlitveno dejavnost v času premestitve znotraj podjetja. Posredovanje teh dodatnih informacij bi moralo biti za države članice izbirno in ne bi smelo pomeniti dodatne zahteve, ki bi ogrozila enotno dovoljenje in enoten postopek obravnavanja prošenj.
- (36) Ta direktiva osebam, premeščenim znotraj podjetja, ne bi smela preprečevati opravljanja posebnih dejavnosti na lokaciji strank v isti državi članici, v kateri ima subjekt gostitelj sedež, v skladu s predpisi, ki se glede takšnih dejavnosti uporabljajo v tej državi članici.
- (37) Ta direktiva ne vpliva na pogoje za opravljanje storitev v okviru člena 56 PDEU. Zlasti ta direktiva ne vpliva na določbe in pogoje v zvezi z zaposlitvijo, ki v skladu z Direktivo 96/71/ES veljajo za delavce, ki jih podjetje s sedežem v državi članici zaradi opravljanja storitev napoti na ozemlje druge države članice. Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za državljane tretjih držav, ki jih napotijo podjetja s sedežem v državi članici v okviru opravljanja storitev v skladu z Direktivo 96/71/ES. Državljeni tretjih držav, ki so imetniki dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, se ne morejo sklicevati na Direktivo 96/71/ES. Na podlagi te direktive se v skladu s členom 1(4) Direktive 96/71/ES podjetja s sedežem v tretji državi ne bi smela obravnavati ugodneje kot podjetja s sedežem v državi članici.
- (38) Ustrezna socialna varnost oseb, premeščenih znotraj podjetja, – po potrebi tudi prejemki za njihove družinske člane – je pomembna za zagotovitev dostojnih delovnih in življenjskih pogojev med bivanjem v Uniji. V nacionalnem pravu bi bilo zato treba zagotoviti enako obravnavo v zvezi s tistimi področji socialne varnosti, ki so navedena v členu 3 Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾. Ta direktiva ne pomeni harmonizacije zakonodaje držav članic na področju socialne varnosti. Omejena je na uporabo načela enake obravnave na področju socialne varnosti za osebe, zajete v njenem področju uporabe. Pravica do enake obravnave na področju socialne varnosti velja za tiste državljane tretjih držav, ki izpolnjujejo objektivne in nediskriminatorne pogoje v pravu države članice, v kateri se opravlja delo, v zvezi z vključitvijo v sistem socialne varnosti in upravičenostjo do prejemkov socialne varnosti.

V številnih državah članicah je pravica do družinskih prejemkov pogojena z določenimi vezmi s to državo članico, saj naj bi s prejemki podpirali pozitiven demografski razvoj, s tem pa zagotovili bodočo delovno silo v tej državi članici. Ta direktiva zato ne bi smela vplivati na pravico države članice, da pod določenimi pogoji omeji enako obravnavo v zvezi z družinskimi prejemki, saj oseba, premeščena znotraj podjetja, in družinski člani, ki jo spremljajo, v tej državi članici bivajo začasno. Pravice socialne varnosti bi bilo treba priznati brez poseganja v

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 105, 13.4.2006, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1987/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi druge generacije schengenskega informacijskega sistema (SIS II) (UL L 381, 28.12.2006, str. 4).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1030/2002 z dne 13. junija 2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L 157, 15.6.2002, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 166, 30.4.2004, str. 1).

določbe nacionalnega prava in/ali dvostranskih sporazumov, ki določajo uporabo zakonodaje o socialni varnosti matične države. Vendar dvostranski sporazumi ali nacionalno pravo o pravicah socialne varnosti, ki so sprejeti po začetku veljavnosti te direktive, ne bi smeli določati obravnave, ki bi bila manj ugodna od tiste, ki so je deležni državljani države članice, v kateri se opravlja delo. Rezultat nacionalnega prava ali takih sporazumov je na primer lahko, da bi bilo za osebe, premeščene znotraj podjetja, ugodnejše, da ostanejo vključene v sistem socialne varnosti njihove matične države, če bi prekinitev njihove vključenosti negativno vplivala na njihove pravice ali bi jim povzročila stroške zaradi dvojnega kritja. Države članice bi vedno morale imeti možnost, da osebam, premeščenim znotraj podjetja, nudijo ugodnejše pravice socialne varnosti. Ta direktiva v ničemer ne bi smela vplivati na pravico preživelih družinskih članov, ki so zaradi vezi z osebo, premeščeno znotraj podjetja, upravičene do družinskih pokojnin, če živijo v tretji državi.

- (39) V primeru mobilnosti med državami članicami bi bilo treba ustrezno uporabljati Uredbo (EU) št. 1231/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Ta direktiva državljanom tretjih držav, ki imajo pravice iz socialne varnosti v več državah članicah, ne bi smela zagotavljati več pravic, kot jih že zagotavlja veljavno pravo Unije na področju socialne varnosti.
- (40) Da bi posebni niz pravil, ki ga določa ta direktiva, napravili bolj privlačen in da bi lahko prinesel pričakovane koristi za konkurenčnost podjetij v Uniji, bi bilo treba državljanom tretjih držav, premeščenim znotraj podjetja, omogočiti ugodne pogoje za združitev družine v državi članici, ki je izdala dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, in v tistih državah članicah, ki osebi, premeščeni znotraj podjetja, dovolijo, da biva in dela na njihovem ozemlju v skladu z določbami te direktive o dolgoročni mobilnosti. S to pravico bi dejansko odpravili pomembno oviro, ki kandidatom za premestitev otežuje odločanje o tem, ali naj premestitev sprejmejo. Da družina ostane skupaj, bi morali družinski člani imeti možnost, da se pridružijo osebi, premeščeni znotraj podjetja, v drugi državi članici, njihov dostop do trga dela pa bi bilo treba olajšati.
- (41) Države članice bi morale k hitrejši obravnavi prošenj pripomoči tako, da bi dale prednost izmenjavi informacij in pošiljanju ustreznih dokumentov po elektronski poti, razen če bi nastopile tehnične težave ali bi vitalni interesi narekovali drugačne rešitve.
- (42) Datoteke in podatke bi bilo treba zbirati in pošiljati v skladu z ustreznimi predpisi o varstvu in varnosti podatkov.
- (43) Te direktive ne bi smeli uporabljati za državljane tretjih držav, ki zaprosijo za prebivanje v državi članici kot raziskovalci zaradi izvedbe raziskovalnega projekta, saj so zajeti v področju uporabe Direktive Sveta 2005/71/ES ⁽²⁾.
- (44) Ker ciljev te direktive, in sicer posebnega postopka za sprejem ter določitve pogojev za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav zaradi premestitev znotraj podjetja, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov ukrepa lažje dosežeta na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (45) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, ki sama temelji na pravicah, izhajajočih iz socialnih listin, ki sta jih sprejela Unija in Svet Evrope.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1231/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o razširitvi uporabe uredb (ES) št. 883/2004 in (ES) št. 987/2009 na državljane tretjih držav, za katere se navedeni uredbi ne uporabljata le na podlagi njihovega državljanstva (UL L 344, 29.12.2010, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2005/71/ES z dne 12. oktobra 2005 o posebnem postopku za dovolitev vstopa državljanom tretjih držav za namene znanstvenega raziskovanja (UL L 289, 3.11.2005, str. 15).

- (46) V skladu s Skupno politično izjavo držav članic in Komisije z dne 28. septembra 2011 ⁽¹⁾ o obrazložljivih dokumentih se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile en ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med sestavnimi elementi direktive in ustrezajočimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (47) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola ti dve državi članici ne sodelujeta pri sprejetju te direktive, ki zato zanju ni zavezujoča in se v njiju ne uporablja.
- (48) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanje ni zavezujoča in se v njej ne uporablja –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa:

- (a) pogoje za vstop in več kot 90-dnevno prebivanje državljanov tretjih držav in njihovih družinskih članov na ozemlju držav članic v okviru premestitev znotraj podjetja ter njihove pravice;
- (b) pogoje za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav iz točke (a) in njihove pravice v državah članicah, ki niso država članica, ki državljanu tretje države prva izda dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, na podlagi te direktive.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za državljane tretjih držav, ki ob predložitvi prošnje za sprejem prebivajo zunaj ozemlja držav članic in zaprosijo za sprejem ali so bili sprejeti na ozemlje države članice v skladu z določbami te direktive v okviru premestitve znotraj podjetja kot vodstveni delavci, strokovnjaki ali zaposleni na usposabljanju.
2. Ta direktiva se ne uporablja za državljane tretjih držav, ki:
 - (a) zaprosijo za prebivanje v državi članici kot raziskovalci v smislu Direktive 2005/71/ES zaradi izvedbe raziskovalnega projekta;
 - (b) imajo na podlagi sporazumov med Unijo in njenimi državami članicami ter tretjimi državami enako pravico do prostega gibanja kot državljani Unije ali so zaposleni v podjetju s sedežem v teh tretjih državah;

⁽¹⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

- (c) so napoteni v smislu Direktive 96/71/ES;
- (d) opravljajo dejavnosti kot samozaposleni delavci;
- (e) jih na opravljanje nalog napotijo agencije za zaposlovanje, agencije za začasno zaposlovanje ali druga podjetja, ki se ukvarjajo z zagotavljanjem delovne sile za delo pod nadzorstvom in vodstvom drugega podjetja;
- (f) so sprejeti kot redni študenti ali so vključeni v krajše vodeno praktično usposabljanje v sklopu študija.

3. Ta direktiva ne posega v pravico držav članic, da za kakršne koli zaposlitvene namene državljanom tretjih držav, ki niso zajeti v področje uporabe te direktive, izdajajo dovoljenja za prebivanje, ki niso dovoljenja za osebe, premeščene znotraj podjetja, ki jih zajema ta direktiva.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „državljan tretje države“ pomeni vsako osebo, ki ni državljan Unije v smislu člena 20(1) PDEU;
- (b) „premetitev znotraj podjetja“ pomeni začasno napotitev za namene opravljanja poklicne dejavnosti ali usposabljanja državljana tretje države, ki ob predložitvi prošnje za dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, prebiva zunaj ozemlja držav članic, iz podjetja, katerega sedež je zunaj ozemlja države članice in ki ima z državljanom tretje države pred in med premestitvijo sklenjeno pogodbo o delu, v subjekt, ki pripada temu podjetju ali isti skupini podjetij in ima sedež v tej državi članici, ter, kadar je potrebno, mobilnost med subjekti gostitelji s sedežem v eni ali več drugih državah članicah;
- (c) „oseba, premeščena znotraj podjetja,“ pomeni vsakega državljana tretje države, ki ob predložitvi prošnje za dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, prebiva zunaj ozemlja držav članic in ki je premeščen znotraj podjetja;
- (d) „subjekt gostitelj“ pomeni subjekt, v katerega je premeščena oseba, premeščena znotraj podjetja, ne glede na njegovo pravno obliko, in ki je bil v skladu z nacionalnim pravom ustanovljen na ozemlju države članice;
- (e) „vodstveni delavec“ pomeni osebo na vodilnem položaju, ki predvsem vodi upravljanje subjekta gostitelja, na splošno pa ga nadzoruje ali usmerja zlasti upravni odbor ali delničarji podjetja ali drug enakovreden organ; ta položaj vključuje: vodenje subjekta gostitelja, njegovega oddelka ali enote, nadzorovanje in kontroliranje dela ostalih zaposlenih, ki opravljajo nadzorne, strokovne ali vodstvene naloge, pristojnost za priporočanje zaposlovanja, odpuščenja ali drugih kadrovskega ukrepov;
- (f) „strokovnjak“ pomeni osebo, ki dela v skupini podjetij in ima posebno znanje, ki je bistveno za delovna področja, večine ali upravljanje subjekta gostitelja. Pri presoji takšnega znanja se poleg znanja, specifičnega za subjekta gostitelja, upošteva tudi, ali je zadevna oseba visoko usposobljena – pri čemer mora imeti med drugim tudi ustrezne poklicne izkušnje – za vrsto dela ali dejavnosti, ki zahteva posebno strokovno znanje, vključno z morebitnim članstvom v poklicni zbornici;
- (g) „zaposleni na usposabljanju“ pomeni osebo z univerzitetno izobrazbo, ki je v subjekta gostitelja premeščena zaradi poklicnega razvoja ali usposabljanja v poslovnih veščinah ali metodah in ki je med premestitvijo plačana;
- (h) „družinski člani“ pomeni državljane tretje države iz člena 4(1) Direktive Sveta 2003/86/ES ⁽¹⁾;
- (i) „dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja“ pomeni dovoljenje z oznako „ICT“ (intra-corporate transferee), na podlagi katerega lahko imetnik prebiva in dela na ozemlju prve države članice in, kadar je potrebno, druge države članice, v skladu s pogoji iz te direktive;

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L 251, 3.10.2003, str. 12).

- (j) „dovoljenje za dolgoročno mobilnost“ pomeni dovoljenje z akronimom „mobile ICT“, na podlagi katerega lahko imetnik dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, prebiva in dela na ozemlju druge države članice v skladu s pogoji iz te direktive;
- (k) „enotni postopek obravnavanja prošenj“ pomeni postopek, ki na podlagi ene prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje in delo državljana tretje države na ozemlju države članice vodi do odločitve o tej prošnji;
- (l) „skupina podjetij“ pomeni dve ali več podjetij, katerih povezanost je v skladu z nacionalnim pravom priznana v naslednjih oblikah: podjetje ima glede na drugo podjetje neposredno ali posredno večino vpisanega kapitala tega podjetja; nadzoruje večino glasov, povezanih z izdanim delniškim kapitalom tega podjetja; ima pravico imenovati več kot polovico članov upravnega, poslovnega ali nadzornega organa tega podjetja, ali podjetja enotno upravlja matično podjetje;
- (m) „prva država članica“ pomeni državo članico, ki državljanu tretje države prva izda dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja;
- (n) „druga država članica“ pomeni katero koli državo članico, v kateri oseba, premeščena znotraj podjetja, namerava uveljavljati ali uveljavlja pravico do mobilnosti v smislu te direktive, vendar ni prva država članica;
- (o) „reguliran poklic“ pomeni reguliran poklic, kot je opredeljen v točki (a) člena 3(1) Direktive 2005/36/ES.

Člen 4

Ugodnejše določbe

1. Ta direktiva se uporablja brez poseganja v ugodnejše določbe:
 - (a) prava Unije, vključno z dvostranskimi in večstranskimi sporazumi, sklenjenimi med Unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter eno ali več tretjimi državami na drugi;
 - (b) dvostranskih ali večstranskih sporazumov, sklenjenih med eno ali več državami članicami in eno ali več tretjimi državami.
2. Ta direktiva ne posega v pravico držav članic, da sprejmejo ali ohranijo ugodnejše določbe za državljane tretjih držav, za katere se uporablja, glede točke (h) člena 3 ter členov 15, 18 in 19.

POGLAVJE II

POGOJI ZA SPREJEM

Člen 5

Merila za sprejem

1. Brez poseganja v člen 11(1) državljan tretje države, ki zaprosi za sprejem v skladu s to direktivo, ali subjekt gostitelj:
 - (a) predloži dokazilo, da subjekt gostitelj in podjetje s sedežem v tretji državi pripadata istemu podjetju ali isti skupini podjetij;
 - (b) predloži dokazilo, da je bil v istem podjetju ali skupini podjetij zaposlen vsaj tri do dvanajst neprekinjenih mesecev neposredno pred datumom premestitve znotraj podjetja v primeru vodstvenih delavcev in strokovnjakov ter vsaj tri do šest neprekinjenih mesecev v primeru zaposlenih na usposabljanju;
 - (c) predloži pogodbo o delu in po potrebi potrdilo delodajalca o naporitvi, ki vsebuje naslednje:
 - (i) podrobnosti glede trajanja premestitve in kraja subjekta gostitelja ali subjektov gostiteljev;
 - (ii) dokazilo, da bo državljan tretje države v subjektu gostitelju ali subjektih gostiteljih v zadevni državi članici zaposlen kot vodstveni delavec, strokovnjak ali zaposleni na usposabljanju;

- (iii) navedbo višine plačila ter druge določbe in pogoje v zvezi z zaposlitvijo, ki veljajo zanj med premestitvijo znotraj podjetja;
 - (iv) dokazilo, da bo državljana tretje države po koncu premestitve znotraj podjetja mogoče premestiti nazaj v subjekt, ki pripada temu podjetju ali skupini podjetij in ima sedež v tretji državi;
 - (d) predloži dokazilo, da ima državljan tretje države poklicne kvalifikacije in izkušnje, potrebne v subjektu gostitelju, v katero bo premeščen kot vodstveni delavec ali strokovnjak, ali da ima kot zaposleni na usposabljanju zahtevano univerzitetno izobrazbo;
 - (e) kadar je primerno, predloži dokumente, ki potrjujejo, da državljan tretje države izpolnjuje pogoje, ki so v nacionalnem pravu zadevne države članice določeni za državljane Unije za opravljanje reguliranega poklica, na katerega se nanaša prošnja;
 - (f) predloži veljavno potno listino državljana tretje države, kot jo določa nacionalno pravo, po potrebi pa tudi prošnjo za izdajo vizuma ali vizum; države članice lahko zahtevajo, da obdobje veljavnosti potne listine zajema vsaj začetno obdobje veljave dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja;
 - (g) brez poseganja v veljavne dvostranske sporazume predloži dokazilo, da je zdravstveno zavarovan oziroma, če je tako določeno v nacionalnem pravu, da je zaprosil za zdravstveno zavarovanje za vsa tveganja, za katera so običajno zavarovani državljani zadevne države članice, in sicer za obdobja, v katerih takšno zdravstveno zavarovanje in s tem povezana upravičenost do prejemkov nista zagotovljena v zvezi z delom, opravljenim v tej državi članici, ali zaradi njega.
2. Države članice lahko od prosilca zahtevajo, da dokumente iz točk (a), (c), (d), (e) in (g) odstavka 1 predloži v uradnem jeziku zadevne države članice.

3. Države članice lahko od prosilca zahtevajo, da najpozneje ob izdaji dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, navede naslov zadevnega državljana tretje države na ozemlju države članice.

4. Države članice zahtevajo, da:

- (a) so med premestitvijo znotraj podjetja, izpolnjeni vsi pogoji iz zakonov ali drugih predpisov in/ali splošno veljavnih kolektivnih pogodb, ki veljajo za napotene delavce v podobnem položaju v ustrezni poklicni panogi, kar zadeva določbe in pogoje v zvezi z zaposlitvijo, ki ne zadevajo višine plačila.

Kadar sistem za priznavanje splošne veljavnosti kolektivnih pogodb ni vzpostavljen, lahko države članice izhajajo iz kolektivnih pogodb, ki so splošno veljavne za vsa podobna podjetja na zemljepisnem območju in za zadevne poklice ali gospodarske panoge, in/ali kolektivnih pogodb, ki so jih sklenile najbolj reprezentativne organizacije delodajalcev in zaposlenih na nacionalni ravni ter ki se uporabljajo povsod po njihovem nacionalnem ozemlju;

- (b) plačilo državljana tretje države med celotno premestitvijo znotraj podjetja ni manj ugodno od plačila državljanov države članice, kjer se opravlja delo, ki zasedajo primerljiva delovna mesta v skladu z veljavnimi zakoni, kolektivnimi pogodbami ali praksami v državi članici, v kateri ima sedež subjekt gostitelj.

5. Na podlagi dokumentacije, predložene v skladu z odstavkom 1, lahko države članice zahtevajo, da bo imela oseba, premeščena znotraj podjetja, med svojim bivanjem na voljo zadostna sredstva za preživljanje sebe in svojih družinskih članov, ne da bi bremenila sisteme socialne pomoči držav članic.

6. Od vsakega državljana tretje države, ki zaprosi za sprejem kot zaposleni na usposabljanju, se lahko zahteva, da poleg dokazil iz odstavka 1 predloži pogodbo o usposabljanju v zvezi s pripravo na njegovo prihodnjo zaposlitev v podjetju ali skupini podjetij, vključno z opisom programa usposabljanja, iz katerega je razvidno, da je namen bivanja usposabljanja zaposlenega na usposabljanju zaradi poklicnega razvoja ali usposabljanja v poslovnih veščinah ali metodah, ter vključno z njegovim trajanjem in pogoji, pod katerimi bo zaposleni na usposabljanju med izvajanjem programa deležen mentorstva.

7. Prosilec pristojne organe zadevne države članice uradno obvesti o vsaki spremembi, do katere pride v času postopka obravnavanja prošnje, ki vpliva na merila za sprejem iz tega člena.

8. Državljanom tretjih držav, ki bi lahko ogrožali javni red, javno varnost ali javno zdravje, se sprejem za namene te direktive zavrne.

Člen 6

Število sprejetij

Ta direktiva ne vpliva na pravico države članice, da v skladu s členom 79(5) PDEU določi število sprejetih državljanov tretjih držav. Prošnja za dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, lahko na tej podlagi šteje za nedopustno ali se zavrne.

Člen 7

Razlogi za zavrnitev

1. Države članice zavrnejo prošnjo za dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, v katerem koli od naslednjih primerov:

- (a) kadar se ne spoštuje člen 5;
- (b) kadar so bili predloženi dokumenti pridobljeni nepošteno oziroma so bili ponarejeni ali prirejeni;
- (c) kadar je bil subjekt gostitelj ustanovljen zlasti zaradi omogočanja vstopa osebam, premeščenim znotraj podjetja;
- (d) kadar je bilo doseženo najdaljše obdobje bivanja, kot je opredeljeno v členu 12(1).

2. Države članice po potrebi zavrnejo prošnjo, če je bil delodajalec ali subjekt gostitelj v skladu z nacionalnim pravom kaznovan zaradi neprijavljenega dela in/ali nezakonite zaposlitve.

3. Države članice lahko zavrnejo prošnjo za dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, v katerem koli od naslednjih primerov:

- (a) kadar delodajalec ali subjekt gostitelj ne spoštuje zakonskih obveznosti v zvezi s socialno varnostjo, obdavčitvijo, pravicami iz dela ali delovnimi pogoji;
- (b) kadar je poslovna dejavnost delodajalca ali subjekta gostitelja v postopku likvidacije, je likvidirana na podlagi nacionalnega prava o plačilni nesposobnosti ali se ne opravlja nobena gospodarska dejavnost;
- (c) kadar je namen ali učinek začasne prisotnosti osebe, premeščene znotraj podjetja, posegati v ali kako drugače vplivati na izid sporov ali pogajanj glede organizacije dela.

4. Države članice lahko na podlagi razlogov iz člena 12(2) zavrnejo prošnjo za dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja.

5. Brez poseganja v odstavek 1 vsaka odločitev o zavrnitvi prošnje upošteva posebne okoliščine primera in spoštuje načelo sorazmernosti.

Člen 8

Odvzem dovoljenja ali zavrnitev podaljšanja dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja

1. Države članice odvzamejo dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, v katerem koli od naslednjih primerov:

- (a) kadar je bilo nepošteno pridobljeno oziroma je bilo ponarejeno ali prirejeno;
- (b) kadar oseba, premeščena znotraj podjetja, v zadevni državi članici prebiva za namene, za katere ji dovoljenje ni bilo izdano;
- (c) če je bil subjekt gostitelj ustanovljen zlasti zaradi omogočanja vstopa osebam, premeščenim znotraj podjetja.

2. Države članice po potrebi odvzamejo dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, če je bil delodajalec ali subjekt gostitelj v skladu z nacionalnim pravom kaznovan zaradi neprijavljenega dela in/ali nezakonite zaposlitve.
3. Države članice zavrnejo podaljšanje dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, v katerem koli od naslednjih primerov:
- (a) kadar je bilo nepošteno pridobljeno oziroma je bilo ponarejeno ali prirejeno;
 - (b) kadar oseba, premeščena znotraj podjetja, v zadevni državi članici prebiva za namene, za katere ji dovoljenje ni bilo izdano;
 - (c) kadar je bil subjekt gostitelj ustanovljen zlasti zaradi omogočanja vstopa osebam, premeščenim znotraj podjetja;
 - (d) kadar je bilo doseženo najdaljše obdobje bivanja, kot je opredeljeno v členu 12(1).
4. Države članice po potrebi zavrnejo podaljšanje dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, če je bil delodajalec ali subjekt gostitelj v skladu z nacionalnim pravom kaznovan zaradi neprijavljenega dela in/ali nezakonite zaposlitve.
5. Države članice lahko odvzamejo dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ali zavrnejo njegovo podaljšanje v katerem koli od naslednjih primerov:
- (a) kadar člen 5 ni izpolnjen oziroma ni več izpolnjen;
 - (b) kadar delodajalec ali subjekt gostitelj ne spoštuje zakonskih obveznosti v zvezi s socialno varnostjo, obdavčitvijo, pravicami iz dela ali delovnimi pogoji;
 - (c) kadar je poslovna dejavnost delodajalca ali subjekta gostitelja v postopku likvidacije, če je likvidirana na podlagi nacionalnega prava o plačilni nesposobnosti ali če se ne opravlja nobena gospodarska dejavnost;
 - (d) kadar oseba, premeščena znotraj podjetja, ni spoštovala pravil o mobilnosti iz členov 21 in 22.
6. Brez poseganja v odstavka 1 in 3 vsaka odločitev o odvzemu ali zavrnitvi podaljšanja dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, upošteva posebne okoliščine primera in spoštuje načelo sorazmernosti.

Člen 9

Sankcije

1. Države članice lahko štejejo, da je subjekt gostitelj odgovoren za neizpolnjevanje pogojev za sprejem, bivanje in mobilnost iz te direktive.
2. Zadevna država članica določi sankcije, kadar subjekt gostitelj šteje za odgovornega v skladu z odstavkom 1. Te sankcije so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
3. Države članice določijo ukrepe za preprečevanje morebitnih zlorab in sankcioniranje kršitev te direktive. Ukrepi vključujejo spremljanje in ocenjevanje ter po potrebi nadzor v skladu z nacionalnim pravom ali upravno prakso.

POGLAVJE III

POSTOPEK IN DOVOLJENJE

Člen 10

Dostop do informacij

1. Države članice prosilcem zagotavljajo lahek dostop do informacij o vseh listinskih dokazih, potrebnih za prošnjo, ter informacij o vstopu in prebivanju oseb, premeščenih znotraj podjetja, in njihovih družinskih članov, vključno s pravicami, obveznostmi in procesnimi jamstvi. Zagotavljajo tudi lahek dostop do informacij o postopkih za kratkoročno mobilnost iz člena 21(2) in dolgoročno mobilnost iz člena 22(1).

2. Zadevne države članice poskrbijo, da so subjektu gostitelju na voljo informacije o pravici držav članic za naložitev sankcij v skladu s členoma 9 in 23.

Člen 11

Prošnje za dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ali dovoljenje za dolgoročno mobilnost

1. Države članice določijo, ali prošnjo predloži državljani tretje države ali subjekt gostitelj. Države članice lahko tudi odločijo, da sme to storiti eden ali drugi.
2. Prošnja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, se predloži, če državljani tretje države prebiva zunaj ozemlja države članice, v katero želi biti sprejet.
3. Prošnja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, se predloži pri organih države članice, v kateri zadevna oseba najprej biva. Kadar prvo bivanje ni najdaljše, se prošnja predloži pri organih države članice, v kateri bo zadevna oseba med premestitvijo prebivala najdlje.
4. Države članice določijo organe, pristojne za sprejemanje prošenj ter izdajo dovoljenj za osebe, premeščene znotraj podjetja, ali dovoljenj za dolgoročno mobilnost.
5. Prosilec lahko prošnjo predloži v okviru enotnega postopka obravnavanja prošenj.
6. Subjektom, podjetjem ali skupinam podjetij, ki so jim države članice v skladu z nacionalnim pravom ali upravnimi praksami v ta namen priznale status podjetja ali skupine podjetij, so lahko na voljo poenostavljeni postopki za izdajo dovoljenj za osebe, premeščene znotraj podjetja, dovoljenj za dolgoročno mobilnost, dovoljenj, izdanih družinskim članom osebe, premeščene znotraj podjetja, in vizumov.

Status se redno preverja.

7. Poenostavljeni postopki iz odstavka 6 vključujejo vsaj naslednje ukrepe:
 - (a) prosilec je oproščen predložitve nekaterih dokazil iz člena 5 ali točke (a) člena 22(2);
 - (b) skrajšan postopek za sprejem, po katerem se dovoljenja za osebe, premeščene znotraj podjetja, in dovoljenja za dolgoročno mobilnost izdajo prej kot v roku, določenem v členu 15(1) ali točki (b) člena 22(2), in/ali
 - (c) poenostavljeni in/ali pospešeni postopki za izdajo zahtevanih vizumov.
8. Subjekti ali skupine podjetij, ki so bili priznani v skladu z odstavkom 6, nemudoma, vsekakor pa v 30 dneh, uradno obvestijo pristojni organ o vseh spremembah, ki vplivajo na pogoje za priznanje statusa.
9. Države članice določijo ustrezne sankcije, vključno z odvzemom statusa, če pristojni organ ne prejme uradnega obvestila.

Člen 12

Trajanje premestitve znotraj podjetja

1. Najdaljše obdobje premestitve znotraj podjetja na ozemlje držav članic je tri leta za vodstvene delavce in strokovnjake ter eno leto za zaposlene na usposabljanju; po preteku tega obdobja zapustijo ozemlje držav članic, razen če pridobijo dovoljenje za prebivanje na drugi podlagi v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom.

2. Brez poseganja v obveznosti iz mednarodnih sporazumov lahko države članice zahtevajo, da od konca najdaljšega obdobja premestitve iz odstavka 1 do predložitve vnovične prošnje za istega državljana tretje države v isti državi članici za namene te direktive preteče do šest mesecev.

Člen 13

Dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja

1. Osebi, premeščeni znotraj podjetja, ki izpolnjuje merila za sprejem iz člena 5 in katere prošnji so ugodili pristojni organi, se izda dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja.
2. Dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, velja najmanj eno leto ali toliko časa, kolikor traja premestitev na ozemlje zadevne države članice, odvisno od tega, katero obdobje je krajše, in se lahko podaljša za največ tri leta za vodstvene delavce in strokovnjake ter za največ eno leto za zaposlene na usposabljanju.
3. Dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, izdajo pristojni organi države članice v enotni obliki, določeni z Uredbo (ES) št. 1030/2002.
4. Države članice v skladu s točko (a)(6.4) Priloge k Uredbi (ES) št. 1030/2002 v polje „Vrsta dovoljenja“ vnesejo „ICT“.

Dodajo lahko tudi oznako v svojem uradnem jeziku oziroma jezikih.

5. Države članice ne izdajo nobenih dodatnih dovoljenj, zlasti ne dovoljenj za delo.
6. Države članice lahko navedejo dodatne informacije o zaposlitveni dejavnosti državljana tretje države v času premestitve znotraj podjetja v papirni obliki in/ali shranijo takšne podatke v elektronski obliki, kot je določeno v členu 4 Uredbe (ES) št. 1030/2002 in točki (a)(16) Priloge k navedeni uredbi.
7. Zadevna država članica zagotovi državljanom tretje države, katerih prošnje za sprejem so bile sprejete, vse potrebno za pridobitev zahtevanega vizuma.

Člen 14

Spremembe med bivanjem, ki vplivajo na pogoje za sprejem

Prosilec uradno obvesti pristojne organe zadevne države članice o vseh spremembah med bivanjem, ki vplivajo na pogoje za sprejem iz člena 5.

Člen 15

Procesna jamstva

1. Pristojni organi zadevne države članice odločijo glede prošnje za izdajo dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ali podaljšanju tega dovoljenja in, v skladu s postopki obveščanja po nacionalnem pravu, prosilca uradno pisno obvestijo o odločitvi čim prej, najpozneje pa v 90 dneh od dneva, ko je bila predložena popolna prošnja.

2. Če so informacije ali dokumentacija, priložene v podporo prošnji, pomanjkljive, pristojni organi v razumnem roku uradno obvestijo prosilca o zahtevanih dodatnih informacijah in določijo razumen rok za njihovo predložitev. Obdobje iz odstavka 1 se prekine, dokler pristojni organi ne prejmejo zahtevanih dodatnih informacij.
3. O razlogih za odločitev o nedopustnosti ali zavrnitvi prošnje ali zavrnitvi podaljšanja dovoljenja je prosilec obveščen pisno. O razlogih za odločitev o odvzemu dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, sta pisno obveščena oseba, premeščena znotraj podjetja, in subjekt gostitelj.
4. Zoper vse odločitve o nedopustnosti ali zavrnitvi prošnje ali zavrnitvi podaljšanja ali odvzemu dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, je v zadevni državi članici mogoče vložiti pravno sredstvo v skladu z nacionalnima pravom. V pisnem uradnem obvestilu se navede sodišče ali upravni organ, pri katerem je mogoče vložiti pritožbo, in časovni rok za vložitev pritožbe.
5. Prosilec lahko v obdobju iz člena 12(1) predloži prošnjo za podaljšanje pred iztekom dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja. Države članice lahko za predložitev prošnje za podaljšanje dovoljenja določijo najdaljši rok 90 dni pred iztekom dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja.
6. Kadar se veljavnost dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, izteče med postopkom za njegovo podaljšanje, države članice osebi, premeščeni znotraj podjetja, dovolijo bivati na njihovem ozemlju, dokler pristojni organi ne sprejmejo odločitve glede prošnje. V takšnem primeru lahko, kadar je to potrebno v skladu z nacionalnima pravom, izdajo začasna nacionalna dovoljenja za prebivanje ali enakovredna dovoljenja.

Člen 16

Pristojbine

Države članice lahko zahtevajo plačilo pristojbin za obravnavo prošenj v skladu s to direktivo. Višina takšnih pristojbin ne sme biti nesorazmerna ali prekomerna.

POGLAVJE IV

PRAVICE

Člen 17

Pravice na podlagi dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja

V času veljavnosti dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, imetnik uživa vsaj naslednje pravice:

- (a) pravico do vstopa na ozemlje prve države članice in bivanja na tem ozemlju;
- (b) prost dostop do celotnega ozemlja prve države članice v skladu z njenim nacionalnim pravom;
- (c) pravico do opravljanja določene zaposlitvene dejavnosti, odobrene na podlagi dovoljenja v skladu z nacionalnim pravom, v katerem koli subjektu gostitelju iz podjetja ali skupine podjetij v prvi državi članici.

Pravice iz točk (a) do (c) prvega odstavka tega člena se uveljavijo v drugi državi članici v skladu s členom 20.

Člen 18

Pravica do enake obravnave

1. Ne glede na veljavno pravo o delovnih razmerjih in brez poseganja v točko (b) člena 5(4) so osebe, premeščene znotraj podjetja, ki so sprejete v skladu s to direktivo, deležne vsaj enake obravnave kot osebe, ki jih zajema Direktiva 96/71/ES, kar zadeva določbe in pogoje v zvezi z zaposlitvijo v skladu s členom 3 Direktive 96/71/ES v državi članici, v kateri se opravlja delo.

2. Osebe, premeščene znotraj podjetja, so deležne enake obravnave kot državljani države članice, v kateri se opravlja delo, kar zadeva:
- (a) svobodo združevanja, pripadnosti in članstva v organizaciji, ki zastopa delavce ali delodajalce, ali v kateri koli organizaciji, katere člani opravljajo določen poklic, vključno s pravicami in ugodnostmi, ki jih nudijo take organizacije, brez poseganja v nacionalne predpise o javnem redu in javni varnosti;
 - (b) priznavanje diplom, spričeval in drugih poklicnih kvalifikacij v skladu z zadevnimi nacionalnimi postopki;
 - (c) določbe nacionalnega prava v zvezi s področji socialne varnosti iz člena 3 Uredbe (ES) št. 883/2004, razen če se na podlagi dvostranskih sporazumov ali nacionalnega prava države članice, v kateri se opravlja delo, uporablja nacionalno pravo matične države, ki zagotavlja, da se za osebo, premeščeno znotraj podjetja, uporablja zakonodaja o socialni varnosti v eni od teh držav. V primeru mobilnosti med državami članicami in brez poseganja v dvostranske sporazume, ki zagotavljajo, da se za osebo, premeščeno znotraj podjetja, uporablja nacionalno pravo matične države, se ustrezno uporablja Uredba (EU) št. 1231/2010;
 - (d) plačilo pokojnin iz obveznega pokojninskega zavarovanja v primeru starosti, invalidnosti in smrti na podlagi predhodne zaposlitve osebe, premeščene znotraj podjetja, ki jih pridobijo osebe, premeščene znotraj podjetja, ki se preselijo v tretjo državo, ali preživeli družinski člani takšne osebe, premeščene znotraj podjetja, ki prebivajo v tretji državi, če njihove pravice izhajajo iz pravic osebe, premeščene znotraj podjetja, v skladu z zakonodajo iz člena 3 Uredbe (ES) št. 883/2004, in sicer pod enakimi pogoji in po enakih stopnjah kot državljani zadevne države članice, ko se preselijo v tretjo državo, brez poseganja v Uredbo (EU) št. 1231/2010 in dvostranske sporazume;
 - (e) dostop do blaga in storitev ter dobavo blaga in zagotavljanje storitev, ki so na voljo javnosti, z izjemo postopkov za pridobitev stanovanja, ki jih določa nacionalno pravo, in sicer brez poseganja v svobodo sklepanja pogodb v skladu s pravom Unije in nacionalnima pravom, in z izjemo storitev javnih uradov za zaposlovanje.

Dvostranski sporazumi oziroma nacionalno pravo iz tega odstavka pomenijo mednarodne sporazume oziroma določbe držav članic v smislu člena 4.

3. Države članice se lahko brez poseganja v Uredbo (EU) št. 1231/2010 odločijo, da se točka (c) odstavka 2 v zvezi z družinskimi prejemki ne uporablja za osebe, premeščene znotraj podjetja, ki jim je bilo izdano dovoljenje, da prebivajo in delajo na ozemlju države članice največ devet mesecev.

4. Ta člen ne posega v pravico države članice, da v skladu s členom 8 odvzame dovoljenje ali zavrne njegovo podaljšanje.

Člen 19

Družinski člani

1. Direktiva 2003/86/ES se ob upoštevanju odstopanj iz tega člena uporablja v prvi državi članici in drugi državi članici, ki osebi, premeščeni znotraj podjetja, v skladu s členom 22 te direktive dovolijo, da biva in dela na njihovem ozemlju.

2. Z odstopanjem od člena 3(1) in člena 8 Direktive 2003/86/ES združitev družine v državah članicah ni pogojena z zahtevo, da ima imetnik dovoljenja, ki so ga na podlagi te direktive izdale te države članice, realne možnosti za pridobitev pravice do stalnega prebivanja in v tej državi prebiva najkrajše določeno obdobje.

3. Z odstopanjem od tretjega pododstavka člena 4(1) in od člena 7(2) Direktive 2003/86/ES lahko države članice uporabijo merila za integracijo iz navedenih določb šele po tem, ko je zadevnim osebam odobrena združitev družine.

4. Z odstopanjem od prvega pododstavka člena 5(4) Direktive 2003/86/ES država članica izda dovoljenja za prebivanje družinskim članom v 90 dneh od dne, ko je bila predložena popolna prošnja, če so izpolnjeni pogoji za združitev družine. Pristojni organi države članice prošnjo za dovoljenje za prebivanje družinskih članov osebe, premeščene znotraj

podjetja, obravnavajo istočasno kot prošnjo za dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ali za dovoljenje za dolgoročno mobilnost, v primerih, kadar se prošnja za dovoljenje za prebivanje družinskih članov osebe, premeščene znotraj podjetja, predloži istočasno. Ustrezno se uporabljajo procesna jamstva iz člena 15.

5. Z odstopanjem od člena 13(2) Direktive 2003/86/ES se obdobje veljavnosti dovoljenj za prebivanje družinskih članov v državi članici praviloma izteče na dan izteka dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ali dovoljenja za dolgoročno mobilnost, ki ga je izdala ta država članica.

6. Z odstopanjem od člena 14(2) Direktive 2003/86/ES in brez poseganja v načelo prednostnega obravnavanja državljanov Unije, zapisano v ustreznih določbah ustreznih aktov o pristopu, se lahko družinski člani osebe, premeščene znotraj podjetja, ki jim je odobrena združitev družine, zaposlijo in samozaposlijo na ozemlju države članice, ki je izdala dovoljenje za prebivanje družinskih članov.

POGLAVJE V

MOBILNOST ZNOTRAJ EU

Člen 20

Mobilnost

Državljeni tretje države z veljavnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ki ga je izdala prva država članica, lahko na podlagi tega dovoljenja in veljavne potne listine ter pod pogoji iz členov 21 in 22 in ob upoštevanju člena 23 vstopijo v eno ali več drugih držav članic ter v njih bivajo in delajo.

Člen 21

Kratkoročna mobilnost

1. Državljeni tretjih držav z veljavnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ki ga je izdala prva država članica, lahko v skladu s pogoji iz tega člena bivajo v kateri koli drugi državi članici in delajo v katerem koli drugem subjektu s sedežem v tej drugi državi članici, ki pripada istemu podjetju ali skupini podjetij, v obdobju, ki v katerem koli 180-dnevnem obdobju ni daljše od 90 dni na posamezno državo članico.

2. Druga država članica lahko od subjekta gostitelja v prvi državi članici zahteva, da uradno obvesti prvo in drugo državo članico o nameri osebe, premeščene znotraj podjetja, opravljati delo v subjektu s sedežem v drugi državi članici.

V takšnih primerih druga država članica dovoli, da se uradno obvestilo pošlje bodisi:

- (a) ob predložitvi prošnje v prvi državi članici, kadar je mobilnost v drugi državi članici predvidena že v tej fazi, ali
- (b) po tem, ko je oseba, premeščena znotraj podjetja, sprejeta v prvo državo članico, kakor hitro je znana predvidena mobilnost v drugi državi članici.

3. Druga država članica lahko zahteva, da se uradnemu obvestilu priložijo naslednji dokumenti in informacije:

- (a) dokazilo, da subjekt gostitelj v drugi državi članici in podjetje s sedežem v tretji državi pripadata istemu podjetju ali skupini podjetij;
- (b) pogodba o delu in po potrebi potrdilo o napotitvi, ki sta bila predložena prvi državi članici, v skladu s točko (c) člena 5(1);

- (c) kadar je primerno, dokumenti, ki potrjujejo, da oseba, premeščena znotraj podjetja, izpolnjuje pogoje, ki so v nacionalnem pravu zadevne države članice določeni za državljane Unije pri opravljanju reguliranega poklica, na katerega se nanaša prošnja;
- (d) veljavna potna listina, kot je določeno v točki (f) člena 5(1), in
- (e) predvideno trajanje in datumi mobilnosti, kadar to ni navedeno v nobenem od predhodnih dokumentov.

Druga država članica lahko zahteva, da se ti dokumenti in te informacije predložijo v uradnem jeziku te države članice.

4. Kadar je bilo uradno obvestilo poslano v skladu s točko (a) odstavka 2 in kadar druga država članica ni nasprotovala pri prvi državi članici v skladu z odstavkom 6, se lahko mobilnost osebe, premeščene znotraj podjetja, v drugi državi članici izvede kadar koli v obdobju veljavnosti dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja.

5. Kadar je bilo uradno obvestilo poslano v skladu s točko (b) odstavka 2, se lahko mobilnost začne bodisi takoj po uradnem obvestilu druge države članice ali kadar koli po tem obvestilu v obdobju veljavnosti dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja.

6. Na podlagi uradnega obvestila iz odstavka 2 lahko druga država članica v 20 dneh od prejema uradnega obvestila nasprotuje mobilnosti osebe, premeščene znotraj podjetja, na njenem ozemlju, kadar:

- (a) niso izpolnjeni pogoji iz točke (b) člena 5(4) oziroma točk (a), (c) ali (d) odstavka 3 tega člena;
- (b) so bili predloženi dokumenti pridobljeni nepošteno oziroma so bili ponarejeni ali prirejeni;
- (c) je bilo doseženo najdaljše obdobje bivanja, kot je opredeljeno v členu 12(1) ali odstavku 1 tega člena.

Pristojni organi druge države članice o nasprotovanju mobilnosti nemudoma obvestijo pristojne organe prve države članice in subjekta gostitelja v prvi državi članici.

7. Kadar druga država članica nasprotuje mobilnosti v skladu z odstavkom 6 tega člena in se mobilnost še ni začela izvajati, se osebi, premeščeni znotraj podjetja, ne dovoli opravljanje dela v drugi državi članici v okviru premestitve znotraj podjetja. Kadar se je mobilnost že začela izvajati, se uporabi člen 23(4) in (5).

8. Kadar prva država članica podaljša dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, v okviru najdaljšega možnega obdobja iz člena 12(1), to podaljšano dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, imetniku še naprej omogoča opravljanje dela v drugi državi članici, ob upoštevanju najdaljšega možnega obdobja iz odstavka 1 tega člena.

9. Osebam, premeščenim znotraj podjetja, ki bi lahko ogrožale javni red, javno varnost ali javno zdravje, se ne dovoli vstop ali bivanje na ozemlju druge države članice.

Člen 22

Dolgoročna mobilnost

1. V zvezi z državljani tretjih držav z veljavnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ki ga je izdala prva država članica, in ki nameravajo bivati v kateri koli drugi državi članici in delati v katerem koli drugem subjektu, ki ima sedež v tej drugi državi članici in pripada istemu podjetju ali skupini podjetij, v obdobju, ki je daljše od 90 dni na posamezno državo članico, lahko druga država članica odloči, da:

- (a) se uporablja člen 21 in se dovoli, da oseba, premeščena znotraj podjetja, biva in dela na njenem ozemlju na podlagi in v obdobju veljavnosti dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ki ga je izdala prva država članica, ali
- (b) se uporabi postopek iz odstavkov 2 do 7.

2. Kadar se predloži prošnja za dolgoročno mobilnost:

- (a) lahko druga država članica od prosilca zahteva, da predloži nekatere ali vse naslednje dokumente, kadar jih zahteva druga država članica pri prvotni prošnji:
 - (i) dokazilo, da subjekt gostitelj v drugi državi članici in podjetje s sedežem v tretji državi pripadata istemu podjetju ali skupini podjetij;
 - (ii) pogodbo o delu in po potrebi potrdilo o napotitvi, kot je določeno v točki (c) člena 5(1);
 - (iii) kadar je primerno, dokumente, ki potrjujejo, da državljan tretje države izpolnjuje pogoje, ki so v nacionalnem pravu zadevne države članice določeni za državljane Unije pri opravljanju reguliranega poklica, na katerega se nanaša prošnja;
 - (iv) veljavno potno listino, kot je določeno v točki (f) člena 5(1);
 - (v) dokazilo, da je zdravstveno zavarovan oziroma, kadar je tako določeno v nacionalnem pravu, da je zaprosil za zdravstveno zavarovanje, kot je določeno v točki (g) člena 5(1).

Druga država članica lahko od prosilca zahteva, da najpozneje ob izdaji dovoljenja za dolgoročno mobilnost navede naslov zadevne osebe, premeščene znotraj podjetja, na ozemlju druge države članice.

Druga država članica lahko zahteva, da se ti dokumenti in te informacije predložijo v uradnem jeziku te države članice;

- (b) druga država članica sprejme odločitev glede prošnje za dolgoročno mobilnost ter o njej čim prej, najpozneje pa v 90 dneh od datuma, na katerega so bili prošnja in dokumenti iz točke (a) predloženi pristojnim organom druge države članice, obvesti prosilca;
- (c) osebi, premeščeni znotraj podjetja, zaradi predložitve prošnje ni treba zapustiti ozemlja držav članic, prav tako pa ne potrebuje vizuma;
- (d) se osebi, premeščeni znotraj podjetja, dovoli opravljanje dela v drugi državi članici, dokler pristojni organi ne sprejmejo odločitve glede prošnje za dolgoročno mobilnost, pod pogojem, da:
 - (i) se nista iztekli obdobje iz člena 21(1) in obdobje veljavnosti dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ki ga je izdala prva država članica, in
 - (ii) je bila, če druga država članica tako zahteva, slednji predložena popolna prošnja najmanj 20 dni pred začetkom dolgoročne mobilnosti osebe, premeščene znotraj podjetja;
- (e) se prošnja za dolgoročno mobilnost ne sme predložiti istočasno, kot se predloži uradno obvestilo o kratkoročni mobilnosti. Kadar se po začetku kratkoročne mobilnosti osebe, premeščene znotraj podjetja, pojavi potreba po dolgoročni mobilnosti, lahko druga država članica zahteva, da se prošnja za dolgoročno mobilnost predloži najmanj 20 dni pred iztekom kratkoročne mobilnosti.

3. Države članice lahko zavrnejo prošnjo za dolgoročno mobilnost, kadar:

- (a) niso izpolnjeni pogoji iz točke (a) odstavka 2 tega člena ali merila iz člena 5(4), (5) ali (8);
- (b) se uporabi eden od razlogov iz točke (b) ali (d) člena 7(1) ali člena 7(2), (3) ali (4); ali
- (c) se dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, med postopkom izteče.

4. Kadar druga država članica ugotovi prošnji za dolgoročno mobilnost iz odstavka 2, se osebi, premeščeni znotraj podjetja, izda dovoljenje za dolgoročno mobilnost, s katerim se tej osebi dovoli bivanje in opravljanje dela na ozemlju druge države članice. To dovoljenje se izda v enotni obliki, določeni z Uredbo (ES) št. 1030/2002. Države članice v skladu s točko (a)(6.4) Priloge k Uredbi (ES) št. 1030/2002 v polje „Vrsta dovoljenja“ vnesejo: „mobile ICT“. Dodajo lahko tudi navedbo v svojem uradnem jeziku oziroma jezikih.

Države članice lahko navedejo dodatne informacije v zvezi z zaposlitveno dejavnostjo v času dolgotrajne mobilnosti osebe, premeščene znotraj podjetja, v papirni obliki in/ali shranijo takšne podatke v elektronski obliki, kot je določeno v členu 4 Uredbe (ES) št. 1030/2002 in točki (a)(16) Priloge k navedeni uredbi.

5. Podaljšanje dovoljenja za dolgoročno mobilnost ne posega v člen 11(3).

6. Kadar se izda dovoljenje za dolgoročno mobilnost, druga država članica o tem obvesti pristojne organe v prvi državi članici.

7. Pri odločanju države članice glede prošnje za dolgoročno mobilnost se ustrezno uporabljajo člen 8, člen 15(2) do (6) in člen 16.

Člen 23

Jamstva in sankcije

1. Kadar dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, izda država članica, ki ne uporablja schengenskega pravnega reda v celoti, in oseba, premeščena znotraj podjetja, prestopi zunanjo mejo, lahko druga država članica kot dokaz za to, da se ta oseba seli v drugo državo članico zaradi premestitve znotraj podjetja, zahteva:

(a) kopijo uradnega obvestila, ki ga je poslal subjekt gostitelj v prvi državi članici v skladu s členom 21(2), ali

(b) pismo subjekta gostitelja v drugi državi članici, v katerem so navedene vsaj podrobnosti glede trajanja mobilnosti znotraj EU in kraja subjekta gostitelja ali subjektov gostiteljev v drugi državi članici.

2. Kadar prva država članica odvzame dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, o tem nemudoma obvesti organe druge države članice.

3. Subjekt gostitelj v drugi državi članici obvesti pristojne organe druge države članice o vseh spremembah, ki vplivajo na pogoje, na podlagi katerih je bila mobilnost odobrena.

4. Druga država članica lahko zahteva, da oseba, premeščena znotraj podjetja, takoj prekine vse zaposlitvene dejavnosti in zapusti njeno ozemlje, kadar:

(a) ni bila uradno obveščena v skladu s členom 21(2) in (3) in zahteva takšno uradno obvestilo;

(b) je nasprotovala mobilnosti v skladu s členom 21(6);

(c) je zavrnila prošnjo za dolgoročno mobilnost v skladu s členom 22(3);

(d) se dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ali dovoljenje za dolgoročno mobilnost ne uporablja za namen, za katerega je bilo izdano;

(e) pogoji, pod katerimi je bila mobilnost odobrena, niso več izpolnjeni.

5. V primerih iz odstavka 4 prva država članica na zahtevo druge države članice osebi, premeščeni znotraj podjetja, in po potrebi njenim družinskim članom, brez formalnosti in nemudoma dovoli ponovni vstop. To velja tudi, če se je dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ki ga je izdala prva država članica, izteklo ali je bilo odvzeto v obdobju mobilnosti v drugi državi članici.

6. Kadar imetnik dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj podjetja, prestopi zunanjo mejo države članice, ki v celoti uporablja schengenski pravni red, ta država članica opravi poizvedbo v schengenskem informacijskem sistemu. Država članica zavrne vstop ali nasprotuje mobilnosti oseb, za katere je bil v schengenskem informacijskem sistemu razpisan ukrep zaradi zavrnitve vstopa ali bivanja.

7. Države članice lahko v skladu s členom 9 uvedejo sankcije zoper subjekta gostitelja s sedežem na njihovem ozemlju, kadar:

- (a) subjekt gostitelj ni poslal uradnega obvestila o mobilnosti osebe, premeščene znotraj podjetja, v skladu s členom 21(2) in (3);
- (b) se dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, ali dovoljenje za dolgoročno mobilnost ne uporablja za namen, za katerega je bilo izdano;
- (c) je bila prošnja za dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj podjetja, predložena v državi članici, ki ni država članica, v kateri zadevna oseba najdlje biva;
- (d) oseba, premeščena znotraj podjetja, ne izpolnjuje več meril in pogojev, na podlagi katerih je bila odobrena mobilnost, subjekt gostitelj pa pristojnih organov druge države članice ni uradno obvestil o takšni spremembi;
- (e) je oseba, premeščena znotraj podjetja, začela delati v drugi državi članici, kljub temu da ob uporabi člena 21(5) ali točke (d) člena 22(2) pogoji za mobilnost niso bili izpolnjeni.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 24

Statistični podatki

1. Države članice sporočijo Komisiji statistične podatke o številu prvič izdanih dovoljenj za osebo, premeščeno znotraj podjetja, in dovoljenj za dolgoročno mobilnost ter, kadar je primerno, uradnih obvestil, prejetih v skladu s členom 21(2), koliko je mogoče, pa tudi o številu oseb, premeščenih znotraj podjetja, katerih dovoljenje je bilo podaljšano ali odvzeto. Ti statistični podatki se razčlenijo glede na državljanstvo, in, kolikor je mogoče, na obdobje veljavnosti dovoljenja, gospodarsko panogo in delovno mesto premeščene osebe.

2. Statistični podatki se nanašajo na referenčna obdobja enega koledarskega leta in se sporočijo Komisiji v šestih mesecih po koncu referenčnega leta. Prvo referenčno leto je 2017.

3. Statistični podatki se sporočijo v skladu z Uredbo (ES) št. 862/2007 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

Člen 25

Poročanje

Komisija vsaka tri leta in prvič 29. novembra 2019 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te direktive v državah članicah, ter predlaga vse potrebne spremembe. V poročilu se osredotoči zlasti na oceno pravilnosti delovanja sistema mobilnosti znotraj EU, morebitne zlorabe tega sistema in njegovo vzajemno delovanje s schengenskim pravnim redom. Komisija zlasti oceni praktično uporabo členov 20, 21, 22, 23 in 26.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 862/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o statistikah Skupnosti o selitvah in mednarodni zaščiti ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 311/76 o zbiranju statističnih podatkov o tujih delavcih (UL L 199, 31.7.2007, str. 23).

Člen 26

Sodelovanje med kontaktnimi točkami

1. Države članice imenujejo kontaktne točke, ki učinkovito sodelujejo ter so pristojne za prejemanje in pošiljanje informacij, potrebnih za izvajanje členov 21, 22 in 23. Države članice dajejo prednost izmenjavi informacij po elektronski poti.
2. Vsaka država članica prek svojih kontaktnih točk iz odstavka 1 obvesti ostale države članice o organih iz člena 11(4) in o postopku, ki se uporablja za mobilnost, iz členov 21 in 22.

Člen 27

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 29. novembra 2016. Komisiji takoj sporočijo besedila navedenih predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 28

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 29

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS

SKLEPI

SKLEP št. 565/2014/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 15. maja 2014

o uvedbi poenostavljenega režima nadzora oseb na zunanjih mejah, ki temelji na tem, da Bolgarija, Hrvaška, Ciper in Romunija enostransko priznajo nekatere listine kot enakovredne svojim nacionalnim vizumom za tranzit čez svoje ozemlje ali predvideno bivanje na svojem ozemlju, ki ne presega 90 dni v katerem koli 180-dnevnem obdobju, ter o razveljavitvi odločb št. 895/2006/ES in št. 582/2008/ES

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti točk (a) in (b) člena 77(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 4(1) Akta o pristopu iz leta 2011 mora Hrvaška, ki je 1. julija 2013 pristopila k Uniji, od tega datuma izvajati vizumsko obveznost za državljane tretjih držav, ki so navedeni v Prilogi I k Uredbi Sveta (ES) št. 539/2001 ⁽²⁾.
- (2) V skladu s členom 4(2) Akta o pristopu iz leta 2011 se določbe schengenskega pravnega reda o pogojih in merilih za izdajo enotnih vizumov ter določbe o vzajemnem priznavanju vizumov in enakovrednosti dovoljenj za prebivanje/vizumov za dolgoročno in kratkoročno bivanje za Hrvaško uporabljajo šele po sprejetju Sklepa Sveta glede teh vprašanj. Vendar pa so za Hrvaško zavezujoče od dneva pristopa.
- (3) Hrvaška mora torej za vstop na svoje ozemlje ali tranzit prek svojega ozemlja izdati nacionalne vizume državljanom tretjih držav, ki so imetniki enotnega vizuma ali vizuma za dolgoročno bivanje ali dovoljenja za prebivanje, ki ga izdala država članica, ki v celoti izvaja schengenski pravni red, ali podobne listine, ki jo je izdala Bolgarija, Ciper oziroma Romunija, ki tega pravnega reda še ne izvajajo v celoti.
- (4) Imetniki listin, ki so jih izdale države članice, ki v celoti izvajajo schengenski pravni red, ter listin, ki so jih izdale Bolgarija, Ciper oziroma Romunija, ne pomenijo nobenega tveganja za Hrvaško, saj so bili potrjeni vsem

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 27. februarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 6. maja 2014.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 539/2001 z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve (UL L 81, 21.3.2001, str. 1).

potrebnim kontrolam v teh državah članicah. Da bi se izognili nalaganju neutemeljene dodatne upravne obremenitve Hrvaški, je treba sprejeti skupna pravila, ki bodo pooblastila Hrvaško, da enostransko prizna nekatere listine, ki jih izdajo te države članice, kot enakovredne svojim nacionalnim vizumom in vzpostavi poenostavljen režim nadzora oseb na zunanjih mejah, ki bo temeljil na tej enostranski enakovrednosti.

- (5) Skupna pravila, uvedena z Odločbo št. 895/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in Odločbo št. 582/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ bi bilo treba razveljaviti. Za Ciper, ki izvaja skupni režim, uveden z Odločbo št. 895/2006/ES, od 10. julija 2006, in za Bolgarijo in Romunijo, ki izvajata skupni režim, uveden z Odločbo št. 582/2008/ES, od 18. julija 2008, bi bilo treba sprejeti skupna pravila o pooblastitvi Bolgarije, Cipra in Romunije, tako kot Hrvaške, da enostransko priznajo nekatere listine, ki so jih izdale države članice, ki v celoti izvajajo schengenski pravni red, in podobne listine, ki jih je izdala Hrvaška, kot enakovredne svojim nacionalnim vizumom ter vzpostavijo poenostavljen režim nadzora oseb na njihovih zunanjih mejah, ki bo temeljil na tej enostranski enakovrednosti. Ta sklep ne posega v cilj Bolgarije in Romunije, da čim prej postaneta schengenski državi članici.
- (6) Poenostavljen režim, določen s tem sklepom, bi bilo treba uporabljati v prehodnem obdobju, do datuma, ki ga je treba določiti v sklepu Sveta, kot je za Ciper določeno v prvem pododstavku člena 3(2) Akta o pristopu iz leta 2003, za Bolgarijo in Romunijo v prvem pododstavku člena 4(2) Akta o pristopu iz leta 2005 in za Hrvaško v prvem pododstavku člena 4(2) Akta o pristopu iz leta 2011, z možnostjo prehodnih določb glede listin, izdanih pred tem datumom.
- (7) Sodelovanje v poenostavljenem režimu bi moralo biti neobvezno, brez nalaganja dodatnih obveznosti državam članicam, poleg tistih iz Akta o pristopu iz leta 2003, Akta o pristopu iz leta 2005 ali Akta o pristopu iz leta 2011.
- (8) Skupna pravila bi se morala uporabljati za kratkoročne enotne vizume, vizume za dolgoročno bivanje in dovoljenja za prebivanje, ki jih izdajo države članice, ki v celoti izvajajo schengenski pravni red, za vizume z omejeno ozemeljsko veljavnostjo, izdane prosilcu, ki ima potno listino, ki jo priznava ena ali več držav članic, ne pa vse, v skladu z Uredbo (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu: Vizumski zakonik), ter države, ki so se pridružile izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, kot tudi za vizume za kratkoročno bivanje, vizume za dolgoročno bivanje in dovoljenja za prebivanje, ki jih izdajo Bolgarija, Hrvaška, Ciper in Romunija. Priznanje posamezne listine bi moralo biti omejeno na obdobje njene veljavnosti.
- (9) Izpolnjeni morajo biti pogoji za vstop za državljane tretjih držav, katerih načrtovano bivanje na ozemlju držav članic ni daljše od 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni, ki so določeni v Uredbi (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, z izjemo zahteve, da morajo posedovati veljaven vizum, če se to zahteva v skladu z Uredbo (ES) št. 539/2001, dokler se s tem sklepom ne vzpostavi režima, s katerim Bolgarija, Hrvaška, Ciper in Romunija enostransko priznajo nekatere listine, ki jih izdajo države članice, ki v celoti izvajajo schengenski pravni red, kakor tudi podobne listine, ki jih izdajo Bolgarija, Hrvaška, Ciper in Romunija za tranzit čez svoje ozemlje ali predvideno bivanje na svojem ozemlju, ki ne presega 90 dni v katerem koli 180-dnevnem obdobju.
- (10) Ker cilja tega sklepa, in sicer uvedbe režima, s katerim Bolgarija, Hrvaška, Ciper in Romunija enostransko priznajo določene listine, ki jih izdajo druge države članice, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta sklep ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

⁽¹⁾ Odločba št. 895/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o uvedbi poenostavljenega režima kontrole oseb na zunanjih mejah na podlagi enostranskega priznanja določenih listin s strani Češke, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovenije in Slovaške kot enakovrednih njihovim nacionalnim vizumom za namene tranzita prek njihovih ozemelj (UL L 167, 20.6.2006, str. 1).

⁽²⁾ Odločba št. 582/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o uvedbi poenostavljenega režima kontrole oseb na zunanjih mejah na podlagi enostranskega priznanja določenih listin s strani Bolgarije, Cipra in Romunije kot enakovrednih njihovim nacionalnim vizumom za namene tranzita prek njihovih ozemelj (UL L 161, 20.6.2008, str. 30).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L 243, 15.9.2009, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 105, 13.4.2006, str. 1).

- (11) Ta sklep za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽¹⁾, ki spadajo na področje iz točke (B) člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES ⁽²⁾.
- (12) Ta sklep za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽³⁾, ki spadajo na področje iz točke (B) člena 1 Sklepa 1999/437/ES, v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES ⁽⁴⁾.
- (13) Ta sklep za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽⁵⁾, ki spadajo na področje iz točke (B) člena 1 Sklepa 1999/437/ES, v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU ⁽⁶⁾.
- (14) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč in se v njej ne uporablja.
- (15) Ta sklep predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, v katerem Združeno kraljestvo ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES ⁽⁷⁾; Združeno kraljestvo torej ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanj ni zavezujoč in se v njem ne uporablja.
- (16) Ta sklep predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, v katerem Irska ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES ⁽⁸⁾; Irska torej ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč in se v njej ne uporablja –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Ta sklep uvaja poenostavljen režim nadzora oseb na zunanjih mejah, s katerim lahko Bolgarija, Hrvaška, Ciper in Romunija kot enakovredne svojim nacionalnim vizumom za tranzit čez svoje ozemlje ali predvideno bivanje na svojem ozemlju, ki ne presega 90 dni v katerem koli 180-dnevnem obdobju, enostransko priznajo listine iz člena 2(1) in člena 3 tega sklepa, ki se izdajo državljanom tretjih držav, za katere velja vizumska obveznost na podlagi Uredbe (ES) št. 539/2001.

⁽¹⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

⁽²⁾ Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31).

⁽³⁾ UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

⁽⁴⁾ Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008, str. 1).

⁽⁵⁾ UL L 160, 18.6.2011, str. 21.

⁽⁶⁾ Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19).

⁽⁷⁾ Sklep Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 131, 1.6.2000, str. 43).

⁽⁸⁾ Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

Izvajanje tega sklepa ne vpliva na izvedbo kontrole oseb na zunanjih mejah v skladu s členi 5 do 13 ter 18 in 19 Uredbe (ES) št. 562/2006.

Člen 2

1. Bolgarija, Hrvaška, Ciper in Romunija lahko kot enakovredne svojim nacionalnim vizumom za tranzit čez svoje ozemlje ali za predvideno bivanje na svojem ozemlju, ki ne presega 90 dni v katerem koli 180-dnevnem obdobju, štejejo naslednje listine, ki jih izdajo države članice, ki v celoti izvajajo schengenski pravni red, ne glede na državljanstvo imetnikov:

- (a) „enotni vizum“, kakor je opredeljen v točki (3) člena 2 Vizumskega zakonika, veljaven za dva ali več vstopov;
- (b) „vizum za dolgoročno bivanje“ iz člena 18 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma ⁽¹⁾;
- (c) „dovoljenje za prebivanje“, kakor je opredeljeno v točki (15) člena 2 Uredbe (ES) št. 562/2006.

2. Bolgarija, Hrvaška, Ciper in Romunija lahko kot enakovredne svojim nacionalnim vizumom za tranzit čez svoje ozemlje ali za predvideno bivanje na svojem ozemlju, ki ne presega 90 dni v katerem koli 180-dnevnem obdobju, štejejo vizume z omejeno ozemeljsko veljavnostjo, izdane v skladu s prvim stavkom člena 25(3) Vizumskega zakonika.

3. Če se Bolgarija, Hrvaška, Ciper ali Romunija odloči za uporabo tega sklepa, prizna vse listine iz odstavkov 1 in 2, ne glede na to, katera država članica jih je izdala, razen če so pritrjene na potne listine, ki jih ne priznava ali ki jih je izdala tretja država, s katero nima diplomatskih odnosov.

Člen 3

1. Če se Bolgarija, Hrvaška, Ciper ali Romunija odloči za uporabo člena 2, lahko poleg listin iz navedenega člena kot enakovredne svojim nacionalnim vizumom za tranzit čez svoje ozemlje ali za načrtovano bivanje na svojem ozemlju, ki ne presega 90 dni v katerem koli 180-dnevnem obdobju, prizna tudi:

- (a) nacionalne vizume za kratkoročno in dolgoročno bivanje, ki jih izda Bolgarija, Hrvaška, Ciper ali Romunija v enotni obliki, določeni z Uredbo Sveta (ES) št. 1683/95 ⁽²⁾;
- (b) dovoljenja za prebivanje, ki jih izda Bolgarija, Hrvaška, Ciper ali Romunija v skladu z enotno obliko, določeno z Uredbo Sveta (ES) št. 1030/2002 ⁽³⁾,

razen če so taki vizumi ali dovoljenja za prebivanje pritrjeni na potne listine, ki jih zadevna država članica ne priznava ali ki jih je izdala tretja država, s katero nima diplomatskih odnosov.

2. Listine, ki jih izda Bolgarija in se lahko priznajo, so navedene v Prilogi I.

Listine, ki jih izda Hrvaška in se lahko priznajo, so navedene v Prilogi II.

Listine, ki jih izda Ciper in se lahko priznajo, so navedene v Prilogi III.

Listine, ki jih izda Romunija in se lahko priznajo, so navedene v Prilogi IV.

Člen 4

Obdobje veljavnosti listin iz členov 2 in 3 zajema obdobje tranzita ali bivanja na ozemlju.

⁽¹⁾ UL L 239, 22.9.2000, str. 19.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1683/95 z dne 29. maja 1995 o enotni obliki za vizume (UL L 164, 14.7.1995, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1030/2002 z dne 13. junija 2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L 157, 15.6.2002, str. 1).

Člen 5

Bolgarija, Hrvaška, Ciper in Romunija v 20 delovnih dneh od začetka veljavnosti tega sklepa uradno obvestijo Komisijo, če se odločijo za njegovo uporabo. Komisija informacije, ki so jih sporočile te države članice, objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V navedenih uradnih obvestilih se po potrebi določijo tretje države, v zvezi s katerimi Bolgarija, Hrvaška, Ciper in Romunija na podlagi člena 2(3) in člena 3(1) ne uporabljajo tega sklepa, ker z njimi nimajo diplomatskih odnosov.

Člen 6

Odločbi št. 895/2006/ES ter št. 582/2008/ES se razveljavita.

Člen 7

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se do dneva, ki ga Svet določi v sklepu, sprejetem v skladu s prvim pododstavkom člena 3(2) Akta o pristopu iz leta 2003 glede Cipra, prvim pododstavkom člena 4(2) Akta o pristopu iz leta 2005 glede Bolgarije in Romunije ter prvim pododstavkom člena 4(2) Akta o pristopu iz leta 2011 glede Hrvaške, ko se bodo vse določbe schengenskega pravnega reda s področja skupne vizumske politike in gibanja državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo na ozemlju držav članic, uporabljale za zadevno državo članico.

Člen 8

Ta sklep je naslovljen na Bolgarijo, Hrvaško, Ciper in Romunijo.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

PRILOGA I

SEZNAM LISTIN, KI JIH IZDAJA BOLGARIJA

Vizumi

Bolgarija izdaja naslednje vrste vizumov v skladu z Zakonom o tujcih v Republiki Bolgariji

- Виза за летишен транзит (виза вид А) – Letališki tranzitni vizum (tip А)
- Виза за краткосрочно prebivanje (виза вид С) – Vizum za kratkoročno bivanje (tip С)
- Виза за дългосрочно prebivanje (виза вид D) – Vizum za dolgoročno prebivanje (tip D)

Dovoljenja za prebivanje

Bolgarija izdaja naslednja dovoljenja za prebivanja iz točke 15 члена 2 Uredbe (ES) št. 562/2006:

1. Разрешение за prebivanje на продължително prebivavash в Република България чужденец – Podaljšano prebivanje.
2. Разрешение за prebivanje на дългосрочно prebivavash в ЕС чужденец – Dolgoročno prebivanje – ES.
3. Разрешение за prebivanje на постоянно prebivavash в Република България чужденец – Dovoljenje za prebivanje.
4. Разрешение за prebivanje на продължително prebivavash член на семейството на гражданин на ЕС, който не е упражнил правото си на свободно придвижване, с отбелязване „член на семейство“ – Podaljšano prebivanje – družinski član na podlagi Direktive 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
5. Разрешение за prebivanje на постоянно prebivavash член на семейството на гражданин на ЕС, който не е упражнил правото си на свободно придвижване, с отбелязване „член на семейство“ – Dovoljenje za prebivanje – družinski član na podlagi Direktive 2004/38/ES.
6. Разрешение за prebivanje на продължително prebivavash с отбелязване „бенефициер съгласно член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО“ – Podaljšano prebivanje – upravičenec na podlagi члена 3(2) Direktive 2004/38/ES.
7. Разрешение за prebivanje на постоянно prebivavash с отбелязване „бенефициер съгласно член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО“ – Dovoljenje za prebivanje – upravičenec na podlagi члена 3(2) Direktive 2004/38/ES.
8. Разрешение за prebivanje тип „синя карта на ЕС“ – Dovoljenje za prebivanje – modra karta EU.
9. Единно разрешение за prebivanje и работа – Enotno dovoljenje.
10. Временно разрешение за prebivanje на притежател на синя карта на ЕС, издадена от друга държава – членка на ЕС – Dovoljenje za začasno prebivanje.
11. Разрешение за продължително prebivanje на член на семейството на бежанец или на чужденец с предоставено убежище – Podaljšano prebivanje – družinski član begunca ali tujca, ki mu je bil odobren azil.
12. Разрешение за продължително prebivanje на член на семейството на чужденец с хуманитарен статут – Podaljšano prebivanje – družinski član upravičenca do subsidiarne zaštite.
13. Разрешение за продължително prebivanje на член на семейството на чужденец с предоставена временна закрила – Podaljšano prebivanje – družinski član upravičenca do začasne zaštite.

⁽¹⁾ Директива Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL L 158, 30.4.2004, str. 77).

14. Разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване „научен работник“ – Podaljšano prebivanje – raziskovalec.
15. Удостоверение за завръщане в Република България на чужденец – Začasni potni list tujca za vrnitev v Republiko Bolgarijo.
16. „Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза“ на продължително пребиваващ член на семейство на гражданин на ЕС – Dovoljenje za prebivanje družinskega člana državljana Unije – dolgoročno prebivanje.
17. „Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза“ на постоянно пребиваващ член на семейство на гражданин на ЕС – Dovoljenje za prebivanje družinskega člana državljana Unije – dovoljenje za prebivanje.

PRILOGA II

SEZNAM LISTIN, KI JIH IZDAJA HRVAŠKA

Vizumi

- Kratkotrajna viza (C) – Vizum za kratkoročno bivanje (C)

Dovoljenja za prebivanje

- Odobrenje boravka – Dovoljenje za bivanje
- Osobna iskaznica za stranca – Osebna iskaznica za tujce

PRILOGA III

SEZNAM LISTIN, KI JIH IZDAJA CIPER

Θεωρήσεις (Vizumi)

- Θεώρηση διέλευσης — Κατηγορία Β (transitni vizum – tip B)
- Θεώρηση για παραμονή βραχείας διάρκειας — Κατηγορία Γ (vizum za kratkoročno bivanje – tip C)
- Ομαδική θεώρηση — Κατηγορίες Β και Γ (skupinski vizum – tip B in C)

Άδειες παραμονής (Dovoljenja za prebivanje)

- Προσωρινή άδεια παραμονής (απασχόληση, επισκέπτης, φοιτητής) – Dovoljenje za začasno prebivanje (zaposlitev, obisk, študij)
 - Άδεια εισόδου (απασχόληση, φοιτητής) – Dovoljenje za vstop (zaposlitev, študij)
 - Άδεια μετανάστευσης (μόνιμη άδεια) – Dovoljenje za priselitev (stalno dovoljenje)
-

PRILOGA IV

SEZNAM LISTIN, KI JIH IZDAJA ROMUNIJA

Vizumi

- viză de tranzit, identificată prin simbolul B (tranzitni vizum, označen kot B),
- viză de scurtă sedere, identificată prin simbolul C (vizum za kratkoročno bivanje, označen kot C),
- viză de lungă sedere, identificată prin unul dintre următoarele simboluri, în funcție de activitatea pe care urmează să o desfășoare în România străinul căruia i-a fost acordată (vizum za dolgoročno bivanje, opredeljen z enim od naslednjih simbolov, glede na dejavnost, ki jo bo imetnik vizuma opravljal v Romuniji):
 - (i) desfășurarea de activități economice, identificată prin simbolul D/AE (gospodarske dejavnosti, označene kot D/AE);
 - (ii) desfășurarea de activități profesionale, identificată prin simbolul D/AP (poklicne dejavnosti, označene kot D/AP);
 - (iii) desfășurarea de activități comerciale, identificată prin simbolul D/AC (komercialne dejavnosti, označene kot D/AC);
 - (iv) angajare în muncă, identificată prin simbolul D/AM (zaposlitev, označena kot D/AM);
 - (v) detașare, identificată prin simbolul D/DT (napotitev, označena kot D/DT);
 - (vi) studii, identificată prin simbolul D/SD (studij, označen kot D/SD);
 - (vii) reîntregirea familiei, identificată prin simbolul D/VF (združitev družine, označena kot D/VF);
 - (viii) activități religioase, identificată prin simbolul D/AR (verske dejavnosti, označene kot D/AR);
 - (ix) activități de cercetare științifică, identificată prin simbolul D/CS (raziskovalne dejavnosti, označene kot D/CS);
 - (x) viză diplomatică și viză de serviciu, identificată prin simbolul DS (diplomatski in službeni vizum, označen kot DS);
 - (xi) alte scopuri, identificată prin simbolul D/AS (drugi nameni, označeni kot D/AS).

Dovolenja za prebivanje

- permis de ședere (dovolenje za prebivanje),
 - carte albastră a UE (modra karta EU),
 - carte de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii (dovolenje za prebivanje za družinskega člana državljan Uniije),
 - carte de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Confederației Elvețiene (dovolenje za prebivanje za družinskega člana državljan Švicarske konfederacije),
 - carte de rezidență permanentă pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii (dovolenje za stalno prebivanje za družinskega člana državljan Uniije),
 - carte de rezidență permanentă pentru membrul de familie al unui cetățean al Confederației Elvețiene (dovolenje za stalno prebivanje za družinskega člana državljan Švicarske konfederacije).
-

II

(Nezakonodajni akti)

MEDNARODNI SPORAZUMI

SKLEP SVETA

z dne 15. julija 2013

**o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in vlado Demokratične socialistične republike Šrilanke
o nekaterih vidikih zračnih prevozov**

(2014/300/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 100(2) v povezavi s členom 218(6)(a) in členom 218(8) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju odobritve Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je s Sklepom z dne 5. junija 2003 pooblastil Komisijo, da začne pogajanja s tretjimi državami o zamenjavi nekaterih določb v obstoječih dvostranskih sporazumih s sporazumom na ravni Unije.
- (2) Komisija je v imenu Unije v pogajanjih dosegla Sporazum z vlado Demokratične socialistične republike Šrilanke o nekaterih vidikih zračnih prevozov ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: Sporazum) v skladu z mehanizmi in smernicami iz Priloge k Sklepu Sveta z dne 5. junija 2003.
- (3) Sporazum je bil v imenu Unije podpisan dne 27. septembra 2012, v skladu s Sklepom Sveta 2013/100/EU ⁽²⁾, s pridržkom njegove morebitne poznejše sklenitve.
- (4) Sporazum bi bilo treba odobriti v imenu Unije –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Sporazum med Evropsko unijo in vlado Demokratične socialistične republike Šrilanke o nekaterih vidikih zračnih prevozov se odobri v imenu Unije.

Člen 2

Predsednik Sveta v imenu Unije pošlje uradno obvestilo iz člena 7 Sporazuma ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Sporazum je bil objavljen v UL L 49, 22.2.2013, str. 2, skupaj s sklepom o podpisu.

⁽²⁾ UL L 49, 22.2.2013, str. 1.

⁽³⁾ Generalni sekretariat Sveta bo v Uradnem listu Evropske unije objavil datum začetka veljavnosti Sporazuma.

Člen 3

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Luxembourg, 15. julija 2013

Za Svet
Predsednik
V. JUKNA

SKLEP SVETA**z dne 19. maja 2014****o sklenitvi Dogovora med Evropsko unijo in Kraljevino Norveško o podrobnostih njenega sodelovanja pri Evropskem azilnem podpornem uradu**

(2014/301/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, in zlasti člena 74 ter člena 78(1) in (2) v povezavi s točko (a) člena 218(6) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju odobritve Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s Sklepom Sveta 2014/204/EU ⁽¹⁾ je Komisija dne 19. marca 2014 podpisala Dogovor med Evropsko unijo in Kraljevino Norveško o podrobnostih njenega sodelovanja pri Evropskem azilnem podpornem uradu (v nadaljnjem besedilu: Dogovor), in sicer s pridržkom njegove sklenitve.
- (2) Dogovor bi bilo treba odobriti.
- (3) Kot je opredeljeno v uvodni izjavi 21 Uredbe (EU) št. 439/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, Združeno kraljestvo in Irska sodelujeta pri navedeni uredbi, ki je zanju zavezujoča. Za izvajanje člena 49(1) Uredbe (EU) št. 439/2010 bi torej morala sodelovati pri tem sklepu. Zato Združeno kraljestvo in Irska sodelujeta pri tem sklepu.
- (4) Kot je opredeljeno v uvodni izjavi 22 Uredbe (EU) št. 439/2010, Danska ne sodeluje pri navedeni uredbi, ki zanje ni zavezujoča. Danska zato ne sodeluje pri tem sklepu –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Dogovor med Evropsko unijo in Kraljevino Norveško o podrobnostih njenega sodelovanja pri Evropskem azilnem podpornem uradu se odobri v imenu Unije ⁽³⁾.

Člen 2

Predsednik Sveta v imenu Unije pošlje uradno obvestilo iz člena 13(1) Dogovora ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2014/204/EU z dne 11. februarja 2014 o podpisu, v imenu Unije, Dogovora med Evropsko unijo in Kraljevino Norveško o podrobnostih njenega sodelovanja pri Evropskem azilnem podpornem uradu (UL L 109, 12.4.2014, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 439/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o ustanovitvi Evropskega azilnega podpornega urada (UL L 132, 29.5.2010, str. 11).

⁽³⁾ Dogovor je bil objavljen v UL L 109, 12.4.2014, str. 3, skupaj s sklepom o podpisu.

⁽⁴⁾ Generalni sekretariat Sveta bo v Uradnem listu Evropske unije objavil datum začetka veljavnosti Dogovora.

Člen 3

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 19. maja 2014

Za Svet
Predsednik
A. TSAFTARIS

UREDBE

UREDBA SVETA (EU) št. 566/2014

z dne 26. maja 2014

o spremembi Uredbe (ES) št. 617/2007 v zvezi z uporabo prehodnega obdobja med 10. ERS in 11. ERS do začetka veljavnosti Notranjega sporazuma za 11. ERS

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških (AKP) držav na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi, ⁽¹⁾, kakor je bil nazadnje spremenjen (v nadaljnjem besedilu: Sporazum o partnerstvu AKP-EU),

ob upoštevanju Notranjega sporazuma med predstavniki vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, o financiranju pomoči Skupnosti v okviru večletnega finančnega okvira za obdobje 2008–2013 v skladu s Sporazumom o partnerstvu AKP-ES in o dodelitvi finančne pomoči čezmorskim državam in ozemljem, za katera se uporablja četrti del Pogodbe ES ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: Notranji sporazum), in zlasti člena 10(1) Notranjega sporazuma,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropske investicijske banke,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Sklep Sveta 2013/759/EU ⁽³⁾ je določil prehodne ukrepe za upravljanje Evropskega razvojnega sklada (ERS) (v nadaljnjem besedilu: premostitveni sklad), da se zagotovijo razpoložljiva sredstva za sodelovanje z afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami ter čezmorskimi državami in ozemlji ter podpora odhodkov od 1. januarja 2014 do začetka veljavnosti 11. ERS.
- (2) Uredbo Sveta (ES) št. 617/2007 ⁽⁴⁾ je treba spremeniti v zvezi z operativnim in finančnim upravljanjem premostitvenega sklada s strani Komisije v prehodnem obdobju med 10. ERS in 11. ERS do začetka veljavnosti Notranjega sporazuma za 11. ERS in izvedbene uredbe za 11. ERS.
- (3) Primerno je, da se v tem prehodnem obdobju na enak način spremenijo izvedbena pravila za operativno in finančno upravljanje Sklada za spodbujanje naložb.
- (4) Organizacija in delovanje Evropske službe za zunanje delovanje sta določena v Sklepu Sveta 2010/427/EU ⁽⁵⁾.
- (5) Uredbo (ES) št. 617/2007 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

⁽¹⁾ UL L 317, 15.12.2000, str. 3.

⁽²⁾ UL L 247, 9.9.2006, str. 32.

⁽³⁾ Sklep Sveta 2013/759/EU z dne 12. decembra 2013 o prehodnih ukrepih za upravljanje ERS od 1. januarja 2014 do začetka veljavnosti 11. Evropskega razvojnega sklada (UL L 335, 14.12.2013, str. 48).

⁽⁴⁾ UL L 152, 13.6.2007, str. 1.

⁽⁵⁾ Sklep Sveta 2010/427/EU z dne 26. julija 2010 o organizaciji in delovanju Evropske službe za zunanje delovanje (UL L 201, 3.8.2010, str. 30).

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

V prehodnem obdobju med 10. ERS in 11. ERS do začetka veljavnosti Notranjega sporazuma za 11. ERS se členi 1 do 16 Uredbe (ES) št. 617/2007 nadomestijo s členi iz Priloge k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba se uporablja v skladu s Sklepom 2010/427/EU.

Člen 3

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se do začetka veljavnosti izvedbene uredbe za 11. ERS.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 26. maja 2014

Za Svet
Predsednik
Ch. VASILAKOS

PRILOGA

„NASLOV I

CILJI IN SPLOŠNA NAČELA

Člen 1

Cilji in merila za upravičenost

1. Geografsko sodelovanje z državami in regijami AKP v okviru Evropskega razvojnega sklada (ERS) temelji na ciljih, osnovnih načelih in vrednotah iz splošnih določb Sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških (AKP) držav na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi, ⁽¹⁾, kakor je bil nazadnje spremenjen (v nadaljnjem besedilu: Sporazum o partnerstvu AKP-EU).

2. V okviru načel in ciljev zunanjega delovanja Unije, evropskega soglasja o razvoju in agende za spremembe ter naknadnih sprememb in dopolnitev je zlasti:

(a) poglobitveni cilj sodelovanja na podlagi te uredbe zmanjšanje in dolgoročna odprava revščine;

(b) sodelovanje na podlagi te uredbe, ki bo prispevalo tudi k:

(i) spodbujanju trajnostnega in vključujočega gospodarskega, družbenega in okoljskega razvoja;

(ii) utrjevanju in podpori demokracije, pravne države, dobrega upravljanja, človekovih pravic in ustreznih načel mednarodnega prava ter

(iii) izvajanju pristopa na podlagi pravic z upoštevanjem vseh človekovih pravic.

Doseganje teh ciljev se meri z ustreznimi kazalniki, vključno s kazalniki človekovega razvoja, zlasti z razvojnim ciljem tisočletja 1 za točko (a) in razvojnimi cilji tisočletja 1 do 8 za točko (b) ter, po letu 2015, z drugimi kazalniki, ki so jih Unija in njene države članice sprejele na mednarodni ravni.

3. Načrtovanje programov je zasnovano tako, da se v kar največji meri izpolnijo merila za uradno razvojno pomoč (v nadaljnjem besedilu: URP), ki jih je določil Odbor za razvojno pomoč Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (v nadaljnjem besedilu: OECD/DAC), pri čemer se upošteva cilj Unije, ki poskuša doseči, da se v obdobju 2014–2020 vsaj 90 % njene celotne zunanje pomoči šteje za URP.

4. Ukrepi, predvideni v Uredbi Sveta (ES) št. 1257/96 ⁽²⁾, ki so upravičeni do financiranja v skladu z navedeno uredbo, se načeloma ne financirajo v okviru te uredbe, razen če je treba zagotoviti kontinuiteto sodelovanja med prehodom iz kriznih razmer v stabilne pogoje za razvoj. V teh primerih je treba posebno pozornost nameniti temu, da se zagotovi dejanska povezava med humanitarno pomočjo, sanacijo in razvojno pomočjo in da ti prispevajo k zmanjšanju tveganja nesreč in odpornosti nanje.

Člen 2

Splošna načela

1. Pri izvajanju te uredbe se v skladu s členom 208 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) zagotovi skladnost z drugimi področji zunanjega delovanja Unije in drugimi zadevnimi politikami Unije ter koherenca politik za razvoj. Zato ukrepi, financirani na podlagi te uredbe, vključno z ukrepi, ki jih upravlja Evropska investicijska banka (EIB), temeljijo na politikah sodelovanja, določenih v dokumentih, kot so sporazumi, deklaracije in akcijski načrti med Unijo ter zadevnimi tretjimi državami in regijami, pa tudi na odločitvah, posebnih interesih ter prednostnih nalogah politike in strategijah Unije.

⁽¹⁾ UL L 317, 15.12.2000, str. 3.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1257/96 z dne 20. junija 1996 o humanitarni pomoči (UL L 163, 2.7.1996, str. 1).

2. Unija in države članice si prizadevajo za skupno večletno načrtovanje programov, ki temelji na strategijah za zmanjševanje revščine ali enakovrednih razvojnih strategijah partnerskih držav. Izvajajo lahko skupne ukrepe, vključno s skupnimi analizami teh strategij in skupnimi odzivi nanje, v katerih določajo prednostne sektorje za ukrepanje ter delitev dela znotraj držav, in sicer s skupnimi misijami na ravni vseh donatorjev ter z uporabo dogovorov o sofinanciranju in prenesenem sodelovanju.

3. Unija spodbuja večstranski pristop h globalnim izzivom in pri tem sodeluje z državami članicami in partnerskimi državami. Po potrebi spodbuja sodelovanje z mednarodnimi organizacijami in organi ter drugimi dvostranskimi donatorji.

4. Odnosi med Unijo in njenimi državami članicami ter partnerskimi državami temeljijo na skupnih vrednotah, kot so človekove pravice, demokracija in pravna država ter načeli lastne in vzajemne odgovornosti, ter jih tudi spodbujajo. Podpora partnerjem bo prilagojena njihovem razvoju ter zavezam in napredku na področju človekovih pravic, demokracije, pravne države in dobrega upravljanja.

V odnosih s partnerskimi državami se upoštevajo tudi njihova zavezanost in dosednji dosežki pri izvajanju mednarodnih sporazumov ter uresničevanju pogodbenih odnosov z Unijo, tudi na področju migracij, kot je določeno v Sporazumu o partnerstvu AKP-EU.

5. Unija spodbuja učinkovito sodelovanje s partnerskimi državami in regijami v skladu z mednarodno dobro prakso. Kadar je to mogoče, svojo pomoč usklajuje z nacionalnimi ali regionalnimi razvojnimi strategijami, reformnimi politikami in postopki partnerskih držav ter podpira demokratično, nacionalno in vzajemno odgovornost. Zato spodbuja:

- (a) pregleden razvojni proces, ki ga vodi in za katerega je odgovorna partnerska država ali regija, vključno s spodbujanjem lokalnega strokovnega znanja;
- (b) na pravicah temelječ pristop, ki zajema vse človekove pravice, tj. državljanske in politične, ekonomske, socialne in kulturne, da bi se načela spoštovanja človekovih pravic vključila v izvajanje te uredbe, da bi partnerskim državam pomagali pri uresničevanju njihovih mednarodnih zavez s področja človekovih pravic ter da bi imetnike pravic, zlasti revne in ranljive skupine, podprli pri uveljavljanju njihovih pravic;
- (c) krepitev vloge prebivalstva v partnerskih državah, vključujoče in za sodelovanje odprte pristope k razvoju ter široko udeležbo vseh delov družbe pri razvojnem procesu ter nacionalnem in regionalnem dialogu, vključno s političnim dialogom. Posebna pozornost se nameni vlogam parlamentov, lokalnih organov in civilne družbe, med drugim v zvezi s sodelovanjem, nadzorom in odgovornostjo;
- (d) učinkovite načine in instrumente sodelovanja v skladu z dobro prakso OECD/DAC, vključno z uporabo inovativnih instrumentov, kot so kombiniranje nepovratnih sredstev in posojil ter drugi mehanizmi z delitvijo tveganja v izbranih sektorjih in državah ter vključevanje zasebnega sektorja, ob ustreznem upoštevanju vprašanj, povezanih z vzdržnostjo zadolževanja, števila takšnih mehanizmov ter zahteve za sistematično ocenjevanje učinka v skladu s cilji te uredbe, zlasti v zvezi z zmanjševanjem revščine, pa tudi mehanizme proračunske podpore, kot so pogodbe o podpori za konsolidacijo države. Vsi programi, intervencije ter načini in instrumenti za sodelovanje so prilagojeni posebnim okoliščinam posamezne partnerske države ali regije, pri čemer so posebej izpostavljeni pristopi, ki temeljijo na programu, zagotavljanje predvidljivega financiranja pomoči, mobilizacija zasebnih virov, tudi iz lokalnega zasebnega sektorja, splošen in nediskriminacijski dostop do osnovnih storitev ter razvoj in uporaba sistemov države;
- (e) uporabo domačih prihodkov in okrepitev fiskalne politike partnerskih držav z namenom zmanjšanja revščine in odvisnosti od pomoči;
- (f) večji učinek politik in načrtovanja programov, in sicer s koordinacijo, doslednostjo in usklajevanjem donatorjev, da se ustvari sinergija, omejita prekrivanje in podvajanje, izboljša dopolnjevanje in podprejo pobude na ravni vseh donatorjev, pa tudi z usklajevanjem v partnerskih državah in regijah na podlagi dogovorjenih smernic in načel najboljše prakse glede usklajevanja in učinkovitosti pomoči;
- (g) pristope k razvoju, ki temeljijo na rezultatih, in vključujejo pregledne okvire rezultatov na ravni države, ki po potrebi temeljijo na mednarodno dogovorjenih ciljih ter primerljivih in združljivih kazalnikih, kot so razvojni cilji tisočletja, da se ocenijo in sporočijo rezultati, vključno z učinki, izidi in učinkovitostjo razvojne pomoči.

6. Unija po potrebi podpira izvajanje dvostranskega, regionalnega in večstranskega sodelovanja in dialoga, razvojne razsežnosti partnerskih sporazumov in tristransko sodelovanje. Spodbuja tudi sodelovanje na ravni jug-jug.
7. Unija se pri dejavnostih razvojnega sodelovanja po potrebi opira na izkušnje držav članic z reformami in tranzicijo in na ustrezna dognanja ter jih razširja.
8. Unija si v skladu s členom 4 Sporazuma o partnerstvu AKP-EU prizadeva za redno izmenjavo informacij z nosilci partnerstva.

NASLOV II

NAČRTOVANJE PROGRAMOV IN DODELITEV SREDSTEV

Člen 3

Splošni okvir za dodeljevanje sredstev

1. Komisija v okviru finančnih omejitev iz člena 2 Notranjega sporazuma med predstavniki vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, o financiranju pomoči Skupnosti v okviru večletnega finančnega okvira za obdobje 2008–2013 v skladu s Sporazumom o partnerstvu AKP-ES in o dodelitvi finančne pomoči čezmorskim državam in ozemljem, za katera se uporablja četrti del Pogodbe ES ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: Notranji sporazum) določi večletne okvirne dodelitve sredstev za posamezno državo in regijo AKP in za sodelovanje znotraj držav AKP na podlagi meril iz členov 3, 9 in 12c Priloge IV k Sporazumu o partnerstvu AKP-EUS.
2. Pri določanju okvirnih nacionalnih dodelitev se uporabi diferenciran pristop, da se tako partnerskim državam zagotovi posebno, po meri izdelano sodelovanje, ki temelji na:
 - (a) njihovih potrebah;
 - (b) njihovi zmogljivosti za ustvarjanje in dostopanje do finančnih sredstev in absorpcijski sposobnosti;
 - (c) njihovih zavezah in uspešnosti in
 - (d) na možnem učinku pomoči Unije.

Države, ki najbolj potrebujejo pomoč, zlasti najmanj razvite države, države z nizkim dohodkom in države v krizi in po krizi ter nestabilne in ranljive države, bodo imele prednost pri dodeljevanju sredstev.

Unija bo svojo podporo z dinamičnimi ukrepi, ki so usmerjeni v rezultate in prilagojeni posamezni državi, kot je navedeno v členu 7(2), prilagodila razmeram v zadevni državi ter njenim zavezam in napredku v zvezi z dobrim upravljanjem, človekovimi pravicami, demokracijo in pravno državo ter njeni sposobnosti izvajanja reform in izpolnjevanja zahtev in potreb njenih prebivalcev.

3. Odbor Evropskega razvojnega sklada, ustanovljen s členom 8 Notranjega sporazuma (v nadaljnjem besedilu: Odbor ERS), izmenja mnenja o metodi določanja večletne okvirne dodelitve sredstev iz odstavka 1 tega člena.

Člen 4

Splošni okvir za načrtovanje programov

1. Postopek načrtovanja programov za pomoč državam in regijam AKP v skladu s Sporazumom o partnerstvu AKP-EU se izvaja v skladu s splošnimi načeli iz členov 1 do 14 Priloge IV k navedenemu sporazumu ter členov 1 in 2 te uredbe.

⁽¹⁾ UL L 247, 9.9.2006, str. 32.

2. Razen v primerih iz odstavka 3 se programi načrtujejo skupaj z zadevno partnersko državo ali regijo in se vedno bolj usklajujejo s strategijo partnerske države ali regije za zmanjšanje revščine ali z enakovrednimi strategijami.

Unija in države članice se že v zgodnji fazi postopka načrtovanja programov in nato ves čas posvetujejo med seboj zaradi večje skladnosti, dopolnjevanja in doslednosti svojih dejavnosti sodelovanja. To posvetovanje lahko vodi v skupno načrtovanje programov z državami članicami, ki imajo lokalna predstavništva. Skupno načrtovanje programov bi moralo temeljiti na primerjalnih prednostih donatorjev Unije. Druge države članice so pozvane k sodelovanju za krepitev skupnega zunanjega delovanja Unije.

Financiranje EIB prispeva k splošnim načelom Unije, zlasti načelom iz člena 21 Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in ciljem Sporazuma o partnerstvu AKP-EU, kot je zmanjševanje revščine z vključujočo in trajnostno rastjo ter gospodarskim, okoljskim in družbenim razvojem. EIB in Komisija bi morali po potrebi poskušati doseči čim večjo sinergijo pri načrtovanju programov ERS. Z EIB se že v zgodnji fazi opravi posvetovanje, ki je povezano z njenim strokovnim znanjem in njenimi dejavnostmi, da se poveča usklajenost zunanjega delovanja Unije.

Posvetovanje se opravi tudi z drugimi donatorji in nosilci razvoja, vključno s predstavniki civilne družbe ter regionalnimi in lokalnimi organi.

3. V okoliščinah, kot so navedene v členu 3(3) in členu 4(5) Priloge IV k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU, lahko Komisija določi posebne določbe za načrtovanje programov in izvajanje razvojne pomoči s tem, da sama upravlja sredstva, ki so dodeljena zadevni državi, v skladu z ustreznimi politikami Unije.

4. Unija bo načeloma usmerila svojo dvostransko pomoč na največ tri sektorje, o katerih se dogovori s partnerskimi državami.

Člen 5

Programski dokumenti

1. Strateški dokumenti so dokumenti, ki jih pripravi Unija in zadevna partnerska država ali regija, da se zagotovi usklajen politični okvir razvojnega sodelovanja, ki je skladen s splošnim namenom in področjem uporabe, cilji in splošnimi načeli Sporazuma o partnerstvu AKP-EU ter načeli, določenimi v členih 2, 8 in 12(a) Priloge IV k navedenemu sporazumu.

Pri pripravi in izvajanju strateških dokumentov se upoštevajo naslednja načela učinkovitosti pomoči: nacionalna lastna odgovornost, partnerstvo, koordinacija, usklajevanje, uskladitev s sistemi držav ali regij prejemnic, preglednost, vzajemna odgovornost in usmerjenost k doseganju rezultatov, kakor je določeno v členu 2 te uredbe. Programsko obdobje mora biti načelno usklajeno s strateškimi cikli partnerskih držav.

2. V soglasju z zadevno partnersko državo ali regijo strateški dokument ni potreben za:
- (a) države ali regije z razvojno strategijo v obliki razvojnega načrta ali podobnega razvojnega dokumenta, ki ga Komisija ob sprejemanju tega dokumenta sprejme kot podlago za ustrezen večletni okvirni program;
 - (b) države ali regije, za katere je bil dokument o skupnem večletnem načrtovanju programov dogovorjen med Unijo in državami članicami;
 - (c) države ali regije, za katere skupni okvirni dokument že obstaja in zagotavlja celovit pristop Unije do odnosov z zadevno partnersko državo ali regijo, vključno z razvojno politiko Unije;
 - (d) regije, ki imajo strategijo, o kateri so se dogovorile skupaj z Unijo;
 - (e) države, pri katerih namerava Unija svojo strategijo uskladiti z novim nacionalnim ciklom, ki se začne pred 1. januarjem 2017; v teh primerih večletni okvirni program za vmesno obdobje od leta 2014 do začetka novega nacionalnega cikla vključuje odziv Unije za to državo.

3. Strateški dokumenti niso potrebni za države ali regije, ki za obdobje 2014–2020 na podlagi te uredbe prejmejo začetno dodelitev sredstev Unije v znesku, ki ne presega 50 milijonov EUR. V teh primerih večletni okvirni programi vključujejo odziv Unije za te države ali regije.

Če možnosti iz odstavkov 2 in 3 niso sprejemljive za partnersko državo ali regijo, se pripravi strateški dokument.

4. Razen v primerih, navedenih v členu 4(3), večletni okvirni programi temeljijo na dialogu z zadevno partnersko državo ali regijo in so pripravljeni na podlagi strateških dokumentov ali podobnih dokumentov iz tega člena ter bodo predmet sporazuma z zadevno državo ali regijo.

Za namene te uredbe se lahko skupni večletni programski dokument iz točke (b) odstavka 2 tega člena, ki je skladen z načeli in pogoji iz tega odstavka, vključno z okvirno dodelitvijo sredstev, šteje, v skladu s postopkom iz člena 14, za večletni okvirni program v soglasju z zadevno partnersko državo ali regijo.

5. V večletnih okvirnih programih se določajo prednostni sektorji za financiranje s strani Unije, posebni cilji, pričakovani rezultati, kazalniki učinkovitosti in okvirne finančne dodelitve, tako v celoti kot tudi za vsako prednostno področje posebej. V njih bo tudi pojasnjeno, kako bodo predlagani programi prispevali k splošni strategiji države iz tega člena ter kako bodo prispevali k izvedbi agende za spremembe.

V skladu z načeli učinkovitosti pomoči strategija znotraj AKP preprečuje razdrobljenost ter zagotavlja dopolnjevanje in dodano vrednost državnih in regionalnih programov.

6. Poleg programskih dokumentov za države in regije, bodo Komisija in države AKP prek sekretariata AKP pripravile strateški dokument znotraj AKP ter zadevni večletni okvirni program, in sicer v skladu z načeli iz členov 12 do 14 Priloge IV k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU.

7. Posebne določbe iz člena 4(3) so lahko v obliki posebnih podpornih programov, pri čemer se upoštevajo posebne okoliščine iz člena 6(1).

Člen 6

Načrtovanje programov za države in regije v krizi, države in regije po krizi ali nestabilne države in regije

1. Pri oblikovanju programskih dokumentov za države in regije v krizi in po krizi ali nestabilne države in regije ali tiste, v katerih obstaja velika verjetnost naravnih nesreč, je treba ustrezno upoštevati ranljivost, posebne potrebe in okoliščine zadevnih prebivalcev, držav ali regij.

Unija je še naprej v celoti zavezana izvajanju novega dogovora za delovanje v nestabilnih državah in njegovim načelom, med drugim z usmeritvijo na pet ciljev na področju gradnje miru in države in ob hkratnem zagotavljanju lokalne odgovornosti in tesnem usklajevanju z nacionalnimi načrti, ki se pripravijo v okviru izvajanja novega dogovora.

Ustrezna pozornost bo namenjena preprečevanju in reševanju sporov, gradnji države in miru, pokonfliktnemu doseganju sprave in ukrepom obnove, zlasti z usmerjanjem na vključujoče in legitimne politike, varnost, pravosodje, gospodarske temelje in vzpostavitev zmogljivosti za odgovorno in pošteno opravljanje storitev. Posebna pozornost bo namenjena vlogi žensk in pričakovanjem otrok v teh procesih.

Kadar so partnerske države ali regije neposredno vpletene v krizne razmere, razmere po krizi ali nestabilne razmere, ali pa so bile zaradi tega prizadete, se poseben poudarek nameni boljšemu usklajevanju med pomočjo, sanacijo in razvojem med vsemi zadevnimi akterji, tudi kar zadeva politične pobude, da se spodbudi prehod iz izrednih razmer v fazo razvoja. Načrtovanje programov za nestabilne države in regije ali države in regije, ki so redno izpostavljene naravnim nesrečam, zagotavlja pripravljenost na nesreče in njihovo preprečevanje in reševanje posledic takih nesreč, obravnava pa tudi dovzetnost za pretese in krepki odpornost.

2. Za države ali regije, ki se spopadajo s krizo, pokriznimi ali nestabilnimi razmerami, se lahko opravi *ad hoc* pregled strategije sodelovanja države ali regije. V okviru takega pregleda se lahko državi ali regiji predlaga posebna in prilagojena strategija za zagotovitev prehoda k dolgoročnemu sodelovanju in razvoju, ki spodbuja boljše usklajevanje ter prehod med humanitarnimi in razvojnimi instrumenti politike.

Člen 7

Odobritev in sprememba programskih dokumentov

1. Programske dokumente, ki vključujejo okvirne razporeditve sredstev, odobri Komisija v skladu s postopkom iz člena 14.

Ko Komisija programske dokumente pošlje Odboru ERS, jih hkrati v vednost pošlje tudi Skupni parlamentarni skupščini, pri čemer v celoti upošteva postopek sprejemanja odločitev v skladu z naslovom IV te uredbe.

Programske dokumente nato potrdi zadevna država ali regija AKP, kot je določeno v Prilogi IV k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU. Države ali regije, ki nimajo podpisanega programskega dokumenta, so še naprej upravičene do financiranja v skladu s pogoji iz člena 4(3) te uredbe.

2. Strateški dokumenti in večletni okvirni programi ter okvirne dodelitve, ki jih vsebujejo, se lahko prilagodijo ob upoštevanju pregledov, kot je določeno v členih 5, 11 in 14 Priloge IV k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU.

V skladu z določbami člena 2(4) in člena 3(2) te uredbe in na podlagi prejšnjih ERS in drugih izkušenj, pridobljenih s spodbujevalnimi ukrepi, vključno s pridobljenimi izkušnjami, se lahko okvirne dodelitve za posamezne države med drugim dopolnijo z mehanizmom uspešnosti. V zvezi s tem se ob priznavanju, da so nestabilne in ranljive države deležne posebne obravnave, da se zagotovi ustrezno upoštevanje njihovih posebnih potreb, dajo na voljo sredstva, po možnosti do obsega spodbujevalne tranše za upravljanje v okviru 10. ERS, da se spodbujajo v rezultate usmerjene reforme v skladu z agendo za spremembe in za izpolnjevanje zavez iz Sporazuma o partnerstvu AKP-EU. Odbor ERS v skladu s členom 14(2) te uredbe izmenja mnenja o mehanizmu uspešnosti.

3. Postopek iz člena 14 se uporablja tudi za večje spremembe, ki znatno spreminjajo strategijo ter njene programske dokumente in/ali programljivo dodeljevanje sredstev. Kjer je primerno, zadevna država ali regija AKP naknadno odobri ustrezne dodatke k programskim dokumentom.

4. V ustrezno utemeljenih nujnih primerih, kot so krize ali neposredne grožnje demokraciji, pravni državi, človekovim pravicam ali temeljnim svoboščinam, vključno s primeri iz člena 6(2), se postopek iz člena 14(4) lahko uporabi za spremembo programskih dokumentov iz člena 5.

NASLOV III

IZVAJANJE

Člen 8

Splošni okvir za izvajanje

Izvajanje pomoči za države in regije AKP, ki jo upravljata Komisija in EIB na podlagi Sporazuma o partnerstvu AKP-EU, se izvaja v skladu s finančno uredbo iz člena 10(2) Notranjega sporazuma (v nadaljnjem besedilu: finančna uredba za ERS).

Člen 9

Sprejetje akcijskih programov, posameznih ukrepov in posebnih ukrepov

1. Komisija sprejme letne akcijske programe na osnovi okvirnih programskih dokumentov iz člena 5.

V primeru ponavljajočih se ukrepov lahko sprejme tudi večletne akcijske programe za obdobje do treh let.

Po potrebi in ustrezno utemeljeno se lahko sprejme tudi posamezen ukrep pred ali po sprejetju letnega ali večletnega akcijskega programa.

2. Akcijske programe in posamezne ukrepe pripravljajo Komisija skupaj z EIB in partnersko državo ali regijo ter vključujejo države članice, ki imajo lokalna predstavništva, in se usklajujejo z drugimi donatorji, kadar je to primerno, zlasti v primeru skupnega načrtovanja programov. Države članice, ki niso lokalno zastopane, bodo o dejavnostih na terenu obveščene.

Aksijski programi vsebujejo poseben opis vsake predvidene dejavnosti. V opisu bodo opredeljeni cilji, pričakovani rezultati in glavne dejavnosti.

Pričakovani rezultati bodo določeni v smislu učinkov, izidov in učinkovitosti, s količinsko ali kakovostno ovrednotenimi cilji, zagotovili pa bodo razlage o medsebojnih povezavah ter o povezavah s cilji iz večletnega okvirnega programa. Učinki in načeloma izidi imajo specifične, merljive in realistične kazalnike z baznimi linijami in časovnimi opredelitvami, ki so kar najbolj usklajeni z lastnimi učinki in merili partnerske države ali regije. Po potrebi bo opravljena analiza stroškov in koristi.

V opisu se določijo tveganja s predlogi za njihovo zmanjševanje, kjer je to potrebno, analiza posebnega sektorja ter ključni deležniki, načini izvajanja, proračun in okvirni časovni razpored ter v primeru proračunske podpore merila za izplačilo, vključno z morebitnimi spremenljivimi obroki. Opredeljeni so tudi vsi povezani podporni ukrepi ter ureditve za spremljanje, revizijo in ocenjevanje.

Po potrebi je v opisu navedena komplementarnost s tekočimi ali načrtovanimi dejavnostmi EIB v partnerski državi ali regiji.

3. V primerih iz člena 4(3) in v primerih nepredvidenih in ustrezno utemeljenih potreb ali izrednih okoliščin lahko Komisija sprejme posebne ukrepe, vključno z olajšanjem prehoda od nujne pomoči na dolgoročne razvojne dejavnosti ali ukrepe, da se prebivalci bolje pripravijo na ravnanje v ponavljajočih se krizah.

4. V skladu s postopkom iz člena 14 te uredbe Komisija sprejme akcijske programe in posamezne ukrepe, določene v odstavku 1, za katere finančna pomoč Unije presega 5 milijonov EUR ter posebne ukrepe, za katere finančna pomoč Unije presega 10 milijonov EUR. Ta postopek se ne zahteva za akcijske programe in ukrepe pod temi pragovi ter za njihove nebitvene spremembe. Nebistvene spremembe so tehnične prilagoditve, kot so podaljšanje obdobja izvajanja, prerazporeditev sredstev v okviru napovedanega proračuna ali povečanje ali zmanjšanje obsega proračunskih sredstev za manj kot 20 % prvotnega proračuna, vendar ne več kot 10 milijonov EUR, če te spremembe bistveno ne vplivajo na cilje prvotnega akcijskega programa ali ukrepa. V takih primerih Komisija sprejme akcijske programe in ukrepe ter njihove nebitvene spremembe in o tem v enem mesecu po njihovem sprejetju obvesti Odbor ERS.

Vsaka država članica lahko zahteva, da se projekt ali program umakne iz akcijskega programa, predloženega Odboru ERS, v skladu s postopkom iz člena 14 te uredbe. Če to zahtevo podpre manjšina držav članic, ki lahko prepreči sprejetje, kakor je določeno v členu 8(3) v povezavi s členom 8(2) Notranjega sporazuma, Komisija sprejme akcijski program brez zadevnega projekta ali programa. Umaknjeni projekt ali program se pozneje ponovno predloži Odboru ERS ločeno

od akcijskega programa, in sicer v obliki posameznega ukrepa, ki ga Komisija nato sprejme v skladu s postopkom iz člena 14 te uredbe, razen če Komisija v skladu z mnenji držav članic v Odboru ERS zadevnega projekta ali programa ne želi nadaljevati.

V ustrezno utemeljenih nujnih primerih, kot so krize, naravne nesreče ali nesreče, ki jih povzroči človek, ali neposredne grožnje demokraciji, pravni državi, človekovim pravicam ali temeljnim svoboščinam, lahko Komisija sprejme posamezne ali posebne ukrepe ali spremembe obstoječih akcijskih programov in ukrepov v skladu s postopkom iz člena 14(4) te uredbe.

5. Komisija sprejme posebne akcijske programe za podporo odhodkom, navedenim v členu 6 Notranjega sporazuma v skladu s postopkom iz člena 14 te uredbe. Vse spremembe v akcijskih programih za podporo odhodkom se sprejmejo v skladu z istim postopkom.

6. Na ravni projektov se izvaja ustrezno okoljsko preverjanje, vključno s preverjanjem podnebnih sprememb, biotske raznovrstnosti in povezanih socialnih učinkov, pri čemer se po potrebi izvede presoja vplivov na okolje (PVO) za projekte, ki bi lahko vplivali na okolje, zlasti če obstaja možnost, da bi imeli večje škodljive vplive na okolje in/ali na družbo, ki so občutljivi, raznoliki ali jih še ni bilo. To preverjanje bo potekalo po mednarodno priznanih praksah. Kadar je to ustrezno, se pri izvajanju sektorskih programov uporabijo strateške okoljske presoje. Zagotovita se udeležba deležnikov pri okoljskih presojah in dostop javnosti do njihovih rezultatov.

Člen 10

Dodatni prispevki držav članic

1. Države članice lahko na lastno pobudo Komisiji ali EIB zagotovijo prostovoljne prispevke v skladu s členom 1(9) Notranjega sporazuma, s čimer pripomorejo k doseganju ciljev Sporazuma o partnerstvu AKP-EU zunaj dogovorov o skupnem sofinanciranju. Takšni prispevki ne vplivajo na celotno dodelitev sredstev v okviru ERS. Obravnavajo se na enak način kot redni prispevki držav članic iz člena 1(2) Notranjega sporazuma, razen določb členov 6 in 7 Notranjega sporazuma, za katere se lahko določijo posebne rešitve v dvostranskem sporazumu o prispevkih.

2. Namenjanje sredstev se določi le v ustrezno utemeljenih okoliščinah, na primer kot odziv na izredne okoliščine iz člena 4(3). V takem primeru se prostovoljni prispevki, zaupani Komisiji, obravnavajo kot namenski prejemki v skladu s finančno uredbo za ERS.

3. Dodatna sredstva se vključijo v postopek programiranja in pregleda ter v letne akcijske programe, posamezne in posebne ukrepe iz te uredbe ter odražajo lastno odgovornost partnerskih držav ali regij.

4. Vse spremembe akcijskih programov ter posameznih ali posebnih ukrepov, ki nastanejo zaradi tega, Komisija sprejme v skladu s členom 9.

5. Države članice, ki Komisiji ali EIB poverijo dodatne prostovoljne prispevke za podporo pri doseganju ciljev Sporazuma o partnerstvu AKP-EU, o teh prispevkih predhodno obvestijo Svet in Odbor ERS ali Odbor Sklada za spodbujanje naložb.

Člen 11

Davki, carine in pristojbine

Pomoč Unije ne ustvari posebnih davkov, carin ali pristojbin oziroma ne sproži njihovega zbiranja.

Brez poseganja v člen 31 Priloge IV k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU so tovrstni davki, carine in pristojbine lahko upravičeni po pogojih, določenih v finančni uredbi za ERS iz člena 10(2) Notranjega sporazuma.

Člen 12

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so pri izvajanju ukrepov, ki se financirajo na podlagi te uredbe, finančni interesi Unije zaščiteni s preventivnimi ukrepi proti goljufijam, korupciji in drugim oblikam protipravnega ravnanja ter z učinkovitim preverjanjem, ob odkritju nepravilnosti pa tudi z izterjavo ali po potrebi vračilom neupravičeno izplačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi upravnimi in finančnimi kaznimi.
2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče so pooblaščen, da na podlagi dokumentov in na kraju samem opravijo revizijo in preverjanje pri vseh prejemnikih donacij, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije na podlagi te uredbe, oziroma da v primeru mednarodnih organizacij opravijo preverjanje v skladu s sporazumi, ki so bili sklenjeni z njimi.
3. Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) lahko opravlja preiskave, tudi na kraju samem, in inšpekcije, v skladu z določbami in postopki, določenimi v Uredbi (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, in Uredbi Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 ⁽²⁾, z namenom odkrivanja morebitne goljufije, korupcije ali kakršnih koli drugih nezakonitih dejavnosti, ki vplivajo na finančne interese Unije v zvezi s pogodbo, sporazumom ali sklepom o nepovratnih sredstvih, financiranih v skladu s to uredbo.
4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe, sporazumi in sklepi o nepovratnih sredstvih, ki izhajajo iz izvajanja te uredbe, vsebujejo določbe, ki izrecno pooblašajo Komisijo, Računsko sodišče in Urad OLAF, da v skladu z njihovimi pristojnostmi opravljajo revizije ter preglede in inšpekcije na kraju samem.

Člen 13

Pravila o nacionalnosti in poreklu v postopkih oddaje javnih naročil, dodeljevanja nepovratnih sredstev in drugih postopkih dodeljevanja

Pravila o nacionalnosti in poreklu v postopkih oddaje javnih naročil, dodeljevanja nepovratnih sredstev in drugih postopkih dodeljevanja so opredeljeni v členu 20 Priloge IV k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU.

NASLOV IV

POSTOPKI ODLOČANJA

Člen 14

Odgovornosti Odbora ERS

1. Odbor ERS poda svoje mnenje v skladu s postopkom, določenim v odstavkih 3 do 4 tega člena.

Opazovalec EIB sodeluje pri delu Odbora ERS, kadar ta obravnava vprašanja, ki zadevajo EIB.

2. Naloge Odbora ERS zajemajo odgovornosti iz naslovov II in III te uredbe:
 - (a) programiranje pomoči Unije iz ERS in pregledi programiranja, osredotočeni zlasti na državne in regionalne strategije ter strategije znotraj držav AKP, in
 - (b) spremljanje izvajanja in ocenjevanje pomoči Unije, ki med drugim zajema učinek pomoči na zmanjšanje revščine, sektorske vidike, medsektorska vprašanja, potek usklajevanja z državami članicami in drugimi donatorji na kraju samem ter napredek v zvezi z načeli učinkovitosti pomoči iz člena 2.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

Komisija za programe proračunske podpore, za katere je Odbor ERS izrazil pozitivno mnenje, vendar so bili med izvajanjem prekinjeni, vnaprej obvesti Odbor o prekinitvi in naknadni odločitvi, da se izplačila nadaljujejo.

Vsaka država članica lahko kadar koli zahteva od Komisije, da Odboru ERS priskrbi informacije ter z njo izmenja mnenja o vprašanih, povezanih z nalogami iz tega odstavka. Takšne izmenjave mnenj lahko vodijo do oblikovanja priporočil držav članic, ki jih Komisija upošteva.

3. Če je Odbor ERS naprošen, da poda mnenje, mu predstavnik Komisije v roku, določenem v Sklepu Sveta o poslovanju Odbora ERS iz člena 8(5) Notranjega sporazuma, predloži osnutek ukrepov, ki jih je treba sprejeti. Odbor ERS da svoje mnenje v roku, ki ga predsednik lahko določi glede na nujnost zadeve in ni daljši od 30 dni. EIB sodeluje v izmenjavi mnenj. Mnenje se sprejme s kvalificirano večino iz člena 8(3) Notranjega sporazuma na osnovi glasov držav članic, ponderiranih na način iz člena 8(2) Notranjega sporazuma.

Ko Odbor ERS poda mnenje, Komisija sprejme ukrepe, ki se začnejo uporabljati takoj.

Vendar če ti ukrepi niso v skladu z mnenjem Odbora ERS, jih Komisija brez odlašanja predloži Svetu. V takšnem primeru Komisija odloži začetek uporabe ukrepov za obdobje, ki načeloma ni daljše od 30 dni od datuma takšnega obvestila, a se v izrednih okoliščinah lahko podaljša do 30 dni. Svet lahko v tem obdobju z enako kvalificirano večino kot Odbor ERS sprejme drugačen sklep.

4. Komisija na podlagi ustrezno utemeljenih nujnih razlogov v skladu s členom 7(4) in členom 9(4) sprejme ukrepe, ki se začnejo uporabljati takoj brez predhodne predložitve Odboru ERS in ki ostanejo veljavni za čas trajanja sprejetega ali spremenjenega dokumenta, akcijskega programa ali ukrepa.

Najpozneje 14 dni po njihovem sprejetju, predsednik predloži ukrepe Odboru ERS, da pridobi njegovo mnenje.

Če Odbor ERS poda negativno mnenje v skladu z odstavkom 3 tega člena, Komisija nemudoma razveljavi ukrepe, sprejete v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka.

Člen 15

Mirovna pomoč za Afriko

Okvirni programi za sodelovanje znotraj držav AKP določijo sredstva za mirovno pomoč za Afriko. To financiranje se lahko dopolni z regionalnimi okvirnimi programi. Uporabi se poseben postopek:

- (a) na prošnjo Afriške unije, ki jo podpre Odbor veleposlanikov AKP, Komisija pripravi večletne akcijske programe, v katerih opredeli zastavljene cilje, obseg in naravo možnih ukrepov ter izvedbene rešitve; na intervencijski ravni se določi dogovorjena oblika za poročanje. Vsak akcijski program ima priložilo, ki opisuje posebne postopke odločanja za vsak možni ukrep glede na njegovo naravo, obseg in nujnost;
- (b) akcijske programe, vključno s priložilo iz točke (a), in vse njihove spremembe obravnavajo ustrezne pripravljalne delovne skupine Sveta ter Politični in varnostni odbor, potrdi pa jih Coreper na podlagi kvalificirane večine, kot je določeno v členu 8(3) Notranjega sporazuma, preden jih sprejme Komisija;
- (c) akcijski programi, z izjemo prilog iz točke (a), tvorijo osnovo za sporazum o financiranju, ki ga skleneta Komisija in Afriška unija;

- (d) vsako ukrepanje, ki se izvede na podlagi sporazuma o financiranju, mora predhodno odobriti Politični in varnostni odbor; ustrezne pripravljalne delovne skupine Sveta so obveščene ali se z njimi, vsaj če gre za financiranje novih operacij za podporo miru, pravočasno opravi posvetovanje pred predložitvijo ukrepov Političnemu in varnostnemu odboru v skladu s posebnimi postopki odločanja iz točke (a), da se poleg vojaške in varnostne razsežnosti zagotovi tudi upoštevanje razvojnih in finančnih vidikov predvidenih ukrepov. Brez poseganja v financiranje operacij za podporo miru, se posebna pozornost nameni dejavnostim, priznanim kot URP;
- (e) Komisija na zahtevo Sveta ali Odbora ERS pripravi poročilo o dejavnosti v zvezi s porabo sredstev na letni osnovi, ki ga predloži v vednost Svetu in Odboru ERS, pri tem pa ločeno navede odobritve za prevzem obveznosti in izplačila, ki so namenjeni URP, in tiste, ki niso namenjeni URP;

Ob koncu prvega večletnega akcijskega programa bodo Unija in njene države članice pregledale rezultate in postopke mirovne pomoči za Afriko ter razpravljale o možnostih za prihodnje možnosti financiranja. V tem smislu in da bi mirovno pomoč za Afriko postavili na trdnjše temelje, bodo Unija in njene države članice obravnavale vprašanje sredstev za operacije za podporo miru, tudi tiste, ki jih financira ERS, ter trajnostne pomoči Unije za operacije za podporo miru pod vodstvom Afrike po letu 2020. Poleg tega bo Komisija najpozneje leta 2018 opravila oceno pomoči.

Člen 16

Odbor Sklada za spodbujanje naložb

1. Odbor Sklada za spodbujanje naložb, ustanovljen pod pokroviteljstvom EIB v skladu s členom 9 Notranjega sporazuma (v nadaljnjem besedilu: Odbor SSN), sestavljajo predstavniki držav članic in predstavnik Komisije. Opazovalec generalnega sekretariata Sveta in opazovalec Evropske službe za zunanje delovanje sta tudi vabljeni na udeležbo. Vsaka država članica in Komisija imenujeta enega predstavnika in enega namestnika. Zaradi ohranjanja kontinuitete izvolijo člani Odbora SSN iz svoje srede predsednika Odbora SSN za obdobje dveh let. EIB zagotovi Odboru tajniške in podporne storitve. Pravico do glasovanja imajo samo člani Odbora SSN, ki so jih imenovali države članice, ali njihovi namestniki.

Svet soglasno sprejme poslovnik Odbora SSN na podlagi predloga, ki ga pripravi EIB po posvetovanju s Komisijo.

Odbor SSN odloča s kvalificirano večino. Glasovi se ponderirajo, kakor je določeno v členu 8 Notranjega sporazuma.

Odbor SSN se sestane najmanj štirikrat letno. Dodatni sestanki se lahko skličejo na zahtevo EIB ali članov Odbora SSN, kakor je določeno v njegovem poslovniku. Poleg tega lahko Odbor SSN poda mnenje s pisnim postopkom v skladu z njegovim poslovníkom.

2. Odbor SSN odobri:

- (a) operativne smernice o izvajanju Sklada za spodbujanje naložb (v nadaljnjem besedilu: SSN);
- (b) naložbene strategije in poslovne načrte SSN, vključno s kazalniki uspešnosti, na podlagi ciljev Sporazuma o partnerstvu AKP-EU ter splošnih načel razvojne politike Unije;
- (c) letna poročila SSN;
- (d) vse dokumente splošne politike, vključno s poročili o vrednotenju, v zvezi s SSN.

3. Odbor SSN poda mnenje o:

- (a) predlogih za dodelitev subvencioniranih obrestnih mer na podlagi odstavka 7 člena 2 in točke (b) odstavka 2 člena 4 Priloge II k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU. V takšnih primerih Odbor SSN poda tudi mnenje o uporabi teh subvencioniranih obrestnih mer;
- (b) predlogih za naložbo SSN v vsak projekt, v zvezi s katerim je Komisija izrazila negativno mnenje;

- (c) drugih predlogih v zvezi s SSN na podlagi splošnih načel, opredeljenih v operativnih smernicah SSN;
- (d) predlogih, povezanih z razvojem okvira EIB za merjenje rezultatov, v kolikor se takšen okvir uporablja za operacije iz Sporazuma o partnerstvu AKP-EU.

Zaradi racionalizacije odobritvenega postopka za manjše transakcije lahko Odbor SSN izrazi pozitivno mnenje o predlogih EIB za globalno dodelitev (subvencionirane obrestne mere, tehnična pomoč) ali globalno dovoljenje (dajanje posojil, lastniški kapital), ki jih EIB nato brez dodatnega mnenja Odbora SSN in/ali Komisije nadalje dodeli posameznim projektom v skladu z merili, določenimi v globalni dodelitvi ali dovoljenju, vključno z najvišjim zneskom nadaljnje dodelitve posameznemu projektu.

Poleg tega lahko upravljavski organi EIB občasno zahtevajo, da Odbor SSN poda mnenje o vseh predlogih za financiranje ali nekaterih kategorijah predlogov za financiranje.

4. EIB Odboru SSN pravočasno predloži vse zadeve, za katere se zahteva njegova odobritev ali mnenje, kakor določata odstavek 2 oziroma 3. Vse predloge, ki se Odboru SSN predložijo v mnenje, je treba pripraviti v skladu z ustreznimi merili in načeli, opredeljenimi v operativnih smernicah SSN.

5. EIB tesno sodeluje s Komisijo in, kadar je to primerno, usklajuje svoje dejavnosti z drugimi donatorji. EIB zlasti:

- (a) skupaj s Komisijo pripravi ali revidira smernice za delovanje SSN iz točke (a) odstavka 2. EIB je odgovorna za spoštovanje smernic ter zagotovi, da projekti, ki jih podpira, spoštujejo mednarodne družbene in okoljske standarde ter da so skladni s cilji Sporazuma o partnerstvu AKP-EU, splošnimi načeli razvojne politike Unije in strategijami za sodelovanje ustrezne države ali regije;
- (b) zaprosi Komisijo za mnenje pri pripravi naložbenih strategij, poslovnih načrtov in dokumentov splošne politike;
- (c) obvešča Komisijo o projektih, ki jih EIB upravlja v skladu s členom 18(1). V fazi ocenjevanja projekta EIB zahteva mnenje Komisije o njeni skladnosti z ustrežno strategijo sodelovanja države ali strategijo sodelovanja regije ali, glede na primer, s splošnimi cilji SSN;
- (d) z izjemo subvencioniranih obrestnih mer, ki so zajete v globalni dodelitvi iz točke (a) odstavka 3, v fazi ocenjevanja projekta zaprosi Komisijo za soglasje v zvezi z vsemi predlogi, ki se predložijo Odboru SSN za subvencionirane obrestne mere, kar zadeva njihovo skladnost s členom 2(7) in členom 4(2) Priloge II k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU ter z merili, opredeljenimi v operativnih smernicah SSN.

Če Komisija v treh tednih po predložitvi predloga ne sporoči svojega negativnega mnenja o takem predlogu, se šteje, da je dala pozitivno mnenje ali da se s predlogom strinja. Komisija lahko v zvezi z mnenji o projektih finančnega ali javnega sektorja in odobritvijo subvencioniranih obrestnih mer zahteva, da se ji končni predlog projekta predloži v mnenje ali odobritev dva tedna, preden se pošlje Odboru SSN.

6. EIB ne izvaja ukrepov iz točk (a), (b) in (c) odstavka 3, če Odbor SSN ne da pozitivnega mnenja.

Potem ko Odbor SSN poda pozitivno mnenje, EIB odloča o predlogu v skladu s svojimi postopki. Zlasti se lahko odloči, da s predlogom ne nadaljuje. EIB redno obvešča Odbor SSN in Komisijo o primerih, v katerih se je odločila, da ne nadaljuje postopka v zvezi s predlogom.

V zvezi s posojili iz svojih lastnih sredstev in naložbami SSN, za katere ni potrebno mnenje Odbora SSN, EIB odloča o predlogu v skladu s svojimi postopki, v primeru SSN pa v skladu s smernicami SSN in naložbenimi strategijami, ki jih odobri Odbor SSN.

Ne glede na negativno mnenje Odbora SSN o predlogu za odobritev subvencioniranih obrestnih mer lahko EIB nadaljuje postopek v zvezi z zadevnim posojilom brez ugodnosti subvencioniranih obrestnih mer. EIB redno obvešča Odbor SSN in Komisijo o vseh primerih, v katerih se je odločila za nadaljevanje postopka v zvezi s posojilom.

EIB se lahko ob upoštevanju pogojev, opredeljenih v operativnih smernicah SSN, in če bistveni cilj zadevnega posojila ali naložbe SSN ostane nespremenjen, odloči, da spremeni pogoje posojila ali naložbe SSN, za katerega je Odbor SSN dal pozitivno mnenje v skladu z odstavkom 3, ali katerega koli posojila, za katerega je Odbor SSN dal pozitivno mnenje glede subvencioniranih obrestnih mer. EIB se zlasti lahko odloči, da poveča znesek posojila ali naložbe SSN za največ 20 %.

Takšno povečanje lahko v zvezi s projekti s subvencioniranimi obrestnimi merami iz člena 2(7) Priloge II k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU privede do sorazmernega povečanja vrednosti subvencioniranih obrestnih mer. EIB redno obvešča Odbor SSN in Komisijo o vseh primerih, v katerih se je odločila za takšno ukrepanje. Če se zaprosi za povečanje vrednosti subvencije za projekte na podlagi člena 2(7) Priloge II k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU, mora Odbor SSN podati mnenje, preden EIB nadalje ukrepa.

7. EIB upravlja naložbe SSN in vsa sredstva iz naslova SSN v skladu s cilji Sporazuma o partnerstvu AKP-EU. Zlasti lahko sodeluje v upravnih in nadzornih organih pravnih oseb, pri katerih se vlagajo sredstva SSN, in lahko v skladu z operativnimi smernicami SSN spodbija, uveljavlja in spreminja pravice, ki jih ima iz naslova SSN.

NASLOV V

KONČNE DOLOČBE

Člen 17

Udeležba tretje države ali regije

Za zagotovitev skladnosti in učinkovitosti pomoči Skupnosti lahko Komisija odloči, da so države v razvoju, ki niso države AKP, in organi regionalnega povezovanja, v katerih so udeležene članice AKP, ki spodbujajo regionalno sodelovanje in povezovanje ter so upravičeni do pomoči Unije iz drugih instrumentov Unije za financiranje zunanjega delovanja, če je zadevni projekt ali program regionalne ali čezmejne narave ter je v skladu s členom 6 Priloge IV k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU, upravičeni do sredstev iz točke (a)(i) člena 1(2) Notranjega sporazuma. Čezmorske države in ozemlja (v nadaljnjem besedilu: ČDO), upravičeni do pomoči Unije v skladu z Sklepom Sveta 2013/755/EU ⁽¹⁾, in najbolj oddaljene regije Unije tudi lahko sodelujejo v regionalnih projektih ali programih sodelovanja; financiranje, ki omogoča udeležbo teh ozemelj ali oddaljenih regij, se prišteje sredstvom iz točke (a)(i) člena 1(2) Notranjega sporazuma. Treba bi bilo upoštevati cilj okrepljenega sodelovanja med državami članicami, najbolj oddaljenimi regijami Unije, ČDO in državami AKP in po potrebi vzpostaviti mehanizme usklajevanja. Zagotovitev teh sredstev in vrst financiranja iz Uredbe Sveta (ES) št. 215/2008 ⁽²⁾ se lahko opredeli v strateških dokumentih in večletnih okvirnih programih ter akcijskih programih in ukrepih iz člena 9 te uredbe.

Člen 18

Spremljanje, poročanje in ocenjevanje pomoči ERS

1. Komisija in EIB redno spremljata svoje dejavnosti in financirane ukrepe ter pregledujeta napredek pri doseganju pričakovanih rezultatov. Komisija bo izvedla tudi ocene učinka in učinkovitosti svojih sektorskih politik in ukrepov ter učinkovitost načrtovanja programov, po potrebi s pomočjo neodvisnih zunanjih ocen. Ustrezno se bodo upoštevali predlogi Sveta o neodvisnih zunanjih ocenjevanjih. Ocene bi morale temeljiti na načelih dobre prakse OECD/DAC, da se ugotovi, ali so bili izpolnjeni posebni cilji ob upoštevanju enakosti spolov, da se oblikujejo priporočila in zagotovijo dokazi za olajšanje učenja, da bi se izboljšale prihodnje dejavnosti. Podlaga za to ocenjevanje so vnaprej določeni, jasni, pregledni in merljivi kazalniki, ki so po potrebi prilagojeni posamezni državi.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2013/755/EU z dne 25. novembra 2013 o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj Evropski uniji (Sklep o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj) (UL L 344, 19.12.2013, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 215/2008 z dne 18. februarja 2008 o finančni uredbi, ki se uporablja za 10. Evropski razvojni sklad (UL L 78, 19.3.2008, str. 1).

EIB redno obvešča Komisijo in države članice o izvajanju projektov, ki se financirajo iz sredstev ERS, katere upravlja, in sicer v skladu s postopki iz operativnih smernic SSN.

2. Komisija prek Odbora ESR državam članicam pošlje svoja ocenjevalna poročila skupaj z odzivom služb na glavna priporočila, EIB pa v vednost. Na zahtevo države članice se lahko o vsaki oceni, vključno s priporočili in nadaljnjimi ukrepi, razpravlja v Odboru ERS. V takšnih primerih Komisija po enem letu poroča Odboru ERS o izvajanju dogovorjenih nadaljnjih ukrepov. Ti rezultati se kot povratna informacija upoštevajo pri zasnovi programov in dodeljevanju sredstev.
3. Komisija v ustreznem obsegu vključi vse pomembne deležnike v fazo ocenjevanja pomoči Unije, ki je dodeljena v okviru te uredbe, in si po potrebi prizadeva izvesti vrednotenje skupaj z državami članicami, drugimi donatorji in razvojnimi partnerji.
4. Komisija preuči napredek, dosežen pri izvajanju ERS, vključno z večletnimi okvirnimi programi, in od leta 2016 naprej Svetu vsako leto predloži letno poročilo o izvajanju. Poročilo vsebuje analizo ključnih učinkov in izidov, in kjer je mogoče, prispevek finančne pomoči Unije za učinkovitost. V ta namen bo oblikovan okvir rezultatov. Poročilo se pošlje tudi Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru ter Odboru regij.
5. Letno poročilo vsebuje tudi informacije o financiranih ukrepih, rezultatih nadzornih in ocenjevalnih dejavnosti, udeležbi ustreznih partnerjev ter izvrševanju obveznosti in odobrenih sredstev za plačila za posamezno državo, regijo in področje sodelovanja, ki se nanašajo na predhodno leto. Vsebuje tudi analizo kakovosti prvotno predvidenih in doseženih rezultatov, tudi na podlagi podatkov iz sistemov spremljanja ter nadaljnje ukrepe iz pridobljenih izkušenj.
6. V največji možni meri se upoštevajo specifični in merljivi kazalniki vloge pomoči pri uresničevanju ciljev Sporazuma o partnerstvu AKP-EU. Poročilo odraža glavne izkušnje in izvrševanje priporočil ocen iz prejšnjih let. Kjer je to mogoče in ustrezno, se oceni tudi spoštovanje načel učinkovitosti pomoči, tudi za inovativne finančne instrumente.
7. Unija in države članice najpozneje do konca leta 2018 opravijo pregled uspešnosti, tako da ocenijo raven realizacije obveznosti in izplačil ter rezultate in učinke zagotovljene pomoči s pomočjo kazalnikov učinkov, izidov in učinkovitosti, ki merijo učinkovitost rabe virov in učinkovitost ERS. Obravnava tudi prispevek ukrepov, ki so financirani, da bi se dosegli cilji Sporazuma o partnerstvu AKP-EU in prednostne naloge Unije iz agende za spremembe. Pregled se izvede na podlagi predloga Komisije.
8. EIB Odboru SSN priskrbi informacije glede napredka pri doseganju ciljev SSN. V skladu s členom 6b Priloge II k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU je splošna uspešnost SSN predmet skupnega pregleda na sredi in ob koncu obdobja ERS. Pregled na sredi obdobja izvedejo neodvisni zunanji strokovnjaki v sodelovanju z EIB, na razpolago pa je tudi Odboru SSN.

Člen 19

Odhodki na področju podnebnih ukrepov in biotske raznovrstnosti

Skupni izdatki v zvezi s podnebnimi ukrepi in biotsko raznovrstnostjo se vsako leto ocenijo na podlagi sprejetih okvirnih programskih dokumentov. Sredstva, dodeljena v okviru ERS, so predmet letnega sistema sledenja, ki temelji na metodologiji OECD (t. i. Rio označevalci), vendar to ne izključuje uporabe natančnejših metodologij, če so na voljo in so vključene v obstoječo metodologijo za upravljanje delovanja programov Unije, da se količinsko ovrednotijo izdatki v zvezi s podnebnimi ukrepi in biotsko raznovrstnostjo na ravni akcijskih programov, posameznih in posebnih ukrepov iz člena 9, ter se evidentirajo v vrednotenjih in letnih poročilih.

Člen 20

Evropska služba za zunanje delovanje

Ta uredba se uporablja v skladu s Sklepom Sveta 2010/427/EU ⁽¹⁾.“

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2010/427/EU z dne 26. julija 2010 o organizaciji in delovanju Evropske službe za zunanje delovanje (UL L 201, 3.8.2010, str. 30).

UREDBA SVETA (EU) št. 567/2014**z dne 26. maja 2014****o spremembi Uredbe (ES) št. 215/2008 o finančni uredbi, ki se uporablja za 10. Evropski razvojni sklad za uporabo prehodnega obdobja med 10. Evropskim razvojnim skladom in 11. Evropskim razvojnim skladom do začetka veljavnosti Notranjega sporazuma za 11. Evropski razvojni sklad**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi, kakor je bil nazadnje spremenjen ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: Sporazum iz Cotonouja),ob upoštevanju Notranjega sporazuma med predstavniki vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, o financiranju pomoči Skupnosti v okviru večletnega finančnega okvira za obdobje 2008–2013 v skladu s Sporazumom o partnerstvu AKP-ES in o dodelitvi finančne pomoči čezmorskim državam in ozemljem, za katere se uporablja Četrty del Pogodbe ES ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: Notranji sporazum za 11. Evropski razvojni sklad), ter zlasti člena 10(2) navedenega sporazuma,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Računskega sodišča,

ob upoštevanju mnenja Evropske investicijske banke,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V Sklepu Sveta št. 2013/759/EU ⁽³⁾ so bili določeni prehodni ukrepi za upravljanje Evropskega razvojnega sklada (ERS) (v nadaljnjem besedilu: premostitveni sklad), da se zagotovijo razpoložljiva sredstva za sodelovanje z afriškimi, karibskimi in pacifiškimi (AKP) državami ter čezmorskimi državami in ozemlji (ČDO) ter odhodki za podporo za obdobje od 1. januarja 2014 do začetka veljavnosti Notranjega sporazuma za 11. ERS.
- (2) Spremeniti je treba Uredbo Sveta (ES) št. 215/2008 ⁽⁴⁾ glede operativnega in finančnega upravljanja premostitvenega sklada s strani Komisije, ki se uporablja v prehodnem obdobju med 10. ERS in 11. ERS do začetka veljavnosti Notranjega sporazuma za 11. ERS in Izvedbene uredbe za 11. ERS.
- (3) Ustrezno je na enak način spremeniti izvedbena pravila za operativno in finančno upravljanje premostitvenega sklada, ki ga izvaja Evropska investicijska banka (EIB) v tem prehodnem obdobju do začetka veljavnosti Notranjega sporazuma za 11. ERS.
- (4) Uredbo (ES) št. 215/2008 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Za prehodno obdobje med 10. ERS in 11. ERS se členi 1 do 159 Uredbe (ES) št. 215/2008 nadomestijo z določbami iz Priloge k tej uredbi.

⁽¹⁾ UL L 317, 15.12.2000, str. 3. Sporazum, kakor je bil spremenjen s Sporazumom, podpisanim v Luxembourgju 25. junija 2005 (UL L 287, 28.10.2005, str. 4), in Sporazumom, podpisanim v Ouagadougouju 22. junija 2010 (UL L 287, 4.11.2010, str. 3).

⁽²⁾ UL L 247, 9.9.2006, str. 32.

⁽³⁾ Sklep Sveta št. 2013/759/EU z dne 12. decembra 2013 o prehodnih ukrepih za upravljanje ERS od 1. januarja 2014 do začetka veljavnosti 11. Evropskega razvojnega sklada (UL L 335, 14.12.2013, str. 48).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 215/2008 z dne 18. februarja 2008 o finančni uredbi, ki se uporablja za 10. Evropski razvojni sklad (UL L 78, 19.3.2008, str. 1).

Člen 2

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se do začetka veljavnosti finančne uredbe za 11. ERS.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 26. maja 2014

Za Svet
Predsednik
Ch. VASILAKOS

PRILOGA

„PRVI DEL

TEMELJNE DOLOČBE

NASLOV I

Predmet urejanja, področje uporabe in splošne določbe

Člen 1

Področje uporabe

V tej uredbi so določena pravila za finančno izvajanje sredstev Evropskega razvojnega sklada (ERS) ter pripravo in revizijo njegovega zaključnega računa.

Člen 2

Povezava z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012

1. Če ni posebej določeno drugače, se šteje, da neposredno sklicevanje v tej uredbi na določbe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ vključuje tudi sklicevanja na ustrezne določbe Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1268/2012 ⁽²⁾.
2. Šteje se, da sklicevanja v tej uredbi na določbe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, ki se uporabljajo, ne vključujejo postopkovnih določb, ki niso pomembne za ERS, zlasti tistih v zvezi s pooblastili za sprejemanje delegiranih aktov.
3. Notranja sklicevanja v Uredbi (EU, Euratom) št. 966/2012 ali v Delegirani uredbi (EU) št. 1268/2012 ne pomenijo, da se določbe, na katere se ta sklicevanja nanašajo, posredno uporabljajo za ERS.
4. Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo enak pomen kot izrazi, ki se uporabljajo v Uredbi (EU, Euratom) št. 966/2012, z izjemo opredelitev v točkah (a) do (e) člena 2 navedene uredbe.

Vendar pa se v tej uredbi naslednji izrazi iz Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 opredelijo na naslednji način:

- (a) ‚proračun‘ ali ‚proračunski‘ pomeni ‚ERS‘;
- (b) ‚proračunska obveznost‘ pomeni ‚finančno obveznost‘;
- (c) ‚institucija‘ pomeni ‚Komisijo‘;
- (d) ‚odobritve‘ ali ‚odobritve za poslovanje‘ pomenijo ‚sredstva ERS‘;

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL L 362, 31.12.2012, str. 1).

- (e) ‚proračunska postavka‘ ali ‚postavka v proračunu‘ pomeni ‚dodelitev‘;
- (f) ‚temeljni akt‘ pomeni, glede na ustrezen kontekst, Notranji sporazum za 10. ERS, Sklep Sveta 2013/755/EU ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: Sklep o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj) ali Uredbo Sveta (ES) št. 617/2007 ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: Izvedbena uredba);
- (g) ‚tretja država‘ pomeni katero koli upravičeno državo ali ozemlje, zajeto v geografskem področju uporabe ERS.

5. Pri razlaganju te uredbe si je treba prizadevati za ohranjanje skladnosti z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012, razen če bi bila taka razlaga nezdružljiva s posebnostmi ERS, kakor je določeno v Sporazumu o partnerstvu AKP-EU, Notranjem sporazumu za 10. ERS, Sklepu o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj ali Izvedbeni uredbi.

Člen 3

Roki, datumi in časovne omejitve

Če ni določeno drugače, se za roke, določene s to uredbo, uporablja Uredba Sveta (EGS, Euratom) št. 1182/71 ⁽³⁾.

Člen 4

Varstvo osebnih podatkov

Ta uredba ne posega v zahteve Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ niti v zahteve Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾.

Uporablja se člen 29 Delegirane uredbe (EU) št. 1268/2012, ki se nanaša na informacije o prenosu osebnih podatkov za namene revizije.

NASLOV II

Finančna načela

Člen 5

Finančna načela

Sredstva ERS se izvršujejo v skladu z naslednjimi načeli:

- (a) enotnost in točnost proračuna;
- (b) obračunska enota;
- (c) univerzalnost;
- (d) specifikacija;
- (e) dobro finančno poslovanje;
- (f) preglednost.

Proračunsko leto traja od 1. januarja do 31. decembra.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2013/755/EU z dne 25. novembra 2013 o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj Evropski uniji (Sklep o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj) (UL L 344, 19.12.2013, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 617/2007 z dne 14. maja 2007 o izvajanju 10. Evropskega razvojnega sklada v okviru Sporazuma o partnerstvu AKP-ES (UL L 152, 13.6.2007, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Sveta (EGS, Euratom) št. 1182/71 z dne 3. junija 1971 o določitvi pravil glede rokov, datumov in iztekov rokov (UL L 124, 8.6.1971, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽⁵⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

Člen 6**Načela enotnosti in točnosti proračuna**

Noben prihodek se ne pobere in noben odhodek izvrši, če ni evidentiran v okviru ERS.

Uporabljata se člen 8(2) in (3) ter prvi pododstavek člena 8(4) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Člen 7**Načelo obračunske enote**

Smiselno se uporablja člen 19 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 o uporabi eura.

Člen 8**Načelo univerzalnosti**

Brez poseganja v člen 9 te uredbe skupni prihodki pokrivajo skupne ocene plačil.

Vsi prihodki in odhodki se izkazujejo v celoti brez neto izravnave, brez poseganja v člen 23 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, ki se nanaša na pravila o odbitkih in popravkih deviznega tečaja in se uporablja.

Vendar se s prihodkom iz točke (c) člena 9(2) te uredbe samodejno zmanjšajo plačila, izvedena za obveznost, iz katere prihodek izhaja.

Unija ne sme najemati posojil v okviru ERS.

Člen 9**Namenski prejemki**

1. Za financiranje posebnih postavk odhodkov se uporabljajo namenski prejemki.
2. Namenski prejemki so:
 - (a) finančni prispevki držav članic in tretjih držav, v obeh primerih tudi njihovih javnih agencij, subjektov ali fizičnih oseb ter prispevki mednarodnih organizacij za določene projekte ali programe zunanje pomoči, ki jih financira Unija in jih v njihovem imenu upravljata Komisija ali Evropska investicijska banka (EIB) v skladu s členom 10 Izvedbene uredbe;
 - (b) prihodki, predvideni za poseben namen, kot so prihodki od ustanov, subvencije, darila ter volila;
 - (c) prihodki iz vračil – po izterjavi – nepravilno plačanih zneskov;
 - (d) prihodki od obresti iz plačil predhodnega financiranja v skladu s členom 8(4) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012;
 - (e) povračila in prihodki, ki jih ustvarijo finančni instrumenti v skladu s členom 140(6) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012;
 - (f) prihodki iz poznejših povračil davkov v skladu s točko (b) člena 23(3) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

3. Iz namenskih prejemkov iz točk (a) in (b) odstavka 2 se financirajo postavke odhodkov, ki jih določi donator, če Komisija to sprejme.

Iz namenskih prejemkov iz točk (e) in (f) odstavka 2 se financirajo postavke odhodkov, podobne tistim, iz katerih so bili ustvarjeni.

4. Smiselno se uporablja člen 184(3) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

5. Člen 22(1) in (2) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, ki se nanaša na donacije, se uporablja za namenske prejemke iz točke (b) odstavka 2 tega člena. Ob upoštevanju člena 22(2) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 mora sprejetje donacije odobriti Svet.

6. Sredstva ERS, ki ustrezajo namenskim prejemkom, se dajo na voljo samodejno, čim Komisija prejme ta prihodek. Vendar ocena terjatev pomeni, da so sredstva ERS na voljo, če gre za namenske prejemke iz točke (a) odstavka 2 in je sporazum z državo članico izražen v eurih; plačila na podlagi tega prihodka se lahko izvedejo šele, ko je bil ta prejet.

Člen 10

Načelo specifikacije

Sredstva ERS se namenijo za posebne namene po državah AKP ali ČDO in v skladu z glavnimi instrumenti sodelovanja.

Za države AKP so navedeni instrumenti določeni v Finančnem protokolu iz Sporazuma o partnerstvu AKP-EU. Namenitev sredstev (okvirne dodelitve) temelji tudi na določbah Notranjega sporazuma in Izvedbene uredbe ter upošteva sredstva, rezervirana za izdatke za podporo, povezane z načrtovanjem in izvrševanjem v skladu s členom 6 Notranjega sporazuma za 10. ERS.

Za ČDO so navedeni instrumenti določeni v četrtem delu Sklepa o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj ter Prilogi II k navedenemu sklepu. Pri namenitvi teh sredstev se upošteva tudi nedodeljena rezerva iz člena 3(3) navedene priloge in sredstva za študije ali ukrepe tehnične pomoči iz točke (c) člena 1(1) navedene priloge.

Člen 11

Načelo dobrega finančnega poslovanja

1. Uporablja se člen 30(1) in (2) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, ki se nanaša na načela gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti. Brez poseganja v točko (a) odstavka 3 tega člena se člen 18 Delegirane uredbe (EU) št. 1268/2012 ne uporablja.

2. Določijo se posebni, merljivi, dosegljivi, relevantni in časovno opredeljeni cilji. Doseganje teh ciljev se spremlja s kazalniki uspešnosti.

3. Za boljše odločanje, zlasti da se upraviči in opredeli določitev prispevkov iz člena 21 te uredbe, ki jih morajo plačati države članice, je potrebno oceniti naslednje:

(a) sredstva ERS se uporabijo šele po predhodni oceni dejavnosti, ki se opravi in zajema elemente iz člena 18(1) Delegirane uredbe (EU) št. 1268/2012;

(b) dejavnost je treba oceniti naknadno, da se zagotovi, da ciljni rezultati upravičujejo uporabljena sredstva.

4. Oblike financiranja iz naslova VIII te uredbe in načini izvajanja iz člena 17 te uredbe se izberejo na podlagi njihove sposobnosti za doseganje posebnih ciljev ukrepov in njihove sposobnosti doseganja rezultatov, zlasti ob upoštevanju stroškov kontrol, upravnega bremena ter pričakovanega tveganja neskladnosti s predpisi. Pri nepovratnih sredstvih je treba upoštevati možnost uporabe pavšalnih zneskov, pavšalnega financiranja in stroškov na enoto.

Člen 12

Notranji nadzor

Uporablja se člen 32 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Člen 13

Načelo preglednosti

1. ERS se izvaja in zaključni račun pripravi v skladu z načelom preglednosti.
2. Letno poročilo o obveznostih, plačilih in letnem znesku zahtevkov za prispevke iz člena 7 Notranjega sporazuma za 10. ERS se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
3. Brez poseganja v člen 4 te uredbe se uporabljata prvi pododstavek člena 35(2) in člen 35(3) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, ki se nanašata na objave informacij o prejemnikih in druge informacije. V drugem pododstavku člena 21(2) Delegirane uredbe (EU) št. 1268/2012 izraz 'lokacija' po potrebi pomeni ekvivalent regije na ravni NUTS 2, kadar je prejemnik fizična oseba.
4. Ukrepi, ki se financirajo v okviru ERS, se lahko izvajajo z vzporednim ali skupnim sofinanciranjem.

Pri vzporednem sofinanciranju se ukrep razdeli na več jasno prepoznavnih delov – vsakega financirajo različni partnerji, ki zagotavljajo sofinanciranje tako, da je vedno razvidno, kakšen je končni namen financiranja.

Pri skupnem sofinanciranju si skupne stroške ukrepa delijo partnerji, ki zagotavljajo sofinanciranje, sredstva pa so združena tako, da ni več mogoče ugotoviti vira financiranja posameznih dejavnosti, ki se izvajajo v okviru ukrepa. V takih primerih se pri naknadni objavi pogodb o nepovratnih sredstvih in javnih naročil, kot je določeno v prvem pododstavku člena 35(2) in členu 35(3) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, upoštevajo morebitna pravila pooblaščenega subjekta.

5. Komisija pri zagotavljanju finančne pomoči, če je to primerno, sprejme vse potrebne ukrepe, da bi zagotovila prepoznavnost finančne podpore Unije. To vključuje ukrepe, s katerimi se prejemnikom nalagajo zahteve glede prepoznavnosti sredstev Unije, razen v ustrezno utemeljenih primerih. Komisija je odgovorna, da spremlja, ali prejemniki izpolnjujejo te zahteve.

NASLOV III

Sredstva ERS in izvajanje

Člen 14

Viri sredstev ERS

Sredstva ERS sestavljajo zgornja meja iz člena 1 Sklepa 2013/759/EU ter drugi namenski prejemki iz člena 9 te uredbe.

Sredstva ERS, ki jih upravlja EIB, sestavljajo tudi sredstva Sklada za spodbujanje naložb, ki se upravlja kot obnovljiv sklad.

Člen 15

Struktura ERS

Prihodki in odhodki ERS se razvrstijo po obliki ali namenu, za katerega so določeni.

Člen 16

Izvajanje ERS v skladu z načelom dobrega finančnega poslovođenja

1. Komisija prevzame obveznosti Unije, določene v členu 57 Sporazuma o partnerstvu AKP-EU in Sklepu o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj. V ta namen izvršuje prihodke in odhodke ERS v skladu z določbami tega dela in tretjega dela te uredbe na lastno odgovornost in v okviru omejitev sredstev ERS.

2. Države članice sodelujejo s Komisijo, da bi zagotovile porabo odobrenih sredstev ERS v skladu z načelom dobrega finančnega poslovođenja.

Člen 17

Načini izvajanja

1. Uporabljata se člena 56 in 57 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

2. V skladu z določbami iz odstavkov 3 do 5 tega člena se uporabljajo pravila o načinih izvrševanja, določena v poglavju 2 naslova IV prvega dela Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 ter členih 188 in 193 navedene uredbe. Vendar se točka (b) člena 58(1) in člen 59 navedene uredbe, ki se nanašajo na deljeno upravljanje z državami članicami, ne uporabljata.

3. Pooblašeni subjekti zagotavljajo skladnost z zunanjo politiko Unije in lahko poverijo naloge izvrševanja proračuna drugim subjektom pod pogoji, enakovrednimi pogojem, ki se uporabljajo za Komisijo. Države članice letno izpolnjujejo svoje obveznosti iz člena 60(5) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012. Revizijsko mnenje se predloži v enem mesecu po poročilu in izjavi o upravljanju, da se upošteva pri zagotovitvi Komisiji.

Mednarodne organizacije iz točke (c)(ii) člena 58(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 ter subjekte držav članic iz točk (c)(v) in (vi) člena 58(1) navedene uredbe, na katere Komisija prenese naloge izvrševanja proračuna, lahko te naloge pod enakovrednimi pogoji, kot veljajo za Komisijo, prenesejo tudi na neprofitne organizacije z ustreznimi operativnimi in finančnimi zmogljivostmi.

Države AKP in ČDO lahko prav tako poverijo naloge izvrševanja proračuna svojim službam in organom, katerih delovanje ureja zasebno pravo na podlagi naročila storitev. Ti organi se izberejo na podlagi odprtih, preglednih, sorazmernih in nediskriminacijskih postopkov, pri čemer se preprečijo navzkrižja interesov. Pogoji naročila storitev se določijo v sporazumu o financiranju.

4. Kadar se ERS izvaja s posrednim upravljanjem z državami AKP ali ČDO, Komisija brez poseganja v pristojnosti držav AKP ali ČDO, ki delujejo v vlogi naročnikov:

- (a) po potrebi izterja zneske, ki jih dolgujejo prejemniki v skladu s členom 80 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, vključno z odločbo, ki je izvršljiva pod enakimi pogoji, kakor so določeni v členu 299 Pogodbe;
- (b) lahko, če tako zahtevajo okoliščine, naloži upravne in/ali denarne kazni pod enakimi pogoji, kakor so določeni v členu 109 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Sporazum o financiranju vsebuje določbe o sodelovanju med Komisijo in državami AKP ali ČDO v ta namen.

5. Finančna pomoč Unije se lahko zagotavlja s prispevki v mednarodne, regionalne ali nacionalne sklade, kot so skladi, ki so jih ustanovile ali jih upravljajo EIB, države članice, partnerske države in regije ali mednarodne organizacije in so namenjeni spodbujanju skupnega financiranja več donatorjev, ali sklade, ki jih za namene skupnega izvajanja projektov ustanovi en ali več donatorjev.

Ustrezno se spodbuja vzajemni dostop finančnih institucij Unije do finančnih instrumentov, ki so jih vzpostavile druge organizacije.

NASLOV IV

Finančni udeleženci

Člen 18

Splošne določbe o finančnih udeležencih in njihovi odgovornosti

1. Komisija vsakemu finančnemu udeležencu zagotovi sredstva, ki jih ta potrebuje za opravljanje svojih nalog, in pripravi listino, kjer podrobno opiše njegove naloge, pravice in obveznosti.
2. Uporablja se člen 64 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 o ločitvi nalog.
3. Smiselno se uporablja poglavje IV naslova IV prvega dela Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, ki se nanaša na odgovornost finančnih udeležencev.

Člen 19

Odredbodajalec

1. Uporabljajo se členi 65, 66 in 67 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, ki se nanašajo na odredbodajalca, njegova pooblastila in dolžnosti ter pooblastila in dolžnosti vodij delegacij Unije.

Letno poročilo o dejavnostih iz člena 66(9) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 v prilogi vključuje preglednice, ki po dodelitvah, državi, ozemlju, regiji ali podregiji prikazujejo skupni znesek obveznosti, dodeljena sredstva in opravljena plačila v proračunskem letu ter skupne vrednosti od odprija zadevnega ERS.

2. Če odgovorni odredbodajalec Komisije ugotovi težave pri izvajanju postopkov v zvezi z upravljanjem sredstev ERS, skupaj z imenovanim nacionalnim ali regionalnim odredbodajalcem, odredbodajalcem znotraj držav AKP ali teritorialnim odredbodajalcem vzpostavi vse potrebne stike, da se odpravijo težave in sprejmejo vsi potrebni ukrepi. V primeru, da nacionalni ali regionalni odredbodajalec, odredbodajalec znotraj držav AKP ali teritorialni odredbodajalec ne opravlja nalog, ki so mu naložene na podlagi Sporazuma o partnerstvu AKP-EU ali Sklepa o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj, ali jih ni sposoben opravljati, ga lahko začasno nadomesti odgovorni odredbodajalec Komisije ter deluje v njegovem imenu; v tem primeru lahko Komisija iz sredstev, dodeljenih zadevni državi AKP ali ČDO, prejme finančno nadomestilo za dodatno upravno obremenitev.

Člen 20

Računovodja

1. Računovodja ERS je računovodja Komisije.
2. Uporabljata se člen 68, z izjemo drugega pododstavka odstavka 1 navedenega člena, člen 69 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, ki se nanašata na pooblastila in dolžnosti računovodje ter pooblastila, ki jih lahko prenese računovodja. Člen 54 in člen 57(3), drugi pododstavek člena 58(5) ter člen 58(6) Delegirane uredbe (EU) št. 1268/2012 se ne uporabljajo.

NASLOV V

Prihodki

Člen 21

Letni prispevek in njegovi obroki

1. V skladu s členom 7 Notranjega sporazuma za 10. ERS se zgornja meja letnega zneska prispevka za leto $n + 2$ in letni znesek prispevka za leto $n + 1$ ter njegovo plačilo v treh obrokih določijo v skladu s postopkom iz odstavkov 2 do 7 tega člena.

Obroki, ki jih mora plačati posamezna država članica, se določijo tako, da so sorazmerni s prispevki, ki jih ta država članica nameni za ERS in so določeni v členu 1(2) Notranjega sporazuma za 10. ERS.

2. Komisija do 15. oktobra leta n predstavi predlog, ki določa:

- (a) zgornjo mejo letnega zneska prispevka za leto $n + 2$;
- (b) letni znesek prispevka za leto $n + 1$;
- (c) znesek prvega obroka prispevka za leto $n + 1$;
- (d) okvirno, nezavezujočo napoved, ki temelji na statističnem pristopu, pričakovanih letnih zneskov prispevkov za leti $n + 3$ in $n + 4$.

Svet odloči o tem predlogu do 15. novembra leta n .

Države članice plačajo prvi obrok prispevka za leto $n + 1$ najpozneje do 21. januarja leta $n + 1$.

3. Komisija do 15. junija leta $n + 1$ predstavi predlog, ki določa:

- (a) znesek drugega obroka prispevka za leto $n + 1$;
- (b) spremenjeni letni znesek prispevka za leto $n + 1$ v skladu z dejanskimi potrebami, če bi, v skladu s členom 7(3) Notranjega sporazuma za 10. ERS, letni znesek odstopal od dejanskih potreb.

Svet odloči o predlogu najpozneje v 21 koledarskih dneh po predstavitvi predloga s strani Komisije.

Države članice plačajo drugi obrok najpozneje v 21 koledarskih dneh po sprejetju sklepa Sveta.

4. Komisija, upoštevajoč ocene EIB o upravljanju in dejavnosti Sklada za spodbujanje naložb, vključno s subvencijami obrestne mere, ki jih izvršuje EIB, do 15. junija leta $n + 1$ pripravi in pošlje Svetu poročilo o obveznostih, plačilih in letnem obsegu zahtevkov za prispevke, ki so bili izvedeni v letu n in ki jih je treba izvesti v letih $n + 1$ in $n + 2$. Komisija zagotovi letne zneske prispevkov držav članic in znesek, ki ga je treba še plačati v okviru ERF, pri čemer se ločita deleža EIB in Komisije. Zneski za leti $n + 1$ in $n + 2$ temeljijo na sposobnosti za učinkovito zagotavljanje predlaganega obsega sredstev, pri čemer se je treba izogibati bistvenim razhajanjem med različnimi leti in znatnim neporabljenim sredstvom ob koncu leta.

5. Komisija do 10. oktobra leta $n + 1$ predstavi predlog, ki vsebuje:

- (a) znesek tretjega obroka prispevka za leto $n + 1$;
- (b) spremenjeni letni znesek prispevka za leto $n + 1$ v skladu z dejanskimi potrebami, če bi, v skladu s členom 7(3) Notranjega sporazuma za 10. ERS, letni znesek odstopal od dejanskih potreb.

Svet odloči o predlogu najpozneje v 21 koledarskih dneh po predstavitvi predloga s strani Komisije.

Države članice plačajo tretji obrok najpozneje v 21 koledarskih dneh po sprejetju sklepa Sveta.

6. Vsota obrokov, ki se nanašajo na določeno leto, ne sme presegati letnega zneska prispevka, določenega za to leto. Letni znesek prispevka ne sme presegati zgornje meje, določene za to leto. Zgornje meje ni mogoče zvišati, razen v skladu s členom 7(4) Notranjega sporazuma za 10. ERS. Morebitno zvišanje zgornje meje se vključi v predloge iz odstavkov 2, 3 in 5 tega člena.

7. Zgornja meja letnega zneska prispevka, ki ga plača posamezna država članica za leto $n + 2$, letni znesek prispevka za leto $n + 1$ in obroki prispevkov podrobno določajo:

(a) znesek, ki ga upravlja Komisija, in

(b) znesek, ki ga upravlja EIB, vključno s subvencioniranimi obrestnimi merami, ki jih upravlja.

Člen 22

Plačilo obrokov

1. Pri zahtevkih za prispevke se najprej porabijo zneski, določeni v prejšnjih Evropskih razvojnih skladih, in sicer eden za drugim.

2. Prispevki držav članic so izraženi v eurih in se plačajo v eurih.

3. Prispevek iz točke (a) člena 21(7) vsaka država članica knjiži v dobro na posebnem računu, imenovanem 'Evropska komisija – Evropski razvojni sklad' in odprtem pri centralni banki te države članice ali finančni ustanovi, ki jo določi zadevna država članica. Zneski takih prispevkov ostanejo na teh posebnih računih, dokler ni treba izvesti plačil. Komisija si prizadeva, da opravi vsa črpanja s posebnih računov tako, da na navedenih računih ohrani razporeditev sredstev, ki ustreza razdelitvenemu ključu v skladu s točko (a) člena 1(2) Notranjega sporazuma za 10. ERS.

Vsaka država članica vknjiži prispevek iz točke (b) člena 21(7) te uredbe v dobro v skladu s členom 53(1).

Člen 23

Obresti za neplačane zneske prispevkov

1. Po izteku rokov iz člena 21(2), (3) in (5) mora zadevna država članica plačati obresti v skladu z naslednjimi pogoji:

(a) obrestna mera je mera, ki jo uporablja Evropska centralna banka pri svojih operacijah glavnega refinanciranja, objavljena v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*, veljavna na prvi koledarski dan meseca, v katerem se izteče rok za plačilo, povečana za dve odstotni točki. Ta obrestna mera se poveča za četrtno odstotne točke za vsak zamujen mesec.

(b) Obresti se plačajo za obdobje, ki preteče od koledarskega dne po izteku roka za plačilo do dneva plačila.

2. V zvezi s prispevkom iz točke (a) člena 21(7) se obresti knjižijo v dobro na enega od računov, določenih v členu 1(6) Notranjega sporazuma za 10. ERS.

V zvezi s prispevkom iz točke (b) člena 21(7) se obresti knjižijo v dobro Sklada za spodbujanje naložb v skladu s členom 53(1).

Člen 24

Poziv k plačilu neplačanih prispevkov

Komisija in EIB po izteku finančnega protokola iz Sporazuma o partnerstvu AKP-EU zahtevata plačilo dela prispevkov, ki jih morajo države članice še plačati v skladu s členom 21 te uredbe, kot se zahteva v skladu s pogoji iz te uredbe.

Člen 25

Drugi prihodki

1. Uporabljajo se členi 77 do 79, člen 80(1) in (2) ter člena 81 in 82 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, ki se nanašajo na oceno terjatev, ugotovitev terjatev, odobritev in pravila izterjave, zastaralni rok in obravnavo upravičenosti Unije. Izterjava se lahko opravi s sklepom Komisije, izvršljivim na podlagi člena 299 Pogodbe.
2. V zvezi s členom 77(3) in členom 78(2) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 se sklicevanje na lastna sredstva razume kot sklicevanje na prispevke držav članic, opredeljenih v členu 21 te uredbe.
3. Za izterjave, določene v eurih, se uporablja člen 83(2) Delegirane uredbe (EU) št. 1268/2012. Uporablja se tudi za izterjave v lokalni valuti, vendar se tedaj uporabi obrestna mera centralne banke države, ki izdaja valuto, veljavna na prvi koledarski dan meseca, v katerem je izdan nalog za izterjavo.
4. V zvezi s členom 84(3) Delegirane uredbe (EU) št. 1268/2012 se seznam upravičenosti oblikuje ločeno za ERS in doda k poročilu iz člena 44(2) te uredbe.
5. Člena 85 in 90 Delegirane uredbe (EU) št. 1268/2012 se ne uporabljata.

NASLOV VI

Odhodki

Člen 26

Sklepi o financiranju

Pred prevzemom obveznosti za odhodke Komisija sprejme sklep o financiranju.

Uporablja se člen 84 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, razen odstavka 2 navedene uredbe.

Člen 27

Pravila, ki se uporabljajo za prevzem obveznosti

1. Uporabljajo se člen 85, razen točke (c) odstavka 3 navedenega člena, členi 86, 87, 185 ter člen 189(1) in (2) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, ki se nanašajo na obveznosti in izvajanje zunanjih ukrepov. Člen 95(2), točki (a) in (e) člena 97(1) ter člen 98 Delegirane uredbe (EU) št. 1268/2012 se ne uporabljajo.
2. V zvezi z uporabo člena 189(2) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 se obdobje, v katerem se sklenejo posamezne pogodbe in sporazumi o nepovratnih sredstvih za izvajanje ukrepa, lahko podaljša na več kot tri leta po sklenitvi sporazuma o financiranju, kadar države AKP in ČDO naloge izvrševanja proračuna poverijo v skladu s členom 17(3) te uredbe.

3. Kadar se sredstva ERS izvršujejo v okviru posrednega upravljanja z državami AKP ali ČDO, lahko odgovorni odredbodajalec po sprejetju utemeljitev podaljša dveletno obdobje iz tretjega pododstavka člena 86(5) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 in triletno obdobje iz drugega pododstavka člena 189(2) navedene uredbe.
4. Ob koncu podaljšanih obdobj iz odstavka 3 tega člena ali obdobj iz tretjega pododstavka člena 86(5) in drugega pododstavka člena 189(2) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 se neporabljeni ostanek po potrebi sprost.
5. Če se sprejmejo ukrepi na podlagi členov 96 in 97 Sporazuma o partnerstvu AKP-EU, se lahko podaljšana obdobja iz odstavka 3 tega člena, tretjega pododstavka člena 86(5) in drugega pododstavka člena 189(2) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 začasno prekinajo.
6. Za namene točke (c) odstavka 1 in točke (b) odstavka 2 člena 87 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 se skladnost in pravilnost ocenita v skladu z ustreznimi določbami, zlasti Pogodb, Sporazuma o partnerstvu AKP-EU, Sklepa o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj, Notranjega sporazuma za 10. ERS, te uredbe in vseh aktov, sprejetih pri izvajanju navedenih določb.
7. V vsaki pravni obveznosti je izrecno določeno, da sta Komisija in Računsko sodišče pristojna za preverjanje in revizijo ter da je OLAF pristojen za izvajanje preiskav na podlagi dokumentov in na kraju samem pri vseh upravičencih, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva ERS.

Člen 28

Potrditev, odobritev in plačilo odhodkov

Uporabljajo se: člena 88 in 89, člen 90 z izjemo drugega pododstavka odstavka 4 navedenega člena, člen 91 in člen 184(4) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Člen 29

Roki za plačilo

1. Ob upoštevanju odstavka 2 se za plačila, ki jih izvede Komisija, uporablja člen 92 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.
2. Kadar se sredstva ERS izvršujejo v okviru posrednega upravljanja z državami AKP ali ČDO in Komisija izvaja plačila v njihovem imenu, se rok iz točke (b) člena 92(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 uporablja za vsa plačila, ki niso navedena v točki (a) člena 92(1) navedene uredbe. Sporazum o financiranju vsebuje določbe, ki so potrebne za zagotovitev pravočasnega sodelovanja naročnika.
3. Terjatve za zamude pri plačilih, za katere je odgovorna Komisija, bremenijo račun ali račune, določene v členu 1(6) Notranjega sporazuma za 10. ERS.

NASLOV VII

Različne izvedbene določbe

Člen 30

Notranji revizor

Notranji revizor ERS je notranji revizor Komisije. Uporabljata se člena 99 in 100 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Člen 31

Informacijski sistemi, elektronski prenos in e-uprava

Smiselno se uporabljajo členi 93, 94 in 95 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, ki se nanašajo na elektronsko vodenje prihodkov in odhodkov ter upravljanje dokumentov.

Člen 32

Dobro upravljanje in pravna sredstva

Uporabljata se člena 96 in 97 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Člen 33

Uporaba centralne baze podatkov o izključitvah

Za izvajanje ERS se uporablja centralna baza podatkov o izključitvah, vzpostavljena v skladu s členom 108(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, ki vsebuje podatke o kandidatih in ponudnikih ter vložnikih in upravičencih, ki so v eni od situacij iz člena 106, točke (b) prvega pododstavka člena 109(1) in točke (a) člena 109(2) navedene uredbe.

Smiselno se uporabljajo člen 108(2) in (5) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 ter člena 142 in 144 Delegirane uredbe (EU) št. 1268/2012, ki se nanašajo na uporabo centralne baze podatkov o izključitvah in dostop do nje.

V zvezi s členom 108(2) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 finančni interesi Unije vključujejo izvajanje ERS.

Člen 34

Upravna ureditev z ESZD

Evropska služba za zunanje delovanje (ESZD) in službe Komisije se lahko dogovorijo o podrobni ureditvi, da se delegacijam Unije omogoči lažje izvrševanje sredstev, predvidenih za odhodke za podporo v zvezi z ERS, v skladu s členom 6 Notranjega sporazuma za 10. ERS.

NASLOV VIII

Oblike financiranja

Člen 35

Splošne določbe o oblikah financiranja

1. Za namene zagotavljanja finančne pomoči iz tega naslova lahko sodelovanje med Unijo ter državami AKP in ČDO med drugim poteka v obliki:

- (a) tristranskih ureditev, v okviru katerih Unija s katero koli tretjo državo usklajuje svojo pomoč za državo AKP, ČDO ali regijo;
- (b) ukrepov upravnega sodelovanja, kot so programi tesnega medsebojnega sodelovanja med javnimi institucijami, lokalnimi organi, nacionalnimi javnimi organi ali za opravljanje javnih storitev zadolženimi subjekti zasebnega prava države članice ali ene od najbolj oddaljenih regij ter tovrstnimi institucijami, organi ali subjekti države AKP ali ČDO oziroma njihove regije, ter ukrepov sodelovanja, ki vključujejo strokovnjake na področju javnega sektorja, ki jih napotijo države članice ter njihovi regionalni in lokalni organi;

- (c) strokovnega usposabljanja za ciljno izgradnjo zmogljivosti v državi AKP ali ČDO oziroma njihovi regiji ter kratkoročne tehnične pomoči in svetovanja državi AKP ali ČDO oziroma njihovi regiji pa tudi podpore trajnostnim centrom znanja in odličnosti na področju upravljanja in reforme javnega sektorja;
 - (d) prispevkov k stroškom, potrebnim za vzpostavitev in vodenje javno-zasebnega partnerstva;
 - (e) programov podpore sektorskim politikam, s katerimi Unija zagotavlja podporo za sektorske programe države AKP ali ČDO, ali
 - (f) subvencioniranih obrestnih mer v skladu s členom 37.
2. Poleg oblik financiranja iz členov 36 do 42 se lahko finančna pomoč zagotavlja prek:
- (a) odpisa dolga v okviru mednarodno dogovorjenih programov za odpis dolga;
 - (b) v izjemnih primerih s sektorskimi ali splošnimi programi za uvoz, ki so lahko v obliki:
 - sektorskih programov za uvoz v naravi,
 - sektorskih programov za uvoz z zagotavljanjem tujih valut za financiranje uvoza v zadevnem sektorju ali
 - splošnih programov za uvoz z zagotavljanjem tujih valut za financiranje splošnega uvoza širokega razpona izdelkov.
3. Finančna pomoč Unije se lahko zagotavlja tudi s prispevki v mednarodne, regionalne ali nacionalne sklade, kot so skladi, ki so jih ustanovile ali jih upravljajo Evropska investicijska banka, države članice ali države AKP ali ČDO in regije ali mednarodne organizacije, namenjeni pa so pritegnitvi skupnega financiranja s strani številnih donatorjev, ali v sklade, ki so jih za namene skupnega izvajanja projektov ustanovili en ali več donatorjev.

Po potrebi se spodbuja vzajemni dostop finančnih institucij Unije do finančnih instrumentov, ki jih vzpostavijo druge organizacije.

4. Unija se pri podpiranju tranzicije in reform v državah AKP in ČDO opira na izkušnje držav članic in pridobljena spoznanja in te izmenjuje z drugimi.

Člen 36

Javna naročila

1. Uporablja se člen 101 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, ki opredeljuje javna naročila.
2. V tej uredbi so naročniki:
- (a) Komisija v imenu in za račun ene ali več držav AKP ali ČDO;
 - (b) subjekti in osebe iz člena 185 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, pooblaščen za opravljanje ustreznih nalog izvrševanja proračuna.
3. Za javna naročila, ki jih oddajo naročniki iz odstavka 2 tega člena, ali tista, ki se oddajo v njihovem imenu, se uporabljajo določbe poglavja 1 naslova V prvega dela in poglavja 3 naslova IV drugega dela Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 z izjemo:
- (a) člena 103, drugega pododstavka člena 104(1) in člena 111 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012;
 - (b) člena 127(3) in (4), člena 128, členov 134 do 137, člena 139(3) do (6), člena 148(4), člena 151(2), člena 160, člena 164, drugega stavka člena 260 ter člena 262 Delegirane uredbe (EU) št. 1268/2012.

Za naročila gradenj se uporablja člen 124(2) Delegirane uredbe (EU) št. 1268/2012.

Prvi pododstavek tega odstavka se ne uporablja za naročnike iz točke (b) odstavka 2 tega člena, če jih na podlagi preverjanj iz člena 61 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Komisija pooblasti, da uporabljajo svoje lastne postopke za oddajo javnega naročila.

4. Za javna naročila, ki jih Komisija odda za svoj račun, ter izvedbene ukrepe, ki se nanašajo na pomoč za krizno upravljanje, civilno zaščito ter operacije humanitarne pomoči, se uporabljajo določbe naslova V prvega dela Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.
5. Če se postopki iz odstavka 3 ne upoštevajo, odhodki za zadevne ukrepe niso upravičeni do financiranja iz naslova ERS.
6. Postopki za oddajo javnih naročil iz odstavka 3 se določijo v sporazumu o financiranju.
7. Kar zadeva točke (a) člena 263(1) Delegirane uredbe (EU) št. 1268/2012:
 - (a) je ‚predhodno informativno obvestilo‘ obvestilo, s katerim naročniki okvirno objavijo ocenjeno skupno vrednost in predmet naročil ter okvirnih pogodb, ki jih nameravajo oddati oziroma skleniti v določenem proračunskem letu, kar pa ne vključuje naročil v postopku s pogajanjem brez predhodne objave obvestila o javnem naročilu;
 - (b) ‚obvestilo o javnem naročilu‘ sredstvo, ki naročnikom omogoča objavo namere o začetku postopka za oddajo javnega naročila ali sklenitev okvirne pogodbe ali o vzpostavitvi dinamičnega nabavnega sistema v skladu s členom 131 Delegirane uredbe (EU) št. 1268/2012;
 - (c) ‚obvestilo o oddaji javnega naročila‘ pa obvestilo, v katerem se objavi izid postopka za oddajo javnega naročila, sklenitev okvirne pogodbe ali oddajo javnega naročila na podlagi dinamičnega nabavnega sistema.

Člen 37

Nepovratna sredstva

1. Ob upoštevanju odstavkov 2 in 3 tega člena se uporabljata naslov VI prvega dela in člen 192 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.
2. Nepovratna sredstva so neposredni finančni prispevki v obliki donacij iz ERS, in sicer za financiranje naslednjega:
 - (a) ukrepov za pomoč pri doseganju ciljev Sporazuma o partnerstvu AKP-EU ali Sklepa o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj ali programa ali projekta, sprejetega v skladu z navedenim sporazumom ali sklepom; ali
 - (b) delovanja organa, ki si prizadeva doseči cilje iz točke (a).

Nepovratna sredstva v pomenu točke (a) se lahko dodelijo organu iz člena 208(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

3. Komisija pri delu z deležniki iz držav AKP in ČDO za opredelitev načinov financiranja, vrste prispevka, načinov dodelitve in upravnih določb glede upravljanja nepovratnih sredstev upošteva posebnosti teh držav in ozemelj, vključno z njihovimi potrebami in razmerami, da bi tako zajela čim večji razpon deležnikov držav AKP in ČDO in se odzvala na njihove potrebe ter čim učinkoviteje dosegla cilje Sporazuma o partnerstvu AKP-EU ali Sklepa o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj. Spodbujajo se posebni načini dela, kot so sporazumi o partnerstvu, finančna podpora tretjim osebam, neposredna dodelitev ali razpisi za zbiranje predlogov, omejeni glede na upravičenost, ter pavšalni zneski.
4. Za nepovratna sredstva v smislu te uredbe se ne štejejo:
 - (a) postavke iz točk (b) do (f), (h) in (i) člena 121(2) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012,
 - (b) finančna podpora iz člena 35(2) te uredbe.
5. Člena 175 in 177 Delegirane uredbe (EU) št. 1268/2012 se ne uporabljata.

Člen 38

Nagrade

Uporablja se naslov VII prvega dela Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 z izjemo drugega pododstavka člena 138(2) navedene uredbe.

Člen 39

Proračunska podpora

Uporablja se člen 186 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Splošna ali sektorska proračunska podpora Unije temelji na vzajemni odgovornosti in skupni zavezanosti univerzalnim vrednotam; njen namen je okrepitev pogodbenih partnerstev med Unijo in državami AKP ali ČDO zaradi spodbujanja demokracije, človekovih pravic in pravne države, podpiranja trajnostne in vključujoče gospodarske rasti ter izkoreninjenja revščine.

Vsaka odločitev o zagotavljanju proračunske podpore temelji na politikah o proračunski podpori, dogovorjenih na ravni Unije, jasnem sklopu meril upravičenosti ter temeljiti oceni tveganj in koristi.

Eden od odločilnih dejavnikov take odločitve je ocena zavezanosti, opravljeno delo in napredek držav AKP in ČDO na področju demokracije, človekovih pravic in pravne države. Zaradi učinkovitejšega odzivanja na politične, gospodarske in družbene razmere v državah AKP in ČDO se proračunska podpora razlikuje, pri čemer se upoštevajo nestabilne razmere.

Pri zagotavljanju proračunske podpore Komisija jasno določi in spremlja njeno pogojevanje ter podpira razvoj parlamentarnega nadzora in zmogljivosti revizije ter povečuje preglednost in javni dostop do informacij.

Pogoj za izplačilo proračunske podpore je zadovoljiv napredek pri doseganju ciljev, dogovorjenih z državami AKP in ČDO.

Pri zagotavljanju proračunske podpore za ČDO se upoštevajo njihove institucionalne povezave z zadevno državo članico.

Člen 40

Finančni instrumenti

Finančni instrumenti se lahko vzpostavijo v sklepih o financiranju iz člena 26. Po možnosti so vzpostavljeni pod vodstvom EIB, večstranske evropske finančne institucije, kot je Evropska banka za obnovo in razvoj (EBRD), ali dvostranske evropske finančne institucije, na primer dvostranskih razvojnih bank, morebiti skupaj z dodatnimi nepovratnimi sredstvi iz drugih virov.

Komisija lahko finančne instrumente uporablja v okviru neposrednega upravljanja ali v okviru posrednega upravljanja, pri katerem izvajanje nalog poveri subjektom v skladu s točko (c)(ii), (iii), (v) in (vi) člena 58(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012. Ti subjekti izpolnjujejo zahteve Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 in upoštevajo cilje, standarde in politike Unije ter najboljše prakse v zvezi z uporabo in poročanjem o sredstvih Unije.

Za subjekte, ki izpolnjujejo merila iz člena 60(2) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, se šteje, da izpolnjujejo merila za izbor iz člena 139 navedene uredbe. Uporablja se naslov VIII prvega dela Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, razen odstavka 1, prvega pododstavka odstavka 4 in odstavka 5 člena 139 navedene uredbe.

Za namene izvajanja in poročanja se lahko finančni instrumenti razvrstijo po aranžmajih.

Člen 41

Strokovnjaki

Uporabljata se drugi odstavek člena 204 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 in člen 287 Delegirane uredbe (EU) št. 1268/2012, ki se nanašata na plačane zunanje strokovnjake.

Člen 42

Skrbniški skladi Unije

1. Ob upoštevanju odstavka 2 tega člena se uporablja člen 187 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.
2. Kar zadeva člen 187(8) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 je pristojni odbor tisti odbor, ki je naveden v členu 8 Notranjega sporazuma za 10. ERS.

NASLOV IX

Priprava zaključnega računa in računovodstvo

Člen 43

Zaključni račun ERS

1. Zaključni račun ERS, ki opisuje finančno stanje sklada na dan 31. decembra danega leta, vključuje:
 - (a) računovodske izkaze;
 - (b) poročilo o finančnem izvajanju.Računovodskim izkazom se priložijo informacije, ki jih pošlje EIB v skladu s členom 57.
2. Računovodja pošlje začasni zaključni račun Računskemu sodišču do 31. marca naslednjega leta.
3. Računsko sodišče do 15. junija naslednjega leta izrazi svoja opazanja o začasnem zaključnem računu glede dela sredstev ERS, katerega finančno upravljanje je v pristojnosti Komisije, tako da lahko Komisija vnese popravke, ki se štejejo kot potrebni za pripravo končnega zaključnega računa.
4. Komisija potrdi končni zaključni račun in ga pošlje Evropskemu parlamentu, Svetu in Računskemu sodišču najpozneje do 31. julija naslednjega leta.
5. Uporablja se drugi pododstavek člena 148(3) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.
6. Končni zaključni račun se objavi v *Uradnem listu Evropske unije* skupaj z izjavo o zanesljivosti, ki jo da Računsko sodišče v skladu s členom 49, do 15. novembra naslednjega leta.
7. Začasni in končni zaključni račun se lahko v skladu z odstavkoma 2 in 4 pošljeta elektronsko.

Člen 44

Računovodski izkazi in poročilo o finančnem izvajanju

1. Uporablja se člen 145 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

2. Odgovorni odredbodajalec pripravi poročilo o finančnem izvajanju in ga do 15. marca posreduje računovodji za vključitev v zaključni račun ERS. Poročilo o finančnem izvajanju predstavlja resnično in pošteno sliko prihodkov in odhodkov iz sredstev ERS. Pripravi se v milijonih eurov in zajema:

- (a) izkaz finančnega izida, ki prikazuje celotno finančno poslovanje za dano leto glede na prihodke in odhodke;
- (b) prilogo k izkazu finančnega izida, ki dopolnjuje in pojasnjuje v njem navedene informacije.

3. Izkaz finančnega izida zajema naslednje:

- (a) preglednico, ki opisuje spremembe v preteklem proračunskem letu v dodelitvah;
- (b) preglednico, ki prikazuje skupne obveznosti, dodeljena sredstva in izvedena plačila v proračunskem letu po dodelitvah ter skupne zneske po odprtju ERS.

Člen 45

Spremljanje in poročanje Komisije in EIB

1. Komisija in EIB vsaka v mejah svojih pristojnosti spremljata, kako države AKP, ČDO ali kateri koli drug upravičenec uporabljajo pomoč ERS, ter izvajanje projektov, ki se financirajo iz ERS, zlasti glede na cilje iz členov 55 in 56 Sporazuma o partnerstvu AKP-EU ter ustreznih določb Sklepa o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj.
2. EIB redno obvešča Komisijo o izvajanju projektov, financiranih iz sredstev ERS, ki jih upravlja, v skladu s postopki iz operativnih smernic Sklada za spodbujanje naložb.
3. Komisija in EIB državam članicam zagotavljata informacije o operativnem izvajanju sredstev ERS, kot je določeno v členu 18 Izvedbene uredbe. Komisija te informacije pošlje Računskemu sodišču v skladu s členom 11(5) Notranjega sporazuma za 10. ERS.

Člen 46

Računovodstvo

Za sredstva ERS, ki jih upravlja Komisija, se uporabljajo računovodska pravila iz člena 143(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012. Ta pravila se uporabljajo za ERS ob upoštevanju posebne narave njegovih dejavnosti.

Za računovodske izkaze iz člena 44 te uredbe se uporabljajo računovodska načela iz člena 144 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Uporabljajo se členi 151, 153, 154 in 155 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Računovodja pripravi in po posvetovanju z odgovornim odredbodajalcem sprejme kontni okvir, ki se uporablja za dejavnosti ERS.

Člen 47

Proračunsko računovodstvo

1. Proračunsko računovodstvo zagotavlja natančen zapis finančnega izvajanja sredstev ERS.
2. Proračunsko računovodstvo prikazuje vse:
 - (a) dodelitve in ustrezna sredstva ERS;
 - (b) finančne obveznosti;

- (c) plačila ter
 - (d) ugotovljene dolgove in izterjave za proračunsko leto, v celoti in brez neto izravnave.
3. Če so obveznosti, plačila in dolgovi izraženi v nacionalnih valutah, mora računovodski sistem po potrebi omogočati njihovo evidentiranje v nacionalnih valutah in v eurih.
4. Celotne finančne obveznosti se evidentirajo v eurih za vrednost sklepov o financiranju, ki jih sprejme Komisija. Posamezne finančne obveznosti se evidentirajo v eurih v vrednosti, ki ustreza vrednosti pravnih obveznosti. Navedena vrednost po potrebi vključuje:
- (a) določbo za plačilo stroškov, povračljivih ob predložitvi dokazil;
 - (b) določbo za spremembo cen, za povečanje količin ter za nepredvidene izdatke, določene v pogodbah, ki se financirajo iz ERS;
 - (c) finančno določbo za nihanja deviznih tečajev.
5. Vse računovodske evidence, ki se nanašajo na izpolnjevanje obveznosti, se hranijo pet let od datuma sklepa o razrešnici za finančno izvajanje sredstev iz ERS iz člena 50, in sicer za proračunska leta, v katerih je bila obveznost za računovodske namene zaprta.

NASLOV X

Zunanja revizija in razrešnica

Člen 48

Zunanja revizija

1. Računsko sodišče svoja pooblastila glede dejavnosti, financiranih iz sredstev ERS, ki jih upravlja Komisija v skladu s členom 16, izvaja v skladu s tem členom in členom 49.
2. Uporabljajo se: člena 159 in 160, člen 161 razen odstavka 6 navedenega člena, člen 162 razen prvega stavka odstavka 3 in odstavka 5 navedenega člena ter člen 163 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.
3. Za namene člena 159(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Računsko sodišče upošteva Pogodbi, Sporazum o partnerstvu AKP-EU, Sklep o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj, Notranji sporazum za 10. ERS, to uredbo in vse druge akte, sprejete na podlagi navedenih instrumentov.
4. Za namene člena 162(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 je datum, ki je določen v prvem stavku, 15. junij.
5. Računsko sodišče je obveščeno o notranjih pravilih iz člena 56(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, vključno z imenovanjem odredbodajalcev, ter o aktih o prenosu pooblastil iz člena 69 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.
6. Nacionalni revizijski organi držav AKP in ČDO se spodbujajo, naj sodelujejo z Računskim sodiščem, kadar jih ta k temu povabi.
7. Računsko sodišče lahko na zahtevo ene od drugih institucij Unije izda mnenja o zadevah v zvezi z ERS.

Člen 49

Izjava o zanesljivosti

Računsko sodišče hkrati z letnim poročilom iz člena 162 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskemu parlamentu in Svetu pošlje izjavo o zanesljivosti računovodskih izkazov ter zakonitosti in pravilnosti z njimi povezanih transakcij, ki se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 50

Razrešnica glede Komisije

1. Sklep o razrešnici zajema zaključni račun iz člena 43, razen tistega dela zaključnega računa, ki ga zagotovi EIB v skladu s členom 57, in se sprejme v skladu s členom 164 ter členom 165(2) in (3) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012. Razrešnica iz člena 164(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 se da za tista sredstva ERS, ki jih upravlja Komisija v skladu s členom 16(1) te uredbe za leto n.
2. Sklep o razrešnici se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
3. Uporabljata se člena 166 in 167 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

DRUGI DEL

SKLAD ZA SPODBUJANJE NALOŽB

Člen 51

Vloga Evropske investicijske banke

EIB v imenu Unije v skladu z drugim delom te uredbe upravlja Sklad za spodbujanje naložb in izvaja dejavnosti v sklopu tega sklada, vključno s subvencijami obrestne mere in tehnično pomočjo.

Poleg tega EIB prevzame finančno izvajanje drugih dejavnosti, ki se opravljajo s pomočjo financiranja iz njenih lastnih sredstev, v skladu s členom 4 Notranjega sporazuma za 10. ERS, po potrebi skupaj s subvencioniranimi obrestnimi merami, ki se črpajo iz sredstev ERS.

Izvajanje drugega dela te uredbe Komisiji ne nalaga nobenih obveznosti ali odgovornosti.

Člen 52

Ocene obveznosti in plačil Sklada za spodbujanje naložb

EIB vsako leto pred 1. septembrom pošlje Komisiji oceno obveznosti in plačil, ki je potrebna za pripravo izkaza iz člena 7 (1) Notranjega sporazuma za 10. ERS, in sicer za dejavnosti Sklada za spodbujanje naložb, vključno s subvencioniranimi obrestnimi merami v skladu z Notranjim sporazumom za 10. ERS. EIB po potrebi pošlje Komisiji posodobljene ocene obveznosti in plačil. Podrobnosti v zvezi s tem so opredeljene v sporazumu o upravljanju iz člena 55(4) te uredbe.

Člen 53

Upravljanje prispevkov v Sklad za spodbujanje naložb

1. Države članice plačajo EIB prispevke iz točke (b) člena 21(7), ki jih določi Svet, brez stroškov za upravičenca prek posebnega računa, ki ga EIB odpre v imenu Sklada za spodbujanje naložb v skladu s podrobnimi pravili, določenimi v sporazumu o upravljanju iz člena 55(4).
2. Razen če Svet v zvezi z nadomestilom EIB v skladu s členom 5 Notranjega sporazuma za 10. ERS sklene drugače, prihodki, ki jih EIB prejme prek stanja v dobro na posebnih računih iz odstavka 1, dopolnjujejo Sklad za spodbujanje naložb in se upoštevajo pri zahtevkih za prispevke iz člena 21.
3. EIB vodi zakladnico za zneske iz odstavka 1 v skladu s podrobnimi pravili iz sporazuma o upravljanju iz člena 55(4).
4. Sklad za spodbujanje naložb se upravlja v skladu s pogoji iz Sporazuma o partnerstvu AKP-EU, Sklepa o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj, Notranjega sporazuma za 10. ERS in drugega dela te uredbe.

Člen 54

Nadomestilo EIB

EIB se povrnejo vsi stroški za upravljanje dejavnosti, povezanih s Skladom za spodbujanje naložb. Svet odloči o sredstvih in mehanizmih za nadomestilo EIB v skladu s členom 5(4) Notranjega sporazuma za 10. ERS. Ukrepi za izvedbo navedene odločitve se vključijo v sporazum o upravljanju iz člena 55(4).

Člen 55

Izvajanje Sklada za spodbujanje naložb

1. Za instrumente, financirane iz sredstev ERS, ki jih upravlja EIB, se uporabljajo pravila EIB.
2. Če programe ali projekte sofinancirajo države članice ali njihovi izvajalski organi in če ustrezajo prednostnim nalogam, ki so določene v strategijah sodelovanja in dokumentih načrtovanja za posamezno državo, navedenih v Izvedbeni uredbi, predvideni v členu 10(1) Notranjega sporazuma za 10. ERS in členu 83 Sklepa o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj, lahko EIB poveri naloge izvajanja Sklada za spodbujanje naložb državam članicam ali njihovim izvajalskim organom.
3. EIB ob ustreznem upoštevanju zahtev po zaupnosti in varnosti, zlasti varstva osebnih podatkov, objavi imena prejemnikov finančne podpore v okviru Sklada za spodbujanje naložb, razen če bi lahko takšno razkritje škodovalo poslovnim interesom prejemnikov. Pri merilih za razkritje in ravni podrobnosti razkritja se upoštevajo posebnosti sektorja in značilnosti Sklada za spodbujanje naložb.
4. Natančna pravila za izvajanje tega dela so predmet sporazuma o upravljanju med Komisijo, ki deluje v imenu Unije, in EIB.

Člen 56

Poročanje v okviru Sklada za spodbujanje naložb

EIB redno obvešča Komisijo o dejavnostih, ki se izvajajo v okviru Sklada za spodbujanje naložb, vključno s subvencioniranimi obrestnimi merami, o uporabi zahtevkov za prispevke, ki se plačajo EIB, in zlasti o skupnih četrletnih zneskih obveznosti, pogodb in plačil, v skladu s podrobnimi pravili iz sporazuma o upravljanju iz člena 55(4).

Člen 57

Računovodstvo, računovodski izkazi in letno poročilo Sklada za spodbujanje naložb

1. EIB vodi račune Sklada za spodbujanje naložb, vključno s subvencioniranimi obrestnimi merami, ki jih uporablja banka in se financirajo iz ERS, da zagotovi sledenje sredstev za celotni krog od prejema do izplačila, pa vse do prihodka, ki ga ustvarijo, ter morebitnih poznejših povračil. EIB pripravi ustrezna računovodska pravila in metode na podlagi mednarodnih računovodskih standardov ter o njih ustrezno obvesti Komisijo in države članice.

2. EIB vsako leto Svetu in Komisiji pošlje poročilo o izvajanju dejavnosti, financiranih iz sredstev ERS, ki jih upravlja, vključno z računovodskimi izkazi, sestavljenimi v skladu s pravili in metodami iz odstavka 1, ter informacijami iz člena 44(3).

Osnutek navedenih dokumentov se predloži najpozneje do 28. februarja, njihova končna različica pa najpozneje 30. junija proračunskega leta, ki sledi tistemu, na katerega se nanašajo, tako da jih lahko Komisija uporabi pri pripravi zaključnega računa iz člena 43 v skladu s členom 11(6) Notranjega sporazuma za 10. ERS. EIB Komisiji do 31. marca predloži poročilo o finančnem upravljanju sredstev, ki jih upravlja.

Člen 58

Zunanja revizija in razrešnica glede dejavnosti EIB

V zvezi z dejavnostmi, financiranimi iz sredstev ERS, ki jih upravlja EIB v skladu s tem delom, se izvedejo postopki revizije in razrešnice, določeni v statutu EIB za vse njene dejavnosti. Natančna pravila za revizijo, ki jo opravlja Računsko sodišče, so določena v tristranskem sporazumu med EIB, Komisijo in Računskim sodiščem.

TRETJI DEL

PREHODNE DOLOČBE

Člen 59

Prihodki iz obresti na sredstva 8., 9. in 10. ERS

Kosmati dobiček iz obresti na sredstva 8., 9. in 10. ERS se prenese v ERS in dodeli za enake namene kakor prihodek iz člena 1(6) Notranjega sporazuma za 10. ERS. Enako velja za razne prihodke iz 8., 9. in 10. ERS, vključno na primer z zamudnimi obrestmi, prejetimi, ker so države članice zamudile s plačili prispevkov v navedene ERS. Obresti, ustvarjene s sredstvi ERS, ki jih upravlja EIB, dopolnjujejo Sklad za spodbujanje naložb.

*Člen 60***Uporaba te uredbe za dejavnosti v okviru 8., 9. in 10. ERS**

Določbe te uredbe se brez poseganja v obstoječe pravne obveznosti uporabljajo za dejavnosti, financirane iz 8., 9. in 10. ERS. Ta predpis se ne uporablja za Sklad za spodbujanje naložb.

*Člen 61***Začetek postopkov v zvezi s prispevki**

Postopek v zvezi s prispevki držav članic iz členov 21 do 24 te uredbe se prvič uporabi za prispevke v letu 2016. Do takrat se še naprej uporabljajo členi 57 do 61 Uredbe (ES) št. 215/2008.“

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 568/2014**z dne 18. februarja 2014****o spremembi Priloge V k Uredbi (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta glede ocenjevanja in preverjanja nespremenljivosti lastnosti gradbenih proizvodov**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije;

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS ⁽¹⁾ ter zlasti člena 60(e) Uredbe;

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 28 Uredbe (EU) št. 305/2011 se mora ocenjevanje in preverjanje nespremenljivosti lastnosti gradbenih proizvodov v zvezi z njihovimi bistvenimi značilnostmi izvajati v skladu s sistemi iz Priloge V k Uredbi (EU) št. 305/2011.
- (2) Prilogo V bi bilo treba prilagoditi zaradi tehnološkega napredka in pripraviti določbo za poseben primer proizvodov, za katere so bile izdane evropske tehnične ocene, prav tako pa bi bilo treba povečati jasnost, natančnost in doslednost opisov ter izrazov, uporabljenih v navedeni prilogi, v skladu s praktičnimi izkušnjami, pridobljenimi med uporabo Priloge V.
- (3) Ta prilagoditev bi olajšala delo proizvajalcev in priglasih organov, pooblaščenih za izvajanje nalog tretje osebe v postopku ocenjevanja in preverjanja nespremenljivosti lastnosti gradbenih proizvodov, zmanjšala upravno breme in povečala jasnost pri razlagi Uredbe (EU) št. 305/2011 ter tako pozitivno vplivala na konkurenčnost gradbene panoge v celoti.
- (4) Uredba (EU) št. 305/2011 določa, da je proizvajalec za vsak proizvod, ki ga želi dati v promet, odgovoren za določitev vrste proizvoda. V istem okviru temeljna logika Uredbe (EU) št. 305/2011 ne predvideva certificiranja izdelkov, ampak so priglasi organi odgovorni le za ocenjevanje lastnosti gradbenih proizvodov, katerih nespremenljivost se nato certificira. Ta razdelitev pristojnosti med proizvajalca in priglase organe bi se morala bolje odražati v Prilogi V, ne da bi se pri tem spremenile odgovornosti teh udeležencev.
- (5) Ker stalen nadzor kontrole tovarniške proizvodnje s strani priglasih organov dejansko ni mogoč in se v praksi ne izvaja, bi se bilo treba sklicevati na stalno naravo nadzora.
- (6) Za gradbene proizvode, ki niso zajeti ali niso v celoti zajeti v harmoniziranih standardih, lahko evropsko tehnično oceno izda organ za tehnično ocenjevanje. V skladu s členom 2(13) Uredbe (EU) št. 305/2011 takšna evropska tehnična ocena že vsebuje oceno lastnosti zadevnega proizvoda v zvezi z njegovimi bistvenimi značilnostmi. Dodatne naknadne kontrole pravilnosti tega postopka ocenjevanja ne bi prinesle nobene dodane vrednosti, temveč bi proizvajalcem povzročale samo nepotrebne stroške. Podjetja so že zahtevala evropske tehnične ocene in potrebujejo pravno varnost glede nalog tretjih oseb, ki se izvajajo v postopku ocenjevanja in preverjanja nespremenljivosti lastnosti teh gradbenih proizvodov.
- (7) Treba bi bilo prilagoditi nazive vrst priglasih organov in opise njihovih nalog, da bi bolje odražali trenutno prakso.

⁽¹⁾ UL L 88, 4.4.2011, str. 5.

- (8) Potrebna je tehnična prilagoditev izraza „absorpcija hrupa“ iz oddelka 3 Priloge V k Uredbi (EU) št. 305/2011, da bi dosegli natančnejši opis bistvenih značilnosti, ki jih je treba oceniti, in večjo skladnost s terminologijo, uporabljeno v ustreznih harmoniziranih tehničnih specifikacijah.
- (9) Za zagotovitev nemotenega prehoda bi proizvajalci morali imeti pravico, da še naprej uporabljajo potrdila in druge dokumente, ki so jih izdali priglašeni organi v skladu s Prilogo V k Uredbi (EU) št. 305/2011 pred začetkom veljavnosti te uredbe –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga V k Uredbi (ES) št. 305/2011 se nadomesti z besedilom iz Priloge k tej uredbi.

Člen 2

Za potrdila in druge dokumente, ki jih izdajo priglašeni organi v skladu s Prilogo V k Uredbi (EU) št. 305/2011 pred začetkom veljavnosti te uredbe, se šteje, da so v skladu s to uredbo.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 18. februarja 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA

„PRILOGA V

OCENJEVANJE IN PREVERJANJE NESPREMENLJIVOSTI LASTNOSTI

1. SISTEMI OCENJEVANJA IN PREVERJANJA NESPREMENLJIVOSTI LASTNOSTI

Proizvajalec pripravi izjavo o lastnostih in določi tip proizvoda na podlagi ocen in preverjanj nespremenljivosti lastnosti, ki so bili izvedeni v okviru naslednjih sistemov:

1.1 Sistem 1+

- (a) Proizvajalec izvede:
 - (i) tovarniško kontrolo proizvodnje;
 - (ii) nadaljnje preskušanje vzorcev, ki jih proizvajalec odvzame v proizvodnem obratu v skladu s predpisanim programom preskušanja.
- (b) Priglašeni organ za certificiranje proizvodov odloči o izdaji, omejitvi, začasnem preklicu ali umiku potrdila o nespremenljivosti lastnosti gradbenega proizvoda na podlagi izida naslednjih ocenjevanj in preverjanj, ki jih izvede ta organ:
 - (i) ocene lastnosti gradbenega proizvoda, ki se izvede na podlagi preskušanja (vključno z vzorčenjem), izračuna, tabelaričnih vrednosti ali opisne dokumentacije proizvoda;
 - (ii) začetnega pregleda proizvodnega obrata in tovarniške kontrole proizvodnje;
 - (iii) stalnega nadzora, ocenjevanja in vrednotenja tovarniške kontrole proizvodnje;
 - (iv) presoje – preskušanja vzorcev, ki jih odvzame priglašeni organ za certificiranje proizvodov v proizvodnem obratu ali v proizvajalčevih skladiščnih prostorih.

1.2 Sistem 1

- (a) Proizvajalec izvede:
 - (i) tovarniško kontrolo proizvodnje;
 - (ii) nadaljnje preskušanje vzorcev, ki jih proizvajalec odvzame v proizvodnem obratu v skladu s predpisanim programom preskušanja;
- (b) Priglašeni organ za certificiranje proizvodov odloči o izdaji, omejitvi, začasnem preklicu ali umiku potrdila o nespremenljivosti lastnosti gradbenega proizvoda na podlagi izida naslednjih ocenjevanj in preverjanj, ki jih izvede ta organ:
 - (i) ocene lastnosti gradbenega proizvoda, ki se izvede na podlagi preskušanja (vključno z vzorčenjem), izračuna, tabelaričnih vrednosti ali opisne dokumentacije tega proizvoda;
 - (ii) začetnega pregleda proizvodnega obrata in tovarniške kontrole proizvodnje;
 - (iii) stalnega nadzora, ocenjevanja in vrednotenja tovarniške kontrole proizvodnje.

1.3 Sistem 2+

- (a) Proizvajalec izvede:
 - (i) oceno lastnosti gradbenega proizvoda na podlagi preskušanja (vključno z vzorčenjem), izračuna, tabelaričnih vrednosti ali opisne dokumentacije tega proizvoda;
 - (ii) tovarniško kontrolo proizvodnje;
 - (iii) preskušanje vzorcev, ki jih proizvajalec odvzame v proizvodnem obratu v skladu s predpisanim programom preskušanja.

- (b) Priglašeni organ za certificiranje tovarniške kontrole proizvodnje odloči o izdaji, omejitvi, začasnemu preklicu ali umiku potrdila o skladnosti tovarniške kontrole proizvodnje na podlagi izida naslednjih ocenjevanj in preverjanj, ki jih izvede ta organ:
 - (i) začetnega pregleda proizvodnega obrata in tovarniške kontrole proizvodnje;
 - (ii) stalnega nadzora, ocenjevanja in vrednotenja tovarniške kontrole proizvodnje.

1.4 Sistem 3

- (a) Proizvajalec izvede tovarniško kontrolo proizvodnje;
- (b) priglašeni laboratorij oceni lastnosti na podlagi preskušanja (vključno z vzorčenjem, ki ga izvaja proizvajalec), izračuna, tabelaričnih vrednosti ali opisne dokumentacije proizvoda.

1.5 Sistem 4

- (a) Proizvajalec izvede:
 - (i) oceno lastnosti gradbenega proizvoda na podlagi preskušanja, izračuna, tabelaričnih vrednosti ali opisne dokumentacije tega proizvoda;
 - (ii) tovarniško kontrolo proizvodnje.
- (b) Nobena naloga ne zahteva posega priglašanih organov.

1.6 Gradbeni proizvodi, za katere je bila izdana evropska tehnična ocena

Priglašeni organi, ki izvajajo naloge po sistemih 1+, 1 in 3, ter proizvajalci, ki izvajajo naloge po sistemih 2+ in 4, upoštevajo kot oceno lastnosti proizvoda evropsko tehnično oceno, ki je bila izdana za zadevni gradbeni proizvod. Priglašeni organi in proizvajalci zato ne izvajajo nalog iz točk 1.1(b)(i), 1.2(b)(i), 1.3(a)(i), 1.4(b) in 1.5(a)(i).

2. ORGANI, VKLJUČENI V OCENJEVANJE IN PREVERJANJE NESPREMENLJIVOSTI LASTNOSTI

Kar zadeva delovanje priglašanih organov, vključenih v ocenjevanje in preverjanje nespremenljivosti lastnosti gradbenega proizvoda, je treba razlikovati med naslednjimi organi:

1. organ za certificiranje proizvodov: organ, ki je v skladu s poglavjem VII priglašen za izvedbo certificiranja nespremenljivosti lastnosti;
 2. organ za certificiranje tovarniške kontrole proizvodnje: organ, ki je v skladu s poglavjem VII priglašen za izvedbo certificiranja tovarniške kontrole proizvodnje;
 3. laboratorij: organ, ki je v skladu s poglavjem VII priglašen za merjenje, preiskovanje, preskušanje, izračun ali drugačno ocenjevanje lastnosti gradbenih proizvodov.
3. HORIZONTALNE PRIGLASITVE: PRI NASLEDNJIH BISTVENIH ZNAČILNOSTIH SKLICEVANJE NA USTREZNO HARMONIZIRANO TEHNIČNO SPECIFIKACIJO NI POTREBNO
1. Požarne lastnosti
 2. Požarna odpornost
 3. Obnašanje pri požarih z zunanje strani
 4. Akustične lastnosti
 5. Emisije nevarnih snovi.“
-

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 569/2014**z dne 23. maja 2014****o spremembi Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1389/2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz triklorizocianurne kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po pregledu glede novega izvoznika v skladu s členom 11(4) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti ⁽¹⁾ („osnovna uredba“), in zlasti člena 11(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

A. VELJAVNI UKREPI

- (1) Svet je oktobra 2005 z Uredbo (ES) št. 1631/2005 ⁽²⁾ („prvotna uredba“) uvedel dokončne protidampinške ukrepe na uvoz triklorizocianurne kisline („TCCA“) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske („LRK“). Stopnje protidampinške dajatve so se gibale med 7,3 % in 42,6 %.
- (2) Svet je z Izvedbeno uredbo (EU) št. 855/2010 ⁽³⁾ spremenil prvotno uredbo tako, da je znižal stopnjo protidampinške dajatve za enega proizvajalca izvoznika na 3,2 %.
- (3) Po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) osnovne uredbe je Svet z Izvedbeno uredbo (EU) št. 1389/2011 ⁽⁴⁾ uvedel dokončne protidampinške ukrepe, in sicer individualne dajatve v razponu od 3,2 % do 40,5 % z 42,6-odstotno preostalo dajatvijo na uvoz TCCA s poreklom iz LRK.

B. SEDANJI POSTOPEK**1. Zahtevek za pregled**

- (4) Evropska komisija („Komisija“) je 3. maja 2013 prejela zahtevek za začetek pregleda glede novega izvoznika v skladu s členom 11(4) osnovne uredbe. Zahtevek je vložila družba Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd. („vložnik“), proizvajalec izvoznik iz LRK.
- (5) Vložnik je trdil, da v obdobju prvotne preiskave, tj. od 1. aprila 2003 do 31. marca 2004 („obdobje prvotne preiskave“), ni izvažal TCCA v Unijo.
- (6) Poleg tega je trdil, da ni bil povezan z nobenim proizvajalcem izvoznikom TCCA, za katerega se uporabljajo zgoraj navedeni protidampinški ukrepi.
- (7) Vložnik je prav tako trdil, da je začel izvažati TCCA v Unijo po koncu obdobja prvotne preiskave.

2. Začetek pregleda glede novega izvoznika

- (8) Komisija je preučila dokaze *prima facie*, ki jih je predložil vložnik, in ocenila, da zadoščajo za utemeljitev začetka pregleda v skladu s členom 11(4) osnovne uredbe. Potem ko se je Komisija posvetovala s svetovalnim odborom in zadevni industriji Unije dala možnost za pripombe, je z Uredbo (EU) št. 809/2013 ⁽⁵⁾ začela pregled Izvedbene uredbe (EU) št. 1389/2011 v zvezi z vložnikom.

⁽¹⁾ UL L 343, 22.12.2009, str. 51.⁽²⁾ UL L 261, 7.10.2005, str. 1.⁽³⁾ UL L 254, 29.9.2010, str. 1.⁽⁴⁾ UL L 346, 30.12.2011, str. 6.⁽⁵⁾ UL L 229, 28.8.2013, str. 2.

- (9) V skladu z Uredbo (EU) št. 809/2013 je bila protidampinška dajatev, uvedena z Izvedbeno uredbo (EU) št. 1389/2011, razveljavljena za uvoz TCCA, ki jo je vložnik proizvajal in prodajal za izvoz v Unijo. Hkrati so carinski organi v skladu s členom 14(5) osnovne uredbe dobili navodilo, da izvedejo ustrezne ukrepe za registracijo takega uvoza.

3. Zadevni izdelek

- (10) Zadevni izdelek iz sedanjega pregleda je enak izdelku, opisanem v prvotni uredbi, in sicer triklorizocianurna kislina, znana tudi pod mednarodnim nezaščitenim imenom (INN) „symclosene“, in pripravki iz nje s poreklom iz Ljudske republike Kitajske („zadevni izdelek“ ali „TCCA“), trenutno uvrščen pod oznaki KN ex 2933 69 80 in ex 3808 94 20.
- (11) TCCA je kemični izdelek, ki se uporablja kot širokospektralno organsko klorovo razkužilo in belilo, zlasti za razkuževanje vode v plavalnih bazenih. Prodaja se v obliki prahu, granul, tablet ali lističev. Vse oblike TCCA in pripravki iz nje, ki imajo iste osnovne značilnosti (kemična sestava) in lastnosti (razkužilo), so namenjene za podobno uporabo in se zato obravnavajo kot en sam izdelek.

4. Zadevne strani

- (12) Komisija je o začetku pregleda uradno obvestila vložnika, industrijo Unije in predstavnike države izvoznice. Zainteresirane strani so imele možnost pisno izraziti svoja stališča in zaprositi za zaslišanje.
- (13) Da bi dobila informacije, potrebne za preiskavo, je Komisija vložniku poslala obrazec zahtevka za tržnogospodarsko obravnavo (TGO) in vprašalnik, ta pa ju je izpolnjena vrnil v predpisanem roku. Komisija si je prizadevala preveriti vse informacije, ki so bile po njenem mnenju potrebne za določitev statusa novega izvoznika in stopnje dampinga. V prostorih vložnika v LRK je bil izveden preveritveni obisk.

5. Obdobje preiskave

- (14) Preiskava dampinga je zajemala obdobje od 1. avgusta 2012 do 31. julija 2013 („obdobje preiskave“ ali „OP“).

C. REZULTATI PREISKAVE

1. Status novega izvoznika

- (15) S preiskavo je bilo potrjeno, da vložnik v obdobju prvotne preiskave ni izvažal zadevnega izdelka in da ga je v Unijo začel izvažati po navedenem obdobju.
- (16) Glede ostalih pogojev za priznanje statusa novega izvoznika je vložnik dokazal, da ni neposredno ali posredno povezan z nobenim kitajskim proizvajalcem izvoznikom, za katerega se v zvezi z zadevnim izdelkom uporabljajo veljavni protidampinški ukrepi.
- (17) Zato se potrdi, da bi bilo vložnika treba šteti za novega izvoznika v skladu s členom 11(4) osnovne uredbe in bi mu zato bilo treba določiti individualno stopnjo dajatve.

2. Damping

Tržnogospodarska obravnava (TGO)

- (18) V skladu s členom 2(7)(b) osnovne uredbe se v protidampinških preiskavah v zvezi z uvozom s poreklom iz LRK normalna vrednost določi v skladu z odstavki od 1 do 6 člena 2 osnovne uredbe za tiste proizvajalce izvoznike, za katere je bilo ugotovljeno, da izpolnjujejo merila iz člena 2(7)(c) osnovne uredbe, tj. kadar se izkaže, da pri proizvodnji in prodaji podobnega izdelka prevladujejo pogoji tržnega gospodarstva.
- (19) Ta merila so povzeta v nadaljevanju:
- poslovne odločitve se sprejemajo kot odziv na tržne signale, brez večjega vmešavanja države, stroški pa odražajo tržne vrednosti,
 - podjetja imajo en sam jasen sklop računovodskih evidenc, ki se revidirajo neodvisno, v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi (MRS) in uporabljajo v vse namene;

- odsotnost znatnih izkrivljanj, prenesenih iz nekdanjega sistema netržnega gospodarstva;
 - stečajno pravo in pravo lastninskih razmerij zagotavljata stabilnost in pravno varnost;
 - pretvorbe valut se izvajajo po tržnih tečajih.
- (20) Preiskava je pokazala, da vložnikove računovodske evidence niso bile v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi, torej računovodska praksa družbe ne izpolnjuje zahtev drugega merila. Natančneje, vložnik v svojih računovodskih izkazih ni poročal v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi o izvajanju sheme spodbud za vodstveno osebje.
- (21) Posledično v bilanci stanja ni bilo prikazano dejansko finančno stanje družbe, izkaz poslovnega izida in izkaz denarnih tokov pa sta bila obremenjena z neutemeljenimi finančnimi stroški.
- (22) Na podlagi teh premislekov vložniku ni bilo mogoče odobriti TGO.
- (23) Vložnik in druge zainteresirane strani so imeli možnost predložiti pripombe na navedene ugotovitve.
- (24) Vložnik je poudaril, da bi morala biti shema spodbud vključena v leto 2013 ter da ni v nobeni povezavi z bilanco stanja za leto 2012 in da v letu 2012 narava sheme še ni bila določena. Glede na trditve vložnika bi takšna določitev potekala v skladu s priporočili revizorjev v času revizije finančnih poročil za leto 2013, spodbude pa bi lahko imele obliko osebnega prejema, obresti na posojila ali nepravilnega prispevka.
- (25) Družba je pogodbo o shemi z vodstvenim osebjem sklenila leta 2012, vendar tega ni bilo mogoče razbrati niti iz revidiranih računovodskih izkazov za leto 2012 niti iz pojasnil k računovodskim izkazom. Poleg tega v poslovnem letu 2013 do časa preiskave (novembra 2013) ni bila vnesena nobena vključba, ki bi se nanašala na shemo spodbud.
- (26) Takšna odsotnost poročanja v računovodskih izkazih predstavlja resno kršitev. Dejansko so bile skupne obveznosti v bruto bilanci na koncu obdobja preiskave, tj. 31. julija 2013, sporočene v bistveno manjši meri, saj bi celotni znesek posojil vodstvenemu osebju povečal znesek obveznosti za 14 %. Poleg tega bo izkaz poslovnega izida za leto 2013 vseboval finančne stroške, za katere ni pravne podlage, saj so bile obresti dejansko plačane leta 2013, čeprav ni bilo denarnega toka, ki bi se nanašal na shemo spodbud. Posledično bodo finančni stroški za leto 2013 9-krat višji od stroškov, sporočenih za leto 2012. Finančne informacije v računovodskih izkazih tako niso predstavljale zanesljivega in poštenega prikaza finančnega stanja družbe.
- (27) Prav tako je treba opozoriti, da narava sheme in njeno knjiženje ne moreta biti odvisna od tega, kako ju opredelijo revizorji ter da mora biti knjiženje izvršeno pravilno in pravočasno in ne za nazaj. Zato se nenatančno sporočanje finančnega stanja in tokov v zvezi s shemo lahko šteje za kršitev mednarodnih računovodskih standardov.
- (28) Po razkritju ugotovitev Komisije je vložnik ponovno vložil zahtevek za TGO, vendar ni predložil nobenih novih argumentov. Ugotovitve glede določitve TGO se zato potrdijo.

Normalna vrednost

- (29) V skladu s členom 2(7)(a) osnovne uredbe je treba za države brez tržnega gospodarstva in, v kolikor se TGO ne more odobriti, za države v prehodu, normalno vrednost določiti na podlagi cene ali konstruirane vrednosti v primerljivi državi.
- (30) Kot je navedeno v Uredbi (EU) št. 809/2013, je Komisija nameravala za namen določitve normalne vrednosti za vložnika, če se temu ne bi odobrila tržnogospodarska obravnava, kot primerljivo državo uporabiti Japonsko, ki jo je uporabila že v preiskavi, ki je privedla do uvedbe ukrepov iz prvotne uredbe.
- (31) Zainteresirane strani so bile pozvane, da predložijo pripombe glede ustreznosti Japonske kot primerljive države, vendar niso predložile pripomb. Komisija je prav tako vzpostavila stik s proizvajalci v Združenih državah Amerike, od katerih pa nihče ni bil pripravljen sodelovati. Zato se šteje, da je Japonska ustreznna primerljiva država. Eden od proizvajalcev na Japonskem je pristal na sodelovanje in predložil zahtevane informacije.

- (32) V skladu s členom 2(2) osnovne uredbe je Komisija najprej proučila, ali je bila domača prodaja TCCA japonskega proizvajalca neodvisnim strankam reprezentativna. V zvezi s tem je bilo ugotovljeno, da je celoten obseg takšne prodaje znašal najmanj 5 % celotnega izvoza vložnika v Unijo.
- (33) Komisija je nato preverila, ali je japonski proizvajalec na domačem trgu prodajal vrste TCCA, dovolj primerljive z vrstami, ki jih je vložnik prodajal za izvoz v Unijo. Komisija je opredelila vrste TCCA, za katere se je izkazalo, da so enake ali neposredno primerljive z vrstami, ki jih je vložnik prodajal za izvoz v Unijo. Prav tako je bilo ugotovljeno, da je japonska družba te vrste prodajala na dobičkonosni ravni in v okviru običajnega poteka trgovine ter da bi se domače prodajne cene lahko uporabile za določitev normalne vrednosti.
- (34) Zato je bila normalna vrednost osnovana na dejanski domači ceni vrst izdelka TCCA, ki se štejejo za primerljive, izračunani kot tehtano povprečje.

Izvozna cena

- (35) Ker se je zadevni izdelek izvažal neposredno neodvisnim strankam v Uniji, je bila izvozna cena določena v skladu s členom 2(8) osnovne uredbe, tj. na osnovi izvoznih cen, ki so se za izdelek dejansko plačevale ali se plačujejo pri izvozni prodaji v Unijo.

Primerjava

- (36) Normalna vrednost in izvozne cene so bile primerjane na podlagi cene izdelka franko tovarna in na isti ravni trgovine. Za zagotovitev poštene primerjave med normalno vrednostjo in izvozno ceno so se v skladu s členom 2(10) osnovne uredbe upoštevale razlike, ki vplivajo na primerljivost cen. V ta namen se stroški prevoza in pakiranja niso upoštevali niti pri kitajskih izvoznih cenah niti pri domačih prodajnih cenah sodelujočega japonskega proizvajalca.

Stopnja dampinga

- (37) V skladu s členom 2(11) osnovne uredbe je bila stopnja dampinga določena na podlagi primerjave tehtanega povprečja normalne vrednosti glede na vrsto izdelka s tehtanim povprečjem izvozne cene ustrezne vrste zadevnega izdelka. S to primerjavo je bil dokazan obstoj dampinga.
- (38) Stopnja dampinga za vložnika, izražena kot odstotek neto cene franko meja Unije, je bila 32,8 %.

D. SPREMEMBA UKREPOV, KI SE PREGLEDUJEJO

- (39) Glede na ugotovitve preiskave in v skladu s pravilom nižje dajatve je bilo sklenjeno, da se dokončni protidampinški ukrep za vložnika uvede na stopnji ugotovljene stopnje dampinga, ki je v tem primeru nižja od stopnje škode v prvotni preiskavi.

E. REGISTRACIJA

- (40) Glede na navedene ugotovitve se protidampinška dajatev, ki se uporablja za vložnika, retroaktivno obračuna za uvoz zadevnega izdelka, za katerega velja registracija v skladu s členom 3 Uredbe (EU) št. 809/2013.

F. RAZKRITJE IN TRAJANJE UKREPOV

- (41) Zadevne strani so bile obveščene o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih se je nameravalo uvesti spremenjeno dokončno protidampinško dajatev na uvoz TCCA vložnika in retroaktivno obračunati to dajatev na uvoz, za katerega velja registracija. Vložnik je predložil pripombe, ki pa, kot je pojasnjeno zgoraj, niso vplivale na navedene ugotovitve.
- (42) Ta pregled ne vpliva na datum prenehanja veljavnosti ukrepov, ki so bili uvedeni z Izvedbeno uredbo (EU) št. 1389/2011.

G. MNENJE ODBORA

(43) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 15(1) osnovne uredbe –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. V preglednico v členu 1(2) Izvedbene uredbe (EU) št. 1389/2011 se vstavi naslednja vrstica:

Družba	Stopnja protidampinške dajatve	Dodatna oznaka TARIC
„Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd	32,8 %	A998“

2. Kot je določeno v členu 1(3) Izvedbene uredbe (EU) št. 1389/2011, se individualna dajatev lahko uporablja, če se carinskim organom držav članic predloži veljaven trgovinski račun, ki je skladen z zahtevami iz Priloge k navedeni uredbi. Če se tak račun ne predloži, se uporablja stopnja protidampinške dajatve, ki se uporablja za „vse druge družbe“, navedene v preglednici iz člena 1(2) Izvedbene uredbe (EU) št. 1389/2011.

Uvedena protidampinška dajatev se retroaktivno obračuna tudi za uvoz zadevnega izdelka, ki je bil registriran v skladu s členom 3 Uredbe (EU) št. 809/2013. Ta uvoz ni pogojen s predložitvijo trgovinskega računa, saj je bil registriran.

Carinskim organom se odreja, da prenehajo z registracijo uvoza zadevnega izdelka s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, ki ga proizvaja družba Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd in prodaja za izvoz v Unijo.

3. Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavni carinski predpisi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 23. maja 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 570/2014**z dne 26. maja 2014****o zaključku delne obnove protidampinške preiskave glede uvoza nekaterih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti ⁽¹⁾ („osnovna uredba“), in zlasti člena 9(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

A. OBSTOJEČI UKREPI

- (1) Svet je z Izvedbeno uredbo (EU) št. 1138/2011 ⁽²⁾ uvedel dokončno protidampinško dajatev na uvoz nekaterih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije („dokončna uredba“). Pred dokončno uredbo je bila izdana Uredba Komisije (EU) št. 446/2011 ⁽³⁾ o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije („začasna uredba“). Ugotovitve, ki so privedle do uvedbe dokončnih protidampinških dajatev, se bodo v nadaljnjem besedilu navajale kot „ugotovitve prvotne preiskave“.
- (2) Indonezijski proizvajalec izvoznik nekaterih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic PT Ecogreen Oleochemicals, družba Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte. Ltd in družba Ecogreen Oleochemicals GmbH (v nadaljnjem besedilu skupaj poimenovani „skupina Ecogreen“) so 21. januarja 2012 vložili tožbo (zadeva T-28/12) pri Splošnem sodišču, da dokončno uredbo razglasi za nično v delu, ki se nanaša na protidampinško dajatev za skupino Ecogreen. Skupina Ecogreen je izpodbijala prilagoditev njene izvozne cene na podlagi člena 2(10)(i) osnovne uredbe, ki je bila izvedena za primerjavo navedene izvozne cene z normalno vrednostjo družbe.
- (3) V zadevi T-249/06 (Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) in Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) proti Svetu Evropske unije) je Splošno sodišče razveljavilo člen 1 Uredbe (ES) št. 954/2006 v zvezi z družbo Interpipe NTRP VAT, med drugim zaradi očitne napake pri presoji prilagoditve, izvedene v skladu s členom 2(10)(i), in v zvezi z družbo Interpipe Niko Tube ZAT iz drugih razlogov. Sodišče je 16. februarja 2012 zavrnilo pritožbo, ki sta jo vložila Svet in Komisija (združeni zadevi C-191/09 P in C-200/09 P).
- (4) Ker so bile pri skupini Ecogreen dejanske okoliščine v zvezi s prilagoditvijo, izvedeno v skladu s členom 2(10)(i) osnovne uredbe, podobne tistim pri družbi Interpipe NTRP VAT, se je štelo za primerno, da se stopnja dampinga skupine Ecogreen ponovno izračuna, in sicer brez prilagoditve, izvedene v skladu s členom 2(10)(i).
- (5) Dne 21. decembra 2012 je bila zato objavljena Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1241/2012 z dne 11. decembra 2012 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 1138/2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije ⁽⁴⁾, z retroaktivno uporabo od 12. novembra 2011 („uredba o spremembi“).
- (6) Stopnja dampinga, določena za skupino Ecogreen v navedeni uredbi, je bila v skladu s členom 9(3) osnovne uredbe na stopnji *de minimis*. Preiskava v zvezi s skupino Ecogreen je bila zato zaključena brez uvedbe ukrepov. Splošno sodišče je nato 9. aprila 2013 odločilo, da ni potrebno, da razsoja o tožbi v zadevi T-28/12.
- (7) Čeprav za vse druge proizvajalce izvoznike iz Indije, Indonezije in Malezije še vedno veljajo protidampinške dajatve, bi bilo ugotovitve prvotne preiskave, zlasti škodljive učinke dampinškega uvoza, treba ponovno oceniti glede na revidirane ugotovitve o dampingu iz uredbe o spremembi.

⁽¹⁾ UL L 343, 22.12.2009, str. 51.

⁽²⁾ UL L 293, 11.11.2011, str. 1.

⁽³⁾ UL L 122, 11.5.2011, str. 47.

⁽⁴⁾ UL L 352, 21.12.2012, str. 1.

B. PONOVA OCENA UGOTOVITEV PRVOTNE PREISKAVE**1. Okvir za ponovno oceno**

- (8) Obvestilo o delni obnovi protidampinške preiskave glede uvoza nekaterih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije („zadevne države“) je bilo objavljeno 28. februarja 2013 ⁽¹⁾ („obnova“). V obvestilu je navedeno, da je obnova po obsegu omejena na preučitev vpliva na novo določenih stopenj dampinga na ugotovitve iz prvotne preiskave, zlasti o škodi in vzročni zvezi („ponovna preiskava“).
- (9) Komisija je o delni obnovi preiskave uradno obvestila proizvajalce izvoznike, uvoznike in uporabnike, za katere je bilo znano, da jih to zadeva, in industrijo Unije. Zainteresirane strani so imele možnost, da v roku iz obvestila pisno izrazijo svoja stališča in zaprosijo za zaslišanje.
- (10) Več strani je trdilo, da ni jasno, na kakšni pravni podlagi je Komisija obnovila prvotno preiskavo in katere podatke naj bi zbrala, da bi ugotovila dejstva in oblikovala sklepe v sedanjih ponovni preiskavi.
- (11) Strani so tudi trdile, da ni jasno, katera vrsta preiskave se je začela in kakšen bi lahko bil končni rezultat z vidika stopnje dokončnih ukrepov, katero obdobje bi bilo zajeto in kateri vidiki prvotne preiskave se ponovno ocenjujejo.
- (12) Opozoriti je treba, da je ta obnova nujna zaradi sprejetja uredbe o spremembi, ki pa je bila posledica ugotovitev Splošnega sodišča v zadevi T-249/06 Interpipe Nikopol'sky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) in Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) proti Svetu Evropske unije.
- (13) Opozoriti je treba, da je v prvotni preiskavi tako imenovano obdobje preiskave („OP“) zajemalo obdobje od 1. julija 2009 do 30. junija 2010. Ocena škode je zajemala obdobje od 1. januarja 2007 do konca OP („obravnavano obdobje“).
- (14) Sedanja ponovna preiskava se osredotoča na isto OP in isto obravnavano obdobje. Ugotovitve o škodi in vzročnosti, pridobljene za ti obdobji med prvotno preiskavo, se ponovno ocenjujejo z vidika stopenj dampinga za indonezijske izvoznike, ki so bile na novo določene v uredbi o spremembi.
- (15) Kot je navedeno v obvestilu o obnovi, je cilj sedanje ponovne preiskave še posebej ugotoviti, ali stopnja dampinga *de minimis*, določena za enega proizvajalca izvoznika iz Indonezije, in spremembe stopenj dampinga za druge indonezijske družbe, določene z uredbo o spremembi, lahko vplivajo na ugotovitve prvotne preiskave v zvezi s škodo in vzročno zvezo.
- (16) Rezultati ponovne preiskave so predstavljeni v nadaljevanju. Kot pri prvotni preiskavi so določeni podatki in informacije v indeksirani obliki, zlasti da se ohrani zaupnost prvotno predloženih podatkov.

2. Zadevni izdelek in podobni izdelek

- (17) Opozoriti je treba, da je zadevni izdelek, kot je opredeljen v prvotni preiskavi, tj. nasičeni maščobni alkoholi z ogljikovo verigo dolžine C8, C10, C12, C14, C16 ali C18 (brez razvejanih izomerov), vključno z enojnimi nasičenimi maščobnimi alkoholi (imenovanimi tudi „čiste frakcije“ ali „single cuts“) ter mešanicami, ki vsebujejo predvsem kombinacijo ogljikovih verig dolžine C6–C8, C6–C10, C8–C10, C10–C12 (običajno razvrščene pod C8–C10), mešanicami, ki vsebujejo predvsem kombinacijo ogljikovih verig dolžine C12–C14, C12–C16, C12–C18, C14–C16 (običajno razvrščene pod C12–C14), in mešanicami, ki vsebujejo predvsem kombinacijo ogljikovih verig dolžine C16–C18, s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije, ki se trenutno uvrščajo pod oznake KN ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 in ex 3823 70 00 („maščobni alkohol“).
- (18) Ugotovitve uredbe o spremembi ne vplivajo na ugotovitve prvotne preiskave glede obravnavanega izdelka in podobnega izdelka.

3. Damping

- (19) Kot je navedeno v uvodni izjavi 7 uredbe o spremembi, so bile ob upoštevanju ponovno izračunane stopnje dampinga za skupino Ecogreen stopnje dampinga prilagojene za vse družbe v Indoneziji, razen za drugega proizvajalca izvoznika z individualno stopnjo, ki je temeljila na stopnji za sodelujočega indonezijskega proizvajalca izvoznika z najvišjo stopnjo dampinga.

⁽¹⁾ UL C 58, 28.2.2013, str. 24.

- (20) Uredba o spremembi ni vplivala na stopnje dampinga, določene v uvodni izjavi 23 dokončne uredbe za indijske proizvajalce izvoznike in v uvodni izjavi 55 za malezijske proizvajalce izvoznike.
- (21) Kot je navedeno v uvodni izjavi 6 uredbe o spremembi, je bila stopnja dampinga za skupino Ecogreen določena na manj kot 2 % in je torej pod pragom *de minimis* iz člena 9(3) osnovne uredbe. Uvoz tega proizvajalca izvoznika v Unijo bi bilo zato treba v ponovni preiskavi obravnavati kot nedampinški uvoz.
- (22) Obseg, cena in tržni delež nedampinškega uvoza navedenega indonezijskega izvoznika so se v obravnavanem obdobju gibali, kot prikazuje spodnja tabela. V skladu z uvodno izjavo 16 so predloženi podatki indeksirani.

Uvoz	2007	2008	2009	OP
V tonah				
<i>Indeks: 2007 = 100</i>	100	110	107	115
Letni Δ %		9,6	– 2,3	7,5
Tržni delež				
<i>Indeks: 2007 = 100</i>	100	107	110	113
Letni Δ %		6,8	2,9	2,8
Povprečna cena v EUR/tono				
<i>Indeks: 2007 = 100</i>	100	110	91	91
Letni Δ %		9,9	– 17,0	0,2

Vir: Izpolnjeni vprašalniki.

- (23) Preiskava je v zvezi s tabelo v uvodni izjavi 70 začasne uredbe, ki je bila potrjena z uvodno izjavo 64 dokončne uredbe, in zgornjo tabelo pokazala, da je nedampinški uvoz predstavljal omejeni delež celotnega uvoza iz zadevnih držav in da se je v obravnavanem obdobju sorazmerno manj povečeval kot dampinški uvoz. Dejansko je nedampinški uvoz leta 2007 predstavljal okoli 15–18 % celotnega obsega uvoza iz zadevnih držav, v OP pa samo okoli 10–13 %.
- (24) Ponovna preiskava kaže, da so se povprečne cene nedampinškega uvoza od skupine Ecogreen v obravnavanem obdobju zmanjšale za 9 %, vendar so med letom 2009 in OP ostale stabilne.

4. Škoda

4.1 Proizvodnja Unije in industrija Unije

- (25) Ponovna preiskava ne vpliva na ugotovitve iz uvodnih izjav 57 do 61 dokončne uredbe v zvezi s proizvodnjo Unije in industrijo Unije, ki se zato potrdijo.

4.2 Potrošnja Unije

- (26) Ugotovitve iz uvodnih izjav 64 do 66 začasne uredbe, ki so bile potrjene z uvodno izjavo 62 dokončne uredbe, so nespremenjene. Potrjeno je, kot prikazuje tabela v nadaljevanju, da je bila potrošnja maščobnih alkoholov v Uniji precej stabilna in se je v obravnavanem obdobju povečala samo za 2 %. Kot je navedeno v uvodni izjavi 64 začasne uredbe, so bile informacije o potrošnji zagotovljene v indeksirani obliki, da se ohrani zaupnost podatkov.

Potrošnja	2007	2008	2009	OP
<i>Indeks: 2007 = 100</i>	100	102	97	102
Letni Δ %		2,2	– 4,8	4,6

4.3 Uvoz iz zadevnih držav v Unijo in nelojalno nižanje prodajnih cen

4.3.1 Kumulativna ocena dampinškega uvoza

- (27) Kot pri prvotni preiskavi je bilo preučeno, ali je bila glede na revidirane stopnje dampinga za indonezijske proizvajalce izvoznike iz uvodnih izjav 19 in 21 kumulativna ocena dampinškega uvoza iz treh zadevnih držav še vedno utemeljena v skladu z določbami člena 3(4) osnovne uredbe.
- (28) Opozoriti je treba, da člen 3(4) osnovne uredbe določa, da če je uvoz izdelka iz več držav istočasno predmet protidampinških preiskav, se učinki takega uvoza ocenjujejo kumulativno samo, če se ugotovi, da: (a) je stopnja dampinga, ugotovljena za uvoz iz vsake od teh držav, večja kot *de minimis* iz člena 9(3) navedene uredbe in obseg uvoza iz vsake od teh držav ni zanemarljiv ter (b) je kumulativna ocena učinkov uvoza ustrezna glede na konkurenčne pogoje med uvoženimi izdelki ter konkurenčne pogoje med uvoženimi izdelki in podobnim izdelkom Unije.
- (29) Ugotovitve glede obsega in cene dampinškega uvoza za vsako od zadevnih držav so bile ponovno ocenjene za obravnavano obdobje. Informacije v zvezi z obsegom uvoza, ki so bile uporabljene za določitev povprečnih cen, navedenih v tabeli v uvodni izjavi 63(b) dokončne uredbe, ostajajo nespremenjene za Malezijo in Indijo. Podatki za Indonezijo so bili revidirani, da se je upoštevalo dejstvo iz zgornje uvodne izjave 21, in sicer da en proizvajalec izvoznik ni več izvajal dampinga svojih izdelkov na trgu Unije. Novo določeni dampinški uvoz se je razvijal, kot je prikazano v nadaljevanju. V skladu z zgornjo uvodno izjavo 16 so informacije o obsegu uvoza v indeksirani obliki za vsako zadevno državo.

Obseg dampinškega uvoza	2007	2008	2009	OP
Malezija				
<i>Indeks: 2007 = 100</i>	100	161	141	137
Letni Δ %		61,4	- 12,5	-2,9
Indija				
<i>Indeks: 2007 = 100</i>	100	118	104	143
Letni Δ %		18,2	- 11,8	37,5
Indonezija				
<i>Indeks: 2008 = 100</i>		100	142	168
Letni Δ %			42,1	17,9

- (30) Preiskava je pokazala, da obseg dampinškega uvoza za vsako zadevno državo v OP ni bil zanemarljiv in da je prisotnost dampinškega uvoza na trgu Unije v obravnavanem obdobju ostala znatna, zlasti v OP. Dejstvo, da je bilo v uredbi o spremembi ugotovljeno, da en indonezijski proizvajalec izvoznik ne izvaja dampinga, ne spremeni tega sklepa.
- (31) Tudi ugotovitve o oblikovanju cen dampinškega uvoza za vsako od zadevnih držav so bile ponovno ocenjene za obravnavano obdobje in so prikazane v spodnji tabeli. Cene, navedene v tabeli v uvodni izjavi 63(b) dokončne uredbe, ostajajo nespremenjene za Malezijo in Indijo. Podatki za Indonezijo so bili revidirani, da se je upoštevalo dejstvo iz zgornje uvodne izjave 21, in sicer da en proizvajalec izvoznik ni izvajal dampinga svojih izdelkov na trgu Unije. V skladu z zgornjo uvodno izjavo 16 so informacije v zvezi s ceno indonezijskega izvoznika, pri katerem je bil ugotovljen damping, v indeksirani obliki.

Uvoz glede na Eurostatove podatke (prilagojen za zajetje zadevnega izdelka in dampinški uvoz)	2007	2008	2009	OP
Povprečna cena v EUR/tono v Maleziji	911	944	799	857
<i>Indeks: 2007 = 100</i>	100	104	88	94
Letni Δ %		3,6	– 15,4	7,3
Povprečna cena v EUR/tono v Indiji	997	1 141	897	915
<i>Indeks: 2007 = 100</i>	100	114	90	92
Letni Δ %		14,4	– 21,4	2,1
Povprečna cena v EUR/tono v Indoneziji				
<i>Indeks: 2008 = 100</i>		100	70	72
Letni Δ %			– 30,0	2,6

Vir: Eurostat in izpolnjeni vprašalniki.

- (32) Preiskava je pokazala, da je oblikovanje cen indonezijskih proizvajalcev izvoznikov ostalo skoraj tako, kot je bilo v prvotni preiskavi, razen leta 2007, ko ni bilo uvoza iz Indonezije. Zato se lahko potrdi ugotovitev iz uvodne izjave 63(b) dokončne uredbe, da je bilo oblikovanje cen in cenovno obnašanje zadevnih držav zelo podobno, zlasti v OP. Dejstvo, da je bilo v uredbi o spremembi ugotovljeno, da en indonezijski proizvajalec izvoznik ne izvaja dampinga, ne spremeni tega sklepa.
- (33) Poleg tega so še vedno veljavne ugotovitve iz uvodne izjave 127časne uredbe, ki so bile potrjene v uvodni izjavi 122 dokončne uredbe, zlasti da so bile stopnje odprave škode, določene za zadevne države, znatno nad pragom *de minimis* v višini 2 %. Analizirane so bile tudi prodajne poti in cenovni trendi za vsako zadevno državo, pri čemer so bili rezultati podobni, kar prikazuje spodnja tabela. Uvozne cene zadevnih držav so padale po najvišji točki v letu 2008 in so bile na svetovni ravni še posebno nizke v primerjavi s povprečjem cen industrije Unije, kot je pokazala preiskava.
- (34) Spodnja tabela kaže, da se je tržni delež dampinškega uvoza iz vsake zadevne države na splošno povečal v obravnavanem obdobju. V skladu z zgornjo uvodno izjavo 16 so informacije v indeksirani obliki.

Tržni delež dampinškega uvoza	2007	2008	2009	OP
Malezija				
<i>Indeks: 2007 = 100</i>	100	157	145	135
Letni Δ %		57	– 8	– 7
Indija				
<i>Indeks: 2007 = 100</i>	100	115	107	141
Letni Δ %		15	– 7	31
Indonezija				
<i>Indeks: 2008 = 100</i>		100	142	168
Letni Δ %			50	13

- (35) Na podlagi zgoraj navedenih dejstev in premislekov ponovna preiskava kaže, da ugotovitve iz prvotne preiskave glede kumulacije ostajajo nespremenjene. Zato se šteje, da so pogoji iz člena 3(4) osnovne uredbe v zvezi s kumulativno oceno dampinškega uvoza iz zadevnih držav še vedno izpolnjeni. Učinki dampinškega uvoza s poreklom iz zadevnih držav se zato lahko za namene ponovne preiskave škode in vzročnosti ocenijo skupaj.

4.3.2 Obseg, cena in tržni delež dampinškega uvoza

- (36) Pri določitvi kumulativne ravni dampinškega uvoza na trg Unije v obravnavanem obdobju se upošteva dejstvo, da so bile v uredbi o spremembi potrjene pozitivne ugotovitve dumpinga za vse proizvajalce izvoznike v Indoneziji, razen za skupino Ecogreen. Njihov izvoz velja za dampinški in zato ostaja predmet protidampinških dajatev.
- (37) Ponovna preiskava prav tako upošteva dejstvo, da so stopnje dumpinga, določene v prvotni preiskavi za vse proizvajalce izvoznike iz Indije in Malezije, nespremenjene, ter da njihov uvoz šteje za dampinški in je predmet protidampinških dajatev.
- (38) Obseg dampinškega uvoza iz zadevnih držav je bil prilagojen tako, da se je odštel obseg nedampinškega uvoza enega indonezijskega proizvajalca izvoznika, kot je navedeno v zgornji uvodni izjavi 29.
- (39) Na podlagi navedenega se podatki, navedeni v uvodni izjavi 70 začasne uredbe in potrjeni v uvodni izjavi 64 dokončne uredbe, ter ugotovitve iz uvodnih izjav 71 do 73 začasne uredbe v zvezi z oceno dampinškega uvoza v obravnavanem obdobju, kakor so bile potrjene v uvodni izjavi 65 dokončne uredbe, spremenijo, kot je prikazano v nadaljevanju. Glede na zgornjo uvodno izjavo 16 so informacije o celotnem obsegu uvoza in tržnem deležu dampinškega uvoza v indeksirani obliki.

Dampinški uvoz iz zadevnih držav	2007	2008	2009	OP
V tonah				
<i>Indeks: 2007 = 100</i>	100	167	155	165
Letni Δ %		67,0	- 7,3	6,5
Tržni delež				
<i>Indeks: 2007 = 100</i>	100	163	159	162
Letni Δ %		62,7	- 2,3	1,8
Povprečna cena dampinškega uvoza v EUR/tono	931	1 007	827	878
<i>Indeks: 2007 = 100</i>	100	108	89	94
Letni Δ %		8,2	- 17,9	6,1

Vir: Eurostat in izpolnjeni vprašalniki.

- (40) V obravnavanem obdobju se je obseg dampinškega uvoza iz zadevnih držav, ugotovljen v sedanji ponovni preiskavi, bistveno povečal, in sicer za 65 %. Povečanje je bilo največje med letoma 2007 in 2008, ko se je uvoz povečal za 67 %. Uvoz se je potem rahlo zmanjšal leta 2009 in se v OP spet povečal skoraj na raven iz leta 2008.
- (41) Revidirane povprečne cene dampinškega uvoza iz zadevnih držav so v obravnavanem obdobju močno nihale in se skupno zmanjšale za 6 %. Vendar je treba omeniti, da je bilo med letom 2008 in OP zmanjšanje celo 14-odstotno. V celotnem obravnavanem obdobju so bile povprečne cene uvoza iz zadevnih držav ves čas nižje od cen, določenih drugje po svetu, in so nelojalno nižale prodajne cene industrije Unije, zaradi česar se je tržni delež dampinškega uvoza povečal.

- (42) V obravnavanem obdobju se je tržni delež dampinškega uvoza iz zadevnih držav znatno povečal, in sicer za 62 %. Povečanje je bilo največje med letoma 2007 in 2008. Med gospodarsko krizo se je uvoz rahlo zmanjšal, zaradi česar se je tržni delež zadevnih držav med letoma 2008 in 2009 rahlo zmanjšal, tj. za 4 %, vendar so do konca obravnavanega obdobja ta tržni deleži povrnile.
- (43) Izključitev nedampinškega uvoza skupine Ecogreen zato v ničemer ne spreminja ugotovitev iz prvotne preiskave glede obsega, cene in tržnega deleža dampinškega uvoza, ki se zato potrjujejo.

4.3.3 Nelojalno nižanje prodajnih cen

- (44) Opozoriti je treba, da so bili razponi nelojalnega nižanja prodajnih cen, ki so bili ugotovljeni v prvotni preiskavi, pojasnjeni v uvodnih izjavah 74 in 75 začasne uredbe ter potrjeni v uvodni izjavi 67 dokončne uredbe. Na individualne izračune, določene za vsakega od zadevnih izvoznikov, uredba o spremembi ni vplivala. Te ugotovitve se zato potrjujejo.
- (45) Ugotovljeno povprečno nelojalno nižanje prodajnih cen dampinškega uvoza, ocenjeno kumulativno za tri države po izključitvi nedampinškega uvoza, znaša 2 %. To očitno nizko nelojalno nižanje prodajnih cen je treba obravnavati ob upoštevanju dejstva, da je bila industrija Unije prisiljena znižati svoje cene zaradi prisotnosti poceni uvoza na trgu EU. Vendar te cene niso zajele stroškov proizvodnje, zlasti v OP. Povprečno nelojalno nižanje prodajnih cen za kumulativno oceno dampinškega uvoza, pri čemer je skupina Ecogreen izključena, je znašalo 22 %.
- (46) Po razkritju ugotovitev Komisije je uvoznik nekaterih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic s poreklom iz Indonezije trdil, da bi bila povprečna cena nedampinškega uvoza nižja od povprečne cene uvoza, ki bi ga proizvedel indonezijski proizvajalec izvoznik, za katerega veljajo ukrepi. Vendar ta trditev ne vpliva na ugotovitev o nelojalnem nižanju prodajnih cen dampinškega uvoza, ocenjenega kumulativno.

4.4 Gospodarski položaj industrije Unije

- (47) Uredba o spremembi ne vpliva na ugotovitve o gospodarskem položaju industrije Unije iz uvodnih izjav 76 do 91 začasne uredbe, potrjene v uvodnih izjavah 71 do 84 dokončne uredbe, ki se zato lahko potrjujejo.
- (48) Opomniti je treba, da je prvotna preiskava pokazala, da se je večina kazalnikov škode v zvezi z industrijo Unije, na primer proizvodnja (– 17 %), izkoriščanje zmogljivosti (– 15 %), obseg prodaje (– 18 %), tržni delež (– 12 %) in zaposlovanje (– 13 %), v obravnavanem obdobju poslabšala. Resno prizadeti so bili zlasti kazalniki škode, povezani s finančno uspešnostjo industrije Unije, kot sta denarni tok in dobičkonosnost. To pomeni, da je bila oslabljena zmožnost industrije Unije za zbiranje kapitala, zlasti v OP.
- (49) Glede na navedeno se sklep, da je industrija Unije utrpela znatno škodo v smislu člena 3(5) osnovne uredbe, potrdi.

5. Vzročna zveza

- (50) Po potrditvi obstoja znatne škode, ki jo je utrpela industrija Unije, je bilo ponovno ocenjeno, ali še vedno obstaja vzročna zveza med navedeno škodo glede na revidirane ugotovitve za damping, kakor so bile določene v uredbi o spremembi, in revidiranim dampinškim uvozom iz zadevnih držav.

5.1 Učinek dampinškega uvoza

- (51) Kot je navedeno v zgornji uvodni izjavi 26, je bila potrošnja v Uniji v obravnavanem obdobju precej stabilna in se je povečala za samo 2 %.
- (52) Tabela v zgornji uvodni izjavi 39, ki izključuje uvoz s strani indonezijskega izvoznika, za katerega je bilo v uredbi o spremembi ugotovljeno, da ni izvajal dampinga svojih izdelkov na trgu Unije, kaže, da je revidirani obseg dampinškega uvoza iz treh zadevnih držav v obravnavanem obdobju ostal velik in se je znatno povečal, in sicer za več kot 60 000 ton v absolutnem smislu in za več kot 60 % v relativnem smislu. Podobno se je tržni delež dampinškega uvoza znatno povečal in pridobil več kot 5 odstotnih točk v navedenem obdobju.

- (53) Ti trendi so zelo podobni tistim, ki so bili ugotovljeni v prvotni preiskavi, zlasti v uvodnih izjavah 86 do 94 dokončne uredbe. Povečanje tržnega deleža, ki je bil v prvotni preiskavi določen na 57 %, zdaj za obravnavano obdobje na podlagi revidiranih podatkov predvidoma znaša več kot 60 %.
- (54) Ponovna preiskava je dejansko potrdila, da je dampinški uvoz iz zadevnih držav pritiskal na industrijo Unije od leta 2008, ko se je ta uvoz povečal za 67 %. V navedenem letu so bile cene dampinškega uvoza precej nižje od cen industrije Unije, kakor je prikazano v uvodni izjavi 39. To je povzročilo znaten upad obsega prodaje (– 15,4 %) in tržnega deleža industrije Unije, ki ju ni mogla povrniti v preostalem obravnavanem obdobju. V istem obdobju se je tržni delež dampinškega uvoza iz zadevnih držav povečal za več kot 9 odstotnih točk.
- (55) V uvodni izjavi 72 dokončne uredbe je bilo pojasnjeno, da je morala industrija Unije zaradi tega pritiska znatno znižati svoje prodajne cene, in sicer za 16,9 % leta 2009, v OP pa še za dodatnih 5,3 %. Čeprav je industrija Unije s tem cenovnim obnašanjem lahko omejila izgubo tržnega deleža, je to povzročilo znatne izgube, ki so se nakopičile v obravnavanem obdobju, kakor je prikazano v uvodni izjavi 86 začasne uredbe in potrjeno v uvodni izjavi 78 dokončne uredbe. Ta položaj je sovpadal s prisotnostjo velikega obsega poceni dampinškega uvoza na trgu Unije, zlasti v OP.
- (56) Čeprav se je leta 2009 absolutni obseg dampinškega uvoza iz zadevnih držav zmanjšal za 7,3 %, skladno z upadom gospodarske rasti in krčenjem trga EU, je opaziti, da se je povprečna cena dampinškega uvoza znižala za 17,9 %, kar je več kot 16,9-odstotno znižanje cen industrije Unije. V OP je morala industrija Unije znižati svoje cene in je nakopičila finančne izgube.
- (57) Zgornji premisleki kažejo, kako resne posledice je imela prisotnost velikega obsega poceni dampinškega uvoza na trgu Unije na cenovno obnašanje industrije Unije na njenem glavnem trgu in kako negativen učinek je imela na njen gospodarski položaj, zlasti v OP.
- (58) Zgoraj omenjeni uvoznik je trdil, da bi bilo pri analizi vzročne zveze preostali dampinški uvoz iz Indonezije treba obravnavati ločeno od uvoza s poreklom iz Indije in Malezije, in sicer na podlagi dejavnikov, kot so stabilen tržni delež, višja raven cen, odsotnost nelojalnega nižanja prodajnih cen, nižja stopnja nelojalnega nižanja ciljnih cen navedenega uvoza iz Indonezije ter vzporeden razvoj tržnega deleža Indonezije in industrije Unije. Uvoznik je tudi trdil, da ne obstaja nobena vzročna zveza med škodo in dampinškim uvozom iz Indonezije, če se ne uporabi kumulacija.
- (59) Trditev je bila zavrnjena, ker dejavniki, ki jih je navedel uvoznik (v več pogledih selektivno), ne štejejo za relevantne na podlagi člena 3(4) osnovne uredbe za ugotavljanje, ali bi bilo treba uporabiti kumulacijo, zlasti v zvezi s konkurenčnimi pogoji med uvoženimi izdelki in podobnimi izdelki Unije. Prvotna preiskava je dejansko zaključila, da je zadevni izdelek osnovni vmesni izdelek, ki se večinoma uporablja kot vhodni material za proizvodnjo sulfatov maščobnih alkoholov, etoksilatov maščobnih alkoholov in etersulfatov maščobnih alkoholov, ter da uvoženi izdelek neposredno konkurira z izdelkom, proizvedenim v Uniji, ne glede na državo porekla. Enotnost konkurence na trgu Unije zato utemeljuje kumulativno oceno uvoza v smislu člena 3(4)(b) osnovne uredbe. Trditve uvoznika ne obravnavajo te ugotovitve in bi lahko postale relevantne samo, če se ne uporabi kumulacija. Ker ni nobene podlage za spremembo ugotovitev prvotne preiskave o kumulaciji, se analiza učinkov dampinškega uvoza potrdi.
- (60) Poleg tega bi bilo treba opozoriti, da je preostali indonezijski uvoz potekal po dampinških ravneh cen, da je močno povečal svoj tržni delež v obravnavanem obdobju in da je nelojalno nižal ciljne prodajne cene industrije Unije.
- (61) Nenazadnje je uvoznik menil, da je skupina Ecogreen bolj nelojalno nižala ciljne cene kot preostali indonezijski proizvajalec izvoznik, in ker učinek uvoza skupine Ecogreen šteje za zanemarljivega, da bi se zato moral enak sklep *a fortiori* uporabiti za preostali uvoz iz Indonezije.
- (62) Navedeni sklep uvoznika temelji na napačni predpostavki. Sodna odločba je povzročila spremembo pri izračunu dampinga skupine Ecogreen, ki je nato postal *de minimis*. Samo iz navedenega razloga je bilo treba učinek uvoza skupine Ecogreen šteti za zanemarljivega. Trditev se zato zavrne.

- (63) Na podlagi zgornjih ugotovitev se sklene, da je dampinški uvoz povzročil znatno škodo industriji Unije.

5.2 Učinek drugih dejavnikov

- (64) Preučen je bil tudi učinek drugih dejavnikov na položaj industrije Unije v okviru vzročnosti.

5.2.1 Nedampinški uvoz iz Indonezije

- (65) Kot je navedeno v zgornji uvodni izjavi 23, je nedampinški uvoz naraščal sorazmerno manj od dampinškega uvoza in je predstavljal samo omejeni delež celotnega uvoza iz zadevnih držav v OP. Preiskava je poleg tega pokazala, da je imel ta uvoz le skromen tržni delež v obravnavanem obdobju in zlasti v OP.
- (66) Obseg dampinškega uvoza se je med letom 2009 in OP povečal za 6,5 %, kar je več od okrevanja trga, ki se kaže s 4,6-odstotnim povečanjem potrošnje Unije, in je tako pridobil tržni delež.
- (67) Zato se šteje, da morebiten učinek nedampinškega uvoza na trg Unije v OP ne more odtehtati znatnega negativnega učinka dampinškega uvoza, podrobno opisanega v uvodnih izjavah 51 do 57.
- (68) Na podlagi zgornjih ugotovitev se šteje, da prisotnost nedampinškega uvoza s strani skupine Ecogreen na trg Unije v OP ni taka, da bi pretrgala vzročno zvezo med dampinškim uvozom in škodo, ki jo je industrija Unije utrpela v OP.

5.2.2 Drugi dejavniki, preučeni v prvotni preiskavi

- (69) V prvotni preiskavi so bili pri ugotavljanju morebitnih vzrokov znatne škode, ki jo je utrpela industrija Unije, preučeni tudi drugi dejavniki: uvoz v Unijo iz drugod po svetu, uspešnost izvoza industrije Unije, učinek gospodarske krize in prodaja razvejanih izomerov, ki niso zajeti v obsegu izdelka.
- (70) Ker na te dejavnike ne vplivajo revidirane stopnje dampinga, ugotovljene za indonezijske proizvajalce izvoznike, se ugotovitve in sklep iz uvodnih izjav 95 do 100 dokončne uredbe v zvezi s temi dejavniki potrdijo. Učinek teh dejavnikov ni tak, da bi pretrgal ugotovljeno vzročno zvezo med dampinškim uvozom in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

5.3 Sklep o vzročni zvezi

- (71) Sedanja ponovna preiskava kaže, da še vedno obstaja jasna in neposredna zveza med povečanjem obsega in negativnim učinkom cen dampinškega uvoza ter znatno škodo, ki jo je industrija Unije utrpela v OP.
- (72) Zgornja analiza kaže, da je bil obseg nedampinškega uvoza omejen v primerjavi z glavmino dampinških izdelkov, uvoženih iz zadevnih držav. V času dokaj stabilne potrošnje se je ta dampinški uvoz v obravnavanem obdobju znatno povečal, tako v absolutnem kot v relativnem smislu, njegova prisotnost pa je imela znaten negativen učinek na trg Unije. Dejansko je bilo ugotovljeno, da je morala industrija Unije zaradi izkrivljanja na trgu znatno nižati svoje cene od leta 2008, in sicer za 22,2 %, ter ni mogla pokriti svojih stroškov in doseči primernega dobička, zlasti v OP.
- (73) Ponovna preiskava je tudi potrdila, da učinki drugih dejavnikov, ki niso dampinški uvoz, ne bi mogli pretrgati vzročne zveze med dampinškim uvozom in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.
- (74) Zato ponovna preiskava kaže, da obstaja vzročna zveza med dampinškim uvozom iz Indije, Indonezije in Malezije ter znatno škodo, ki jo je industrija Unije utrpela v OP. Sklepi iz uvodnih izjav 101 in 102 dokončne uredbe se potrdijo.

6. Interes Unije

- (75) Kaže, da uredba o spremembi ni vplivala na sklep iz uvodne izjave 118 dokončne uredbe v zvezi z interesom Unije, ki se potrdi.

C. PONOVA OCENA DOKONČNIH UKREPOV

- (76) Kot je navedeno zgoraj, je ponovna preiskava zadevnih dejstev in ugotovitev iz prvotne preiskave ob upoštevanju novih stopenj dampaža, določenih v uredbi o spremembi, pokazala, da preostali dampinški uvoz iz Indije, Indonezije in Malezije na trg Unije povzroča znatno škodo industriji Unije v OP.
- (77) Glede na sklepne ugotovitve iz prvotne preiskave v zvezi z dampingom, škodo, vzročno zvezo in interesom Unije ter glede na to, da je sedanja ponovna preiskava potrdila obstoj vzročne zveze med znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, in preostalim dampinškim uvozom iz zadevnih držav, bi bilo treba dokončne ukrepe, uvedene z uredbo o spremembi, potrditi na isti ravni. Zato se sklene, da bi bilo to ponovno preiskavo treba zaključiti brez spremembe dokončnih ukrepov, uvedenih z dokončno uredbo.
- (78) Veljavni protidampinški ukrepi, kot so določeni v Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 1138/2011, kakor je bila spremenjena z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1241/2012, so še vedno v veljavi in bi zato morali ostati v veljavi. Opozoriti je treba, da so bili uvedeni ukrepi posebne dajatve, ki so bile določene za vsakega zadevnega proizvajalca izvoznika, kot sledi:

Država	Družba	Dokončna posebna protidampinška dajatev (EUR neto na tono)
Indija	VVF (India) Ltd	46,98
	vse druge družbe	86,99
Indonezija	P.T.Ecogreen Oleochemicals	0,00
	P.T. Musim Mas	45,63
	vse druge družbe	45,63
Malezija	KL-Kepong Oleomas Sdn.Bhd.	35,19
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	61,01
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd.	51,07
	vse druge družbe	61,01

- (79) Organi zadevnih držav, izvozniki in njihova združenja, vse zainteresirane strani v Uniji, zlasti industrija Unije, uvozniki, uporabniki in združenja trgovcev, so bili obveščeni o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih se je nameravala zaključiti delna obnova protidampinške ponovne preiskave v zvezi z uvozom maščobnih alkoholov iz zadevnih držav, in so imeli možnost, da dajo svoje pripombe in zahtevajo zaslišanje. Ustne in pisne pripombe, ki so jih predložile te strani, so bile preučene, vendar niso spremenile sklepov, sprejetih v tej uredbi.
- (80) En proizvajalec izvoznik je ponudil cenovno zavezo v skladu s členom 8(1) osnovne uredbe.
- (81) Ugotovljeno je bilo zlasti, da zadevni proizvajalec izvoznik proizvaja vrsto drugih izdelkov poleg zadevnega izdelka in te druge izdelke prodaja istim strankam. To bi povzročilo resno tveganje navzkrižne kompenzacije in bi izjemno otežilo učinkovito spremljanje zaveze, kar bi v tem primeru spodkopalo učinkovitost cenovne zaveze. Na navedeni podlagi je Komisija sklenila, da ponujene zaveze ni mogoče sprejeti.
- (82) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 15(1) osnovne uredbe –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Delna obnova protidampinške preiskave glede uvoza nasičenih maščobnih alkoholov z ogljikovo verigo dolžine C8, C10, C12, C14, C16 ali C18 (brez razvejanih izomerov), vključno z enojnimi nasičenimi maščobnimi alkoholi (imenovanimi tudi „čiste frakcije“ ali „single cuts“) ter mešanicami, ki vsebujejo predvsem kombinacijo ogljikovih verig dolžine C6–C8, C6–C10, C8–C10, C10–C12 (običajno razvrščene pod C8–C10), mešanicami, ki vsebujejo predvsem kombinacijo ogljikovih verig dolžine C12–C14, C12–C16, C12–C18, C14–C16 (običajno razvrščene pod C12–C14), in mešanicami, ki vsebujejo predvsem kombinacijo ogljikovih verig dolžine C16–C18, ki se trenutno uvrščajo pod oznake KN ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 in ex 3823 70 00 (oznake TARIC 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 in 3823 70 00 91), s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije, se zaključi brez spremembe veljavnih dajatev.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 26. maja 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 571/2014**z dne 26. maja 2014****o odobritvi aktivne snovi ipkonazol v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet ter o spremembi Priloge k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 540/2011****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS ⁽¹⁾ ter zlasti člena 13(2) in člena 78(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 80(1)(a) Uredbe (ES) št. 1107/2009 ter ob upoštevanju postopka in pogojev za odobritev je treba Direktivo Sveta 91/414/EGS ⁽²⁾ uporabljati za aktivne snovi, v zvezi s katerimi je bila pred 14. junijem 2011 sprejeta odločitev v skladu s členom 6(3) navedene direktive. Odločba Komisije 2008/20/ES ⁽³⁾ je potrdila, da ipkonazol izpolnjuje pogoje iz člena 80(1)(a) Uredbe (ES) št. 1107/2009.
- (2) V skladu s členom 6(2) Direktive 91/414/EGS je Združeno kraljestvo 30. marca 2007 prejelo zahtevek podjetja Kureha GmbH za vključitev aktivne snovi ipkonazol v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS. S Sklepom 2008/20/ES je bilo potrjeno, da je dokumentacija „popolna“ v smislu načelnega izpolnjevanja zahtev po podatkih in informacijah iz prilog II in III k Direktivi 91/414/EGS.
- (3) Za navedeno aktivno snov so bili v skladu z določbami člena 6(2) in (4) Direktive 91/414/EGS ocenjeni vplivi na zdravje ljudi in živali ter na okolje pri vrstah uporabe, ki jih je predlagal vložnik. Združeno kraljestvo, država članica poročevalka, je 22. maja 2008 predložilo osnutek poročila o oceni. V skladu s členom 11(6) Uredbe Komisije (EU) št. 188/2011 ⁽⁴⁾ so se od vložnika 20. maja 2011 zahtevale dodatne informacije. Združeno kraljestvo je novembra 2011 oceno dodatnih podatkov predložilo v obliki posodobljenega osnutka poročila o oceni.
- (4) Osnutek poročila o oceni so pregledale države članice in Evropska agencija za varnost hrane (v nadaljnjem besedilu: Agencija). Agencija je 2. aprila 2013 Komisiji predložila sklep ⁽⁵⁾ o oceni tveganja pesticidov z aktivno snovjo ipkonazol. Osnutek poročila o oceni in sklep Agencije so države članice in Komisija pregledale v okviru Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali ter končno različico pripravile 20. marca 2014 v obliki poročila Komisije o pregledu ipkonazola.
- (5) Različne preiskave so pokazale, da se za fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo ipkonazol, lahko pričakuje, da na splošno izpolnjujejo zahteve iz člena 5(1)(a) in (b) ter člena 5(3) Direktive 91/414/EGS, zlasti v zvezi z vrstami uporabe, ki so bile proučene in podrobno navedene v poročilu Komisije o pregledu. Zato je primerno, da se ipkonazol odobri.
- (6) V skladu s členom 13(2) Uredbe (ES) št. 1107/2009 v povezavi s členom 6 Uredbe ter ob upoštevanju sedanjih znanstvenih in tehničnih dognanj pa je treba vključiti nekatere pogoje in omejitve. Zlasti je primerno zahtevati dodatne potrditvene informacije.

⁽¹⁾ UL L 309, 24.11.2009, str. 1.⁽²⁾ Direktiva Sveta 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet (UL L 230, 19.8.1991, str. 1).⁽³⁾ Odločba Komisije 2008/20/ES z dne 20. decembra 2007 o načelnem priznavanju popolnosti dokumentacije, predložene v podroben pregled zaradi možne vključitve ipkonazola in maltodekstrina v Prilogo I k Direktivi Sveta 91/414/EGS (UL L 1, 14.1.2008, str. 5).⁽⁴⁾ Uredba Komisije (EU) št. 188/2011 z dne 25. februarja 2011 o podrobnih pravilih za izvajanje Direktive Sveta 91/414/EGS glede postopka za oceno aktivnih snovi, ki niso bile v prometu dve leti po dnevu notifikacije navedene direktive (UL L 53, 26.2.2011, str. 51).⁽⁵⁾ Evropska agencija za varnost hrane; Sklep o strokovnem pregledu ocene tveganja pesticidov z aktivno snovjo ipkonazol. *EFSA Journal* 2013;11(4):3181. [str. 76.] doi:10.2903/j.efsa.2013.3181. Na voljo na spletu: www.efsa.europa.eu/efsajournal

- (7) Pred odobritvijo bi bilo treba določiti primeren rok, da se bodo države članice in zainteresirane strani lahko pripravile na izpolnjevanje novih zahtev, ki bodo nastale z odobritvijo.
- (8) Brez poseganja v obveznosti iz Uredbe (ES) št. 1107/2009, ki izhajajo iz odobritve, in ob upoštevanju posebnega položaja, ki je nastal s prehodom od Direktive 91/414/EGS k Uredbi (ES) št. 1107/2009, bi bilo treba upoštevati naslednje. Državam članicam bi bilo treba po odobritvi omogočiti šestmesečno obdobje, da pregledajo registracije fitofarmacevtskih sredstev, ki vsebujejo ipkonazol. Države članice bi morale registracije po potrebi spremeniti, nadomestiti ali preklicati. Z odstopanjem od navedenega roka bi bilo treba določiti daljše obdobje za predložitev in oceno celotne dokumentacije iz Priloge III za vsako fitofarmacevtsko sredstvo in za vsako nameravano uporabo po enotnih načelih iz Direktive 91/414/EGS.
- (9) Izkušnje iz prejšnjih vključitev aktivnih snovi, ocenjenih na podlagi Uredbe Komisije (EGS) št. 3600/92 ⁽¹⁾, v Prilogi I k Direktivi 91/414/EGS so pokazale, da lahko pride do težav pri razlagi dolžnosti imetnikov obstoječih registracij v zvezi z dostopom do podatkov. Da bi se izognili nadaljnjim težavam, se zato zdi nujno razjasniti obveznosti držav članic, zlasti obveznost, da preverijo, ali ima imetnik registracije dostop do dokumentacije, ki izpolnjuje zahteve iz Priloge II k navedeni direktivi. Vendar ta razjasnitev državam članicam ali imetnikom registracij ne nalaga novih obveznosti v primerjavi z doslej sprejetimi direktivami o spremembah Priloge I k navedeni direktivi ali uredbami, s katerimi so bile odobrene aktivne snovi.
- (10) V skladu s členom 13(4) Uredbe (ES) št. 1107/2009 bi bilo treba ustrezno spremeniti Prilogo k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 540/2011 ⁽²⁾.
- (11) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Odobritev aktivne snovi

Aktivna snov ipkonazol, kot je opredeljena v Prilogi I, se odobri v skladu s pogoji iz navedene priloge.

Člen 2

Ponovna ocena fitofarmacevtskih sredstev

1. Države članice v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 do 28. februarja 2015 po potrebi spremenijo ali preklicajo veljavne registracije fitofarmacevtskih sredstev, ki vsebujejo ipkonazol kot aktivno snov.

Do navedenega datuma zlasti preverijo, ali so izpolnjeni pogoji iz Priloge I k tej uredbi, z izjemo tistih iz stolpca o posebnih določbah iz navedene priloge, in ali ima imetnik registracije dokumentacijo ali dostop do dokumentacije, ki izpolnjuje zahteve iz Priloge II k Direktivi 91/414/EGS v skladu s pogoji iz člena 13(1) do (4) navedene direktive ter člena 62 Uredbe (ES) št. 1107/2009.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 države članice najpozneje do 31. avgusta 2014 znova ocenijo vsako registrirano fitofarmacevtsko sredstvo, ki vsebuje ipkonazol kot edino aktivno snov ali kot eno od aktivnih snovi, vključenih v Prilogo k Izvedbeni uredbi (EU) št. 540/2011, po enotnih načelih iz člena 29(6) Uredbe (ES) št. 1107/2009 na podlagi dokumentacije, ki izpolnjuje zahteve iz Priloge III k Direktivi 91/414/EGS, in ob upoštevanju stolpca o posebnih določbah iz Priloge I k tej uredbi. Na podlagi navedene ocene države članice presodijo, ali sredstvo izpolnjuje pogoje iz člena 29(1) Uredbe (ES) št. 1107/2009.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EGS) št. 3600/92 z dne 11. decembra 1992 o podrobnih pravilih za izvajanje prve faze delovnega programa iz člena 8(2) Direktive Sveta 91/414/EGS o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet (UL L 366, 15.12.1992, str. 10).

⁽²⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 540/2011 z dne 25. maja 2011 o izvajanju Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta glede seznama registriranih aktivnih snovi (UL L 153, 11.6.2011, str. 1).

Države članice nato:

- (a) če sredstvo vsebuje ipkonazol kot edino aktivno snov, registracijo po potrebi spremenijo ali prekličejo najpozneje do 29. februarja 2016; ali
- (b) če sredstvo vsebuje ipkonazol kot eno od več aktivnih snovi, registracijo po potrebi spremenijo ali prekličejo najpozneje do 29. februarja 2016 ali do datuma, določenega za tako spremembo ali preklic v ustreznih aktih, s katerimi so bile zadevne snovi dodane v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS oziroma s katerimi so bile zadevne snovi odobrene, pri čemer se upošteva poznejši datum.

Člen 3

Spremembe Izvedbene uredbe (EU) št. 540/2011

Priloga k Izvedbeni uredbi (EU) št. 540/2011 se spremeni v skladu s Prilogo II k tej uredbi.

Člen 4

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. septembra 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 26. maja 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA I

Splošno ime, identifikacijska številka	Ime po IUPAC	Čistost (%)	Uveljavitev	Veljavnost registracije	Posebne določbe
ipkonazol št. CAS 125225-28-7 (mešanica diastereoizomerov) 115850-69-6 (ipkonazol cc, cis izomer) 115937-89-8 (ipkonazol ct, trans izomer) št. CIPAC 798	(1RS,2SR,5RS;1RS,2SR,5SR)-2-(4-chlorobenzyl)-5-isopropyl-1-(1H-1,2,4-triazol-1-ylmethyl) cyclopentanol	≥ 955 g/kg Ipkonazol cc: 875–930 g/kg Ipkonazol ct: 65–95 g/kg	1. september 2014	31. avgust 2024	Za izvajanje enotnih načel iz člena 29(6) Uredbe (ES) št. 1107/2009 se upoštevajo ugotovitve iz poročila o pregledu ipkonazola ter zlasti dodatka I in II h končni različici poročila, ki jo je Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali pripravil 20. marca 2014. V tej celoviti oceni morajo biti države članice zlasti pozorne na: 1. tveganje za semenojede ptice; 2. zaščito delavcev in izvajalcev; 3. tveganje za ribe. Pogoji uporabe po potrebi vključujejo ukrepe za zmanjšanje tveganja. Vložnik predloži potrditvene informacije o: (a) sprejemljivosti dolgoročnega tveganja za semenojede ptice; (b) sprejemljivosti tveganja za talne makroorganizme; (c) tveganju za enantio-selektivno presnovo ali razgradnjo; (d) morebitnem vplivu ipkonazola na endokrini sistem ptic in rib. Vložnik predloži Komisiji, državam članicam in Agenciji informacije iz točk (a) in (b) do 31. avgusta 2016, informacije iz točke (c) v dveh letih po sprejetju ustreznih smernic za ocenjevanje mešanic izomerov ter informacije iz točke (d) v dveh letih po sprejetju smernic OECD za testiranje vpliva na endokrini sistem ali smernic za testiranje na ravni EU.

(¹) Več podrobnosti o aktivni snovi in njenih lastnostih je v poročilu o pregledu.

V delu B Priloge k Izvedbeni uredbi (EU) št. 540/2011 se doda naslednji vnos:

Številka	Splošno ime, identifikacijska številka	Ime po IUPAC	Čistost (*)	Uveljavitev	Veljavnost registracije	Posebne določbe
„73	ipkonazol št. CAS 125225-28-7 (mešanica diastereoizomerov) 115850-69-6 (ipkonazol cc, cis izomer) 115937-89-8 (ipkonazol ct, trans izomer) št. CIPAC 798	(1RS,2SR,5RS;1RS,2S-R,5SR)-2-(4-chlorobenzyl)-5-isopropyl-1-(1H-1,2,4-triazol-1-ylmethyl) cyclopentanol	≥ 955 g/kg Ipkonazol cc: 875–930 g/kg Ipkonazol ct: 65–95 g/kg	1. september 2014	31. avgust 2024	Za izvajanje enotnih načel iz člena 29(6) Uredbe (ES) št. 1107/2009 se upoštevajo ugotovitve iz poročila o pregledu ipkonazola ter zlasti dodatka I in II h končni različici poročila, ki jo je Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali pripravil 20. marca 2014. V tej celoviti oceni morajo biti države članice zlasti pozorne na: 1. tveganje za semenojede ptice; 2. zaščito delavcev in izvajalcev; 3. tveganje za ribe. Pogoji uporabe po potrebi vključujejo ukrepe za zmanjšanje tveganja. Vložnik predloži potrditvene informacije o: (a) sprejemljivosti dolgoročnega tveganja za semenojede ptice; (b) sprejemljivosti tveganja za talne makroorganizme; (c) tveganju za enantio-selektivno presnovo ali razgradnjo; (d) morebitnem vplivu ipkonazola na endokrini sistem ptic in rib. Vložnik predloži Komisiji, državam članicam in Agenciji informacije iz točk (a) in (b) do 31. avgusta 2016, informacije iz točke (c) v dveh letih po sprejetju ustreznih smernic za ocenjevanje mešanic izomerov ter informacije iz točke (d) v dveh letih po sprejetju smernic OECD za testiranje vpliva na endokrini sistem ali smernic za testiranje na ravni EU.“

(*) Več podrobnosti o aktivni snovi in njenih lastnostih je v poročilu o pregledu.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 572/2014**z dne 26. maja 2014****o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 136(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izvedbena uredba (EU) št. 543/2011 na podlagi izida večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, po katerih Komisija določi standardne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XVI k tej uredbi.
- (2) Standardna uvozna vrednost se izračuna vsak delovni dan v skladu s členom 136(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 ob upoštevanju spremenljivih dnevnih podatkov. Zato bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Standardne uvozne vrednosti iz člena 136 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 26. maja 2014

Za Komisijo

V imenu predsednika

Jerzy PLEWA

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.⁽²⁾ UL L 157, 15.6.2011, str. 1.

PRILOGA

Standardne uvozne vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)		
Oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrednost
0702 00 00	AL	45,8
	MA	33,4
	MK	77,8
	TR	65,0
	ZZ	55,5
0707 00 05	AL	36,9
	MK	43,4
	TR	122,8
0709 93 10	ZZ	67,7
	MA	29,9
	TR	114,9
0805 10 20	ZZ	72,4
	EG	50,8
	MA	43,2
0805 50 10	TR	49,7
	ZZ	47,9
	TR	100,4
0808 10 80	ZA	139,4
	ZZ	119,9
	AR	103,2
	BR	90,7
	CL	107,3
	CN	98,7
	MK	26,7
	NZ	131,4
	US	185,3
	ZA	110,0
	ZZ	106,7

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

POPRAVKI

Uredbe Komisije (ES) št. 889/2008 z dne 5. septembra 2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov glede ekološke pridelave, označevanja in nadzora

(Uradni list Evropske unije L 250 z dne 18. septembra 2008)

Stran 12, člen 20, odstavek 1:

besedilo: „Prehrana mladičev sesalcev mora temeljiti na materinem mleku namesto na naravnem, in sicer najmanj tri mesece pri govedu (vključno z vrstama bivol in bizon) in kopitarjih, 45 dni pri ovcah in kozah ter 40 dni pri prašičih.“

se glasi: „Pri hranjenju mladičev sesalcev ima materino mleko prednost pred naravnim mlekom, in sicer najmanj tri mesece pri govedu (vključno z vrstama bivol in bizon) in kopitarjih, 45 dni pri ovcah in kozah ter 40 dni pri prašičih.“

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL